การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกโดย เอกบุตร โปสินธุ์

นายเอกบุตร โปสินธุ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย
The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A MASTER CLASSICAL GUITAR RECITAL BY EKABUTH POSIN

Mr. Ekabuth Posin

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts Program in Western Music
Department of Music
Faculty of Fine and Applied Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกโดย เอกบุตร โปสินธุ์
โดย	นายเอกบุตร โปสินธุ์
สาขาวิชา	ดุริยางคศิลป์ตะวันตก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.ศศี พงศ์สรายุทธ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(ศาสตราจารย์ ดร.บุษกร บิณฑสันต์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศศี พงศ์สรายุทธ)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.จิรเดช เสตะพันธุ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

เอกบุตร โปสินธุ์ : การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกโดย เอกบุตร โปสินธุ์ (A MASTER CLASSICAL GUITAR RECITAL BY EKABUTH POSIN) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.ศศี พงศ์สรายุทธ, 99 หน้า.

ในการแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกเป็นการพัฒนาทักษะทางด้านการบรรเลงกีตาร์ และพัฒนาองค์ความรู้ต่างๆ ทางด้านดนตรี โดยผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงที่ประพันธ์ และเรียบเรียงสำหรับกีตาร์คลาสสิก จากยุคที่สำคัญทางดนตรี ซึ่งแต่ละบทเพลงนั้นประกอบด้วยชีวประวัติผู้ประพันธ์ การวิเคราะห์บทเพลง เทคนิคการเล่น วิธีการฝึกซ้อม ตลอดจนแบบฝึกหัดที่ใช้ประกอบการซ้อมเพื่อให้การเล่นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการแสดงเดียวกีตาร์คลาสสิกในครั้งนี้ผู้แสดงได้ทำการคัดเลือกบทเพลงสำหรับใช้ในการแสดงจำนวน 8 บทเพลงได้แก่ (1) Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore (2) Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore (3) Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach (4) Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley (5) Sonata in A Major K.208 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti (6) Sonata in D minor K.1 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti (7) Sonata in D Major K.491 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti (8) Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาควิชา ดุริยางคศิลป์ ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ตะวันตก ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2560

5986728735 : MAJOR WESTERN MUSIC
KEYWORDS: A GUITAR RECITEL / MUSIC ANALYSIS / EKABUTH POSIN / เอกบุตร โปสินธุ์

EKABUTH POSIN: A MASTER CLASSICAL GUITAR RECITAL BY EKABUTH POSIN. ADVISOR: ASST. PROF.SASI PONGSARAYUTH, D.F.A., 99 pp.

The reason for a guitar recital is to improve both knowledge and skills of guitar performing. A performer chose different types of classical compositions from all important periods. Each compositions contain the biography , analysis , playing techniques , practicing methods and all exercises for a faster improvement This recital consisted of 8 compositions , (1) Vals No. 4 Op. 8 by Agustin Barrios Mangore (2) Una Limosna por el Amor de Dios by Agustin Barrios Mangore (3) Fugue BWV 998 in D Major by Johann Sebastian Bach (4) Sonatina Op.52 Mov.I by Lennox Berkeley (5) Sonata in A Major K.208 by Domenico Scarlatti (6) Sonata in D minor K.1 by Domenico Scarlatti (7) Sonata in D Major K.491 by Domenico Scarlatti (8) Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 by Fernando Sor

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Department: Music Student's Signature .....
Field of Study: Western Music Advisor's Signature .....
Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณครอบครัวที่สนับสนุนด้านการเรียนและคอยให้กำลังใจเสมอมา ขอขอบคุณ อ.บุปผวรรณ ธีระวรรณวิไล อ.พัชรา โกษะโยธิน อ.วรเทพ รัตนอัมพวัลย์ อ.นลิน โกเมนตระการ และ อ.ดนุเชษฐ วิสัยจร สำหรับการให้ความรู้ในด้านการปฏิบัติกีตาร์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ขอบคุณ รศ.ดร.ศศี พงศ์สรายุทธ ศ.ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร ดร.จิรเดช เสตะพันธ์ ที่คอยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนในระดับปริญญาโทที่ดีเสมอมา ขอบคุณ อ.วิรุฬห์ ทรงบรรดิษฐ์ ที่สอนเกี่ยวกับการทำกีตาร์และคอยให้คำปรึกษาในทุกๆด้าน และขอบคุณอาจารย์อีกหลายๆท่านที่ไม่ได้กล่าวถึง ซึ่งอาจารย์ได้คอยสอน ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้โอกาสหลายๆอย่างกับผมมากมาย ขอบคุณกำลังใจจากเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ในระดับปริญญาโทที่คอยช่วยเหลือในทุกๆด้านเป็นอย่างดี ขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ Thai Guitar Maker ที่ให้ความรู้ คำแนะนำ และให้กำลังใจเสมอมา และที่ขาดไม่ได้คือขอบคุณคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ได้ให้โอกาสผมเข้ามาศึกษาตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา สุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้ชมทุกท่านที่เสียสละเวลามาชมคอนเสิร์ตในครั้งนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ
กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ
สารบัญ ..... ช
บทที่ 1 1
บทนำ 1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ 1
1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง 1
1.3 ขอบเขตของการแสดงดนตรี 2
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ 3
บทที่ 2 4
อรรถาธิบายบทเพลง 4
2.1 บทเพลง Vals No. 4 Op. 8 และ Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore 4
2.1.1 ประวัติผู้ประพันธ์ 4
2.1.2 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Vals No.4 Op.8 5
2.1.3 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Una Limosna por el Amor de Dios 8
2.2 บทเพลง Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach 15
2.2.1 ประวัติผู้ประพันธ์ 15
2.2.2 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Fugue BWV 998 16
2.3 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley 26
2.3.1 ประวัติผู้ประพันธ์ 26
2.3.2 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 27

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

หน้า

2.4 บทเพลง Sonata ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti 38
2.4.1 ประวัติผู้ประพันธ์ 38
2.4.2 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Sonata in A Major K.208 39
2.4.3 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Sonata in D minor K.1 43
2.4.4 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Sonata in D Major K.491 49
2.5 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor 58
2.5.1 ประวัติผู้ประพันธ์ 58
2.5.2 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 59
บทที่ 3 71
วิธีการซ้อมและการแก้ไขปัญหา 71
3.1 บทเพลง Vals No. 4 Op. 8 และ Una Limosnapor el Amor de Diosประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore 71
3.1.1 การฝึกซ้อมบทเพลง Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore 71
3.1.2 การฝึกซ้อมบทเพลง Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore 72
3.2 บทเพลง Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach 75
3.3 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley 76
3.4 บทเพลง Sonata ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti 77
3.4.1 บทเพลง Sonata in A Major K.208 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti 77
3.4.2 บทเพลง Sonata in D minor K.1 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti 78
3.4.3 บทเพลง Sonata in D Major K.491 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti 79

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

หน้า

3.5 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor 80
บทที่ 4 82
โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์และสูจิบัตรการแสดง 82
4.1 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง 82
4.2 สูจิบัตรการแสดง 83
บทที่ 5 95
คำแนะนำและบทสรุป 95
5.1 คำแนะนำ 95
5.2 บทสรุป 95
รายการอ้างอิง 96
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 99

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การแสดงเดี่ยวกีตาร์ในครั้งนี้ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงจากยุคต่างๆ ที่สำคัญของดนตรีคลาสสิกที่ประพันธ์หรือเรียบเรียงสำหรับกีตาร์ ประกอบด้วยยุคบาโรก คลาสสิก โรแมนติก และศตวรรษที่ 20 โดยบทเพลงที่นำมาแสดงทั้งหมดนั้นเป็นบทเพลงที่ต้องใช้เทคนิคความสามารถและความเข้าใจในบริบทของดนตรีขั้นสูง ดังนั้นผู้แสดงจึงต้องค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับชีวประวัติของผู้ประพันธ์ ประวัติที่มาของบทเพลง สังคีตลักษณ์ ลักษณะเสียงประสานที่ใช้ในบทเพลง และเอกลักษณ์เฉพาะของผู้ประพันธ์ หลังจากได้ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้แสดงต้องวางแผนการฝึกซ้อมเพื่อให้การแสดงมีประสิทธิภาพ สามารถแสดงถึงความรู้ ความสามารถ และสื่อสารถึงอารมณ์ของบทเพลงได้อย่างเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง

1. เพื่อพัฒนาทักษะของเทคนิคการเล่น และการตีความบทเพลง

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการแสดงต่อหน้าสาธารณชน

3. เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจทั้งในเรื่องชีวประวัติผู้ประพันธ์ ประวัติที่มาของบทเพลง วิธีการฝึกซ้อม ตลอดจนการวิเคราะห์ตีความบทเพลง

4. เพื่อเผยแพร่ผลงานการแสดง และเอกสารทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1.3 ขอบเขตของการแสดงดนตรี

ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงจากยุคบาโรก คลาสสิก โรแมนติก และศตวรรษที่ 20 โดยผู้แสดงได้กำหนดขอบเขตของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงไว้จำนวน 8 บทเพลงดังนี้

1. Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore บทเพลงยุคโรแมนติกจากนักประพันธ์ชาวปารากวัย ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 6 นาที
2. Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore บทเพลงยุคโรแมนติกจากนักประพันธ์ชาวปารากวัย ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 4 นาที
3. Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach บทเพลงยุคบาโรก จากนักประพันธ์ชาวเยอรมัน ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 7 นาที
4. Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley บทเพลงยุคศตวรรษที่ 20 จากนักประพันธ์ชาวอังกฤษ ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 6 นาที
5. Sonata in A Major K.208 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti บทเพลงยุคบาโรก จากนักประพันธ์ชาวอิตาเลียน ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 6 นาที
6. Sonata in D minor K.1 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti บทเพลงยุคบาโรก จากนักประพันธ์ชาวอิตาเลียน ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 4 นาที
7. Sonata in D Major K.491 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti บทเพลงยุคบาโรก จากนักประพันธ์ชาวอิตาเลียน ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 6 นาที
8. Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor บทเพลงยุคคลาสสิก จากนักประพันธ์ชาวสเปน ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 9 นาที

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

การแสดงเดี่ยวกีตาร์ในครั้งนี้แบ่งการแสดงออกเป็น 2 ช่วง โดยช่วงแรกใช้เวลาประมาณ 21 นาที พักครึ่งการแสดง 15 นาที ช่วงที่สองใช้เวลาประมาณ 21 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการแสดงทั้งหมดประมาณ 60 นาที

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้นำเสนอบทเพลงที่ประพันธ์ หรือเรียงเรียงสำหรับกีตาร์ให้กับผู้ที่สนใจได้รับชม

2. เข้าใจการคัดเลือกบทเพลงให้เหมาะสมกับการแสดงในรูปแบบต่างๆ

3. ได้เรียนรู้ประวัติและความเป็นมาของดนตรีแต่ละยุค ตลอดจนเทคนิคการเล่น และเทคนิคที่ใช้การประพันธ์เพลง

4. จัดพิมพ์ผลงานการวิเคราะห์บทเพลง และลำดับวิธีการฝึกซ้อม เพื่อให้เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทที่ 2

อรรถาธิบายบทเพลง

2.1 บทเพลง Vals No. 4 Op. 8 และ Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore

2.1.1 ประวัติผู้ประพันธ์

ออกัสติน แบริออส มังโกเล (Agustin Barrios Mangore) นักประพันธ์และนักกีตาร์ชาวปารากวัยในยุคโรแมนติก เกิดเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ.1885 แบริออสใช้ชีวิตเติบโตในครอบครัวนักดนตรีโดยเริ่มสนใจกีตาร์ตั้งแต่วัยเด็ก จนกระทั่งอายุ 13 ปี ได้รับทุนไปเรียนที่ Colegio Nacional ในกรุง Asuncion ประเทศปารากวัยหลังจากที่จบการศึกษาแบริออสเริ่มประพันธ์เพลงและเริ่มออกแสดงคอนเสิร์ตจนมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศปารากวัยหลังจากนั้นในปี ค.ศ.1910 แบริออสได้ใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศเพื่อแสดงคอนเสิร์ตในหลายๆประเทศเช่นบราซิล อุรุกวัย เอลซัลวาดอร์ ในขณะที่ออกแสดงคอนเสิร์ตนั้นมากมายนั้นแบริออสยังได้ใช้เวลาส่วนหนึ่งในการไปอัดแผ่นเสียง ณ ประเทศอาร์เจนตินา ซึ่งในขณะที่แบริออสออกตระเวนไปแสดงคอนเสิร์ตในที่ต่างๆ นั้นได้เกิดอาการหัวใจวายเฉียบพลันจึงทำให้ต้องยุติการแสดงคอนเสิร์ตชั่วคราวเพื่อรักษาตัวหลังจากพักรักษาตัวได้ไม่นานจนอาการดีขึ้นแบริออสก็ได้กลับมาแสดงคอนเสิร์ตอีกครั้งจนกระทั่งอาการหัวใจวายเฉียบพลันได้เกิดขึ้นอีกครั้งทำให้แบริออสเดินทางกลับไปยังประเทศเอลซัลวาดอร์ทันที ในช่วงปลายชีวิตแบริออสได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์ทางด้านกีตาร์ในมหาวิทยาลัย National Conservatory ในประเทศเอลซัลวาดอร์ และได้เสียชีวิตลงในวันที่ 7 สิงหาคม ค.ศ.1944 อย่างไรก็ตามผลงานที่แบริออสได้ประพันธ์ขึ้นกว่า 300 บทเพลงนั้นยังคงเป็นที่นิยมสำหรับนักกีตาร์ทุกยุค ทุกสมัย จนกล่าวได้ว่านักกีตาร์แทบทุกคนต้องเคยเล่นผลงานที่ประพันธ์โดยแบริออสทั้งสิ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.1.2 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Vals No.4 Op.8

บทเพลง Vals No.4 Op.8 ประพันธ์ขึ้นในขณะที่แบริออสอยู่ในประเทศปารากวัยในปี ค.ศ. 1923 บทเพลงมีลักษณะโมทีฟแบบเต้นรำ โดยใช้อัตราจังหวะ 3/4 ในสังคีตลักษณ์การประพันธ์แบบ Ternary form (ABA) ตอน A แบ่งท่อนย่อย (a a b b a) ตอน B แบ่งท่อนย่อย (c d c) และกลับมาตอน A อีกครั้ง ก่อนจะปิดท้ายบทเพลงด้วย Coda

Introduction

ห้องที่ 1 – 8 ท่อนนำเสนอเริ่มต้นอยู่ในกุญแจเสียง G Major มีลักษณะเป็นการเล่นคอร์ดสลับกับสเกล และจบท่อนนำเสนอด้วย Half Cadence (ตัวอย่างที่ 1)

ตัวอย่างที่ 1 Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 1 – 8
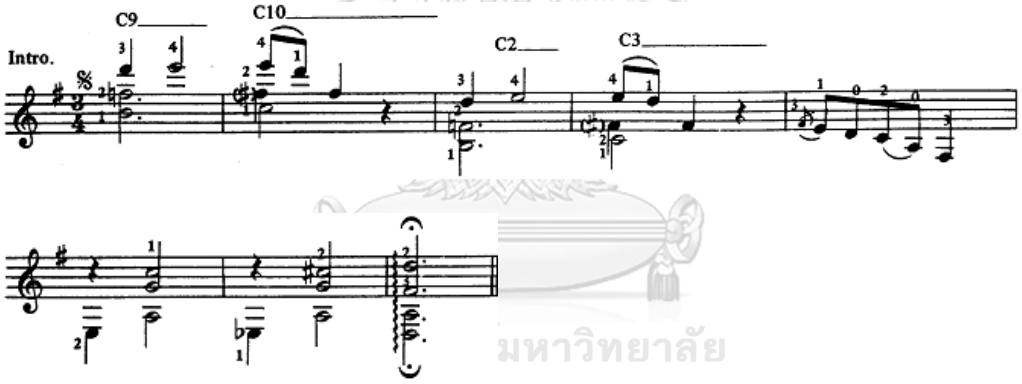
มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ห้องที่ 9 – 12 ท่อนเชื่อมเป็นลักษณะการเล่นโมทีฟของบทเพลง Vals ในอัตราจังหวะโน้ตตัวดำ และเขบ็ต 1 ชั้น โดยเล่นคอร์ด G Major และคอร์ด G Major / D สลับกันเพื่อเข้าท่อน A ในกุญแจเสียง G Major ห้องที่ 9 – 12 (ตัวอย่างที่ 2)

ตัวอย่างที่ 2 Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 9 – 12
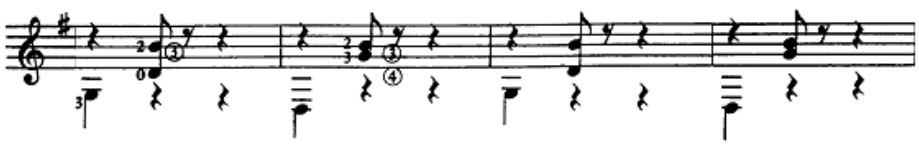
ตอน A

ตอน A ท่อน a ห้องที่ 13 – 28 เป็นการเล่นคอร์ด G Major , D Major และ A minor สลับกับการเล่นบันไดเสียงในรูปแบบจังหวะของเพลง Vals ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 3)

ตัวอย่างที่ 3 Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 13 – 28
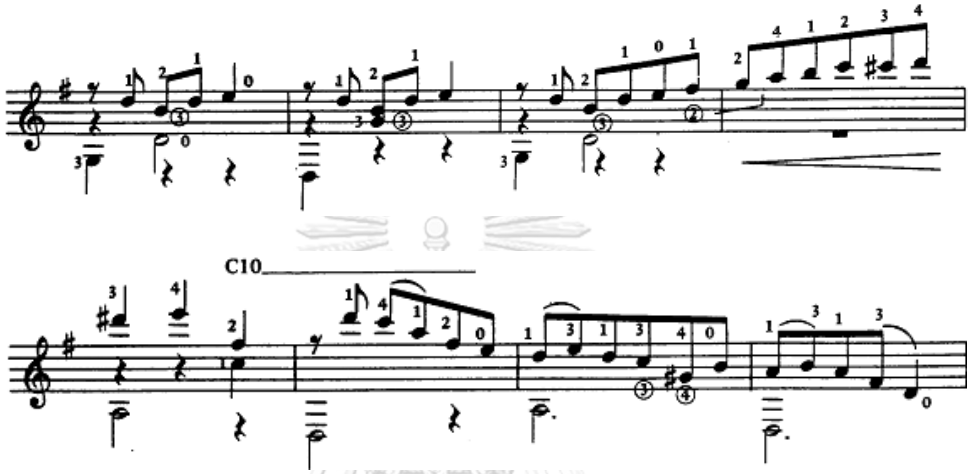
ตอน A ท่อน b ห้องที่ 29 – 46 ทำนองหลักอยู่ในแนวเสียงอัลโตสลับกับการกับการเล่นขั้นคู่ 6 ระหว่างแนวเสียงอัลโตและแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะโน้ตตัวและเขบ็ต 1 ชั้น โดยทำนองหลักมีลักษณะการล้อทำนองกับแนวเสียงเบส (ตัวอย่างที่ 4)

ตัวอย่างที่ 4 Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 29 – 46
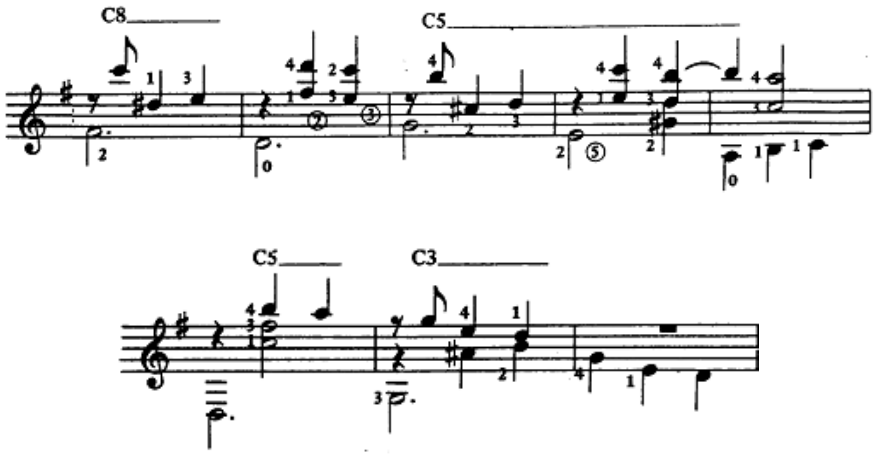
ตอน B

ตอน B ท่อน c ห้องที่ 63 – 71 ขึ้นมาในกุญแจเสียง D Major ด้วยจังหวะ Trio โดยทำนองหลักอยู่ในแนวเสียงอัลโต ในอัตราจังหวะโน้ตตัวขาวประจุด และโน้ต 3 พยางค์ ซึ่งจากโมทีฟนั้นสามารถตีความได้ว่าเป็นรูปแบบของจังหวะ Vals อย่างชัดเจน (ตัวอย่างที่ 5)

ตัวอย่างที่ 5 Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 63 – 94
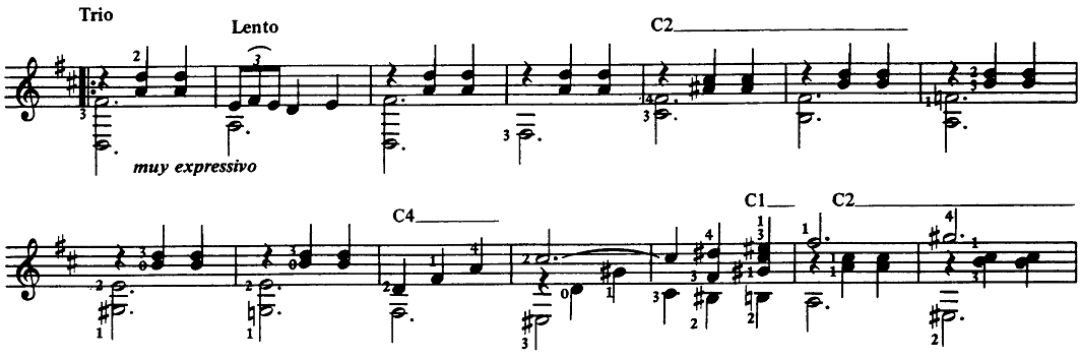
ตอน B ท่อน d ห้องที่ 95 – 130 เป็นการเล่นในลักษณะ Campanella ในกุญแจเสียง D Major โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงเบสในจังหวะที่ 1 และจังหวะที่ 3 ซึ่งลักษณะการเล่นนั้นมีการค่อยๆ เร่งจังหวะให้เร็วขึ้นตามทิศทางของแนวทำนองที่ค่อยๆ สูงขึ้น (ตัวอย่างที่ 6)

ตัวอย่างที่ 6 Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 95 – 130

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

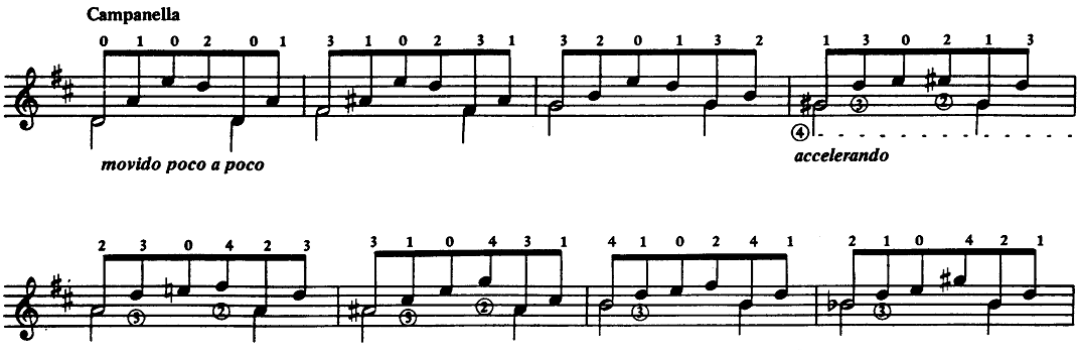

Coda

ท่อน Coda ห้องที่ 131 – 155 อยู่ในกุญแจเสียง G Major เป็นการเล่นเบสสลับกับคอร์ด โดยห้องที่ 131 – 139 แนวเสียงเบสมีทิศทางที่ค่อยๆ ต่ำลงทีละครึ่งเสียง ห้องที่ 140 – 143 แนวเสียงเบสมีทิศทางค่อยๆ สูงขึ้นที่ละครึ่งเสียงก่อนจะเล่นโน้ตตัว D ในช่วงคู่ 8 และตามด้วยโมทีฟของเพลง Vals ที่เหมือนกับห้องที่ 12 – 15 ก่อนจบบทเพลงด้วย Perfect Authentic Cadence (ตัวอย่างที่ 7)

ตัวอย่างที่ 7 Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 131 – 155
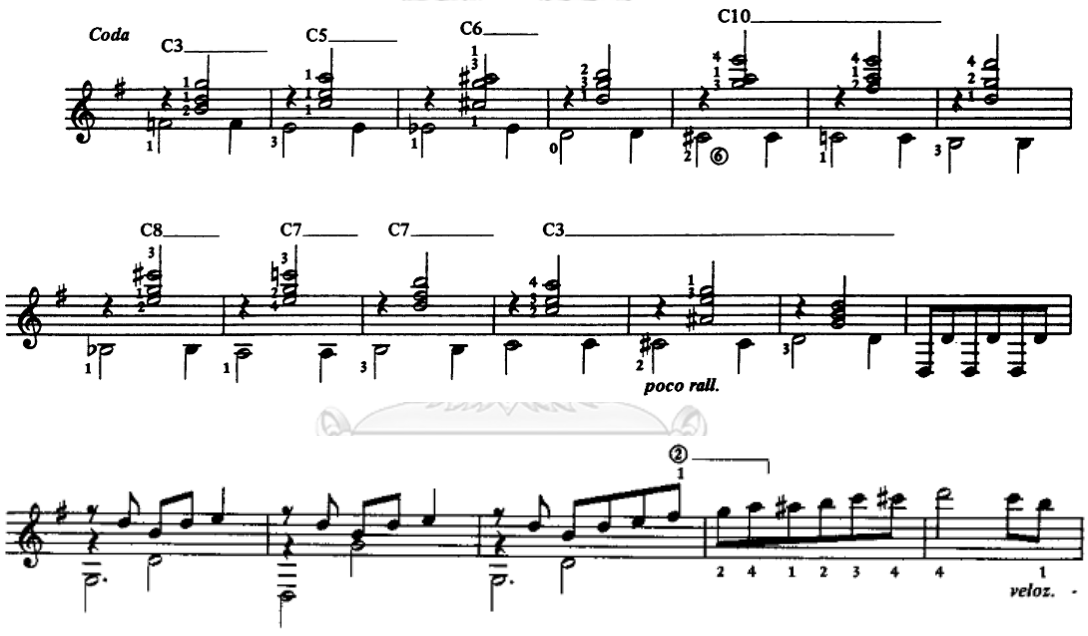
2.1.3 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Una Limosna por el Amor de Dios

Una Limosna por el Amor de Dios หรือมีอีกชื่อคือ El Ultimo Tremolo อยู่ในกุญแจเสียง E minor อัตราจังหวะ 3/4 ในสังคีตลักษณ์สองตอน (AB) โดยมีวิธีการประพันธ์แบบยุคโรแมนติกที่มีการใช้คอร์ด และเสียงประสาน ที่ค่อนข้างแสดงถึงอารมณ์อย่างชัดเจน และในขณะเดียวกันก็ยังคงทำนองและเสียงประสานที่อ่อนหวานเป็นที่น่าจดจำของผู้ฟังไว้อีกด้วย

ตอน A

ห้องที่ 1 - 2 นำเสนอโมทีฟหลักของบทเพลงซึ่งผู้ประพันธ์ต้องการสื่อถึงเสียงเคาะประตูของพระเจ้า โดยเล่นคอร์ด E minor และ C Major / E ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และต่อมาได้นำโมทีฟนี้ไปขยายต่อในลักษณะเป็นคอร์ด และเสียงประสานตลอดทั้งบทเพลง (ตัวอย่างที่ 8)

ตัวอย่างที่ 8 Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 1 - 2
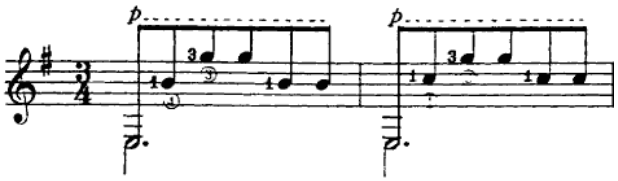
ห้องที่ 3 ได้นำโมทีฟของห้องที่ 1 มาใช้ในรูปแบบของคอร์ดและเสียงประสานโดยและเล่นทำนองหลักด้วยเทคนิค Tremolo ในอัตราจังหวะเขบ็ต 3 ชั้น ในแนวเสียงโซปราโน (ตัวอย่างที่ 9)

ตัวอย่างที่ 9 Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 3

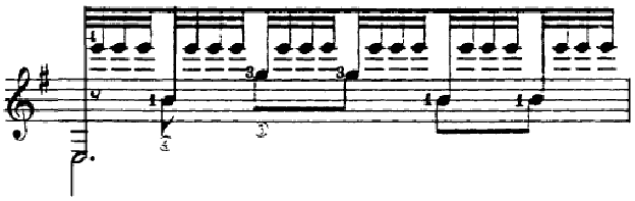

ห้องที่ 4 - 9 ทำนองหลักอยู่แนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 3 ชั้น โดยในแนวเบสและเสียงประสานเล่นในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น

ห้องที่ 10 - 15 ได้ทำการเปลี่ยนบันไดเสียงไปยัง C Major ชั่วคราว โดยเล่นคอร์ด G Major เป็นคอร์ดเชื่อมระหว่างบันไดเสียง E minor กับ C Major ในขณะที่อยู่ในบันไดเสียง C Major มีการเล่นคอร์ด Secondary Dominant บ้างเล็กน้อย (ตัวอย่างที่ 10)

<u>ตัวอย่างที่ 10</u> Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 10 - 15

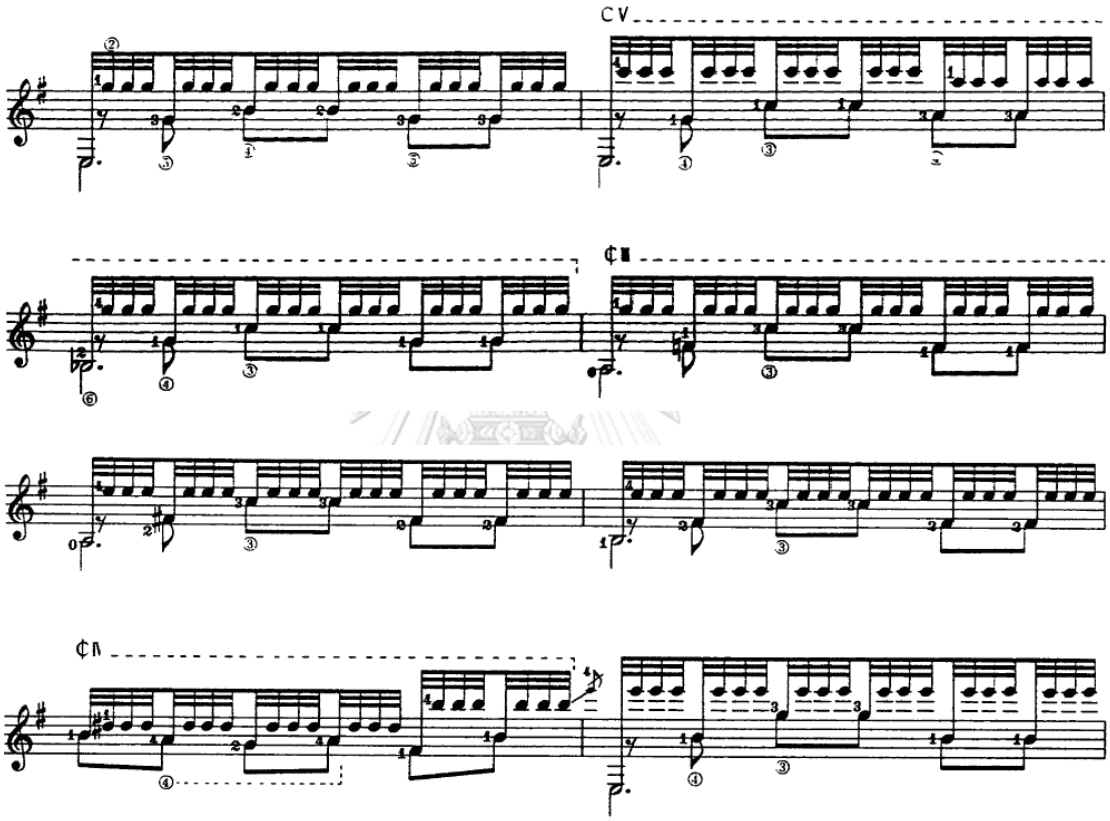

ห้องที่ 16 - 18 กลับเข้าสู่บันไดเสียง E minor อีกครั้ง โดยห้องที่ 16 เล่นคอร์ด F# Half diminished 7 เป็นคอร์ดเชื่อมระหว่างบันไดเสียง C Major กับ E minor และห้องที่ 18 เล่นคอร์ด B7 เพื่อย้ำ Dominant ในกุญแจเสียง E minor (ตัวอย่างที่ 11)

ตัวอย่างที่ 11 Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 16 - 18

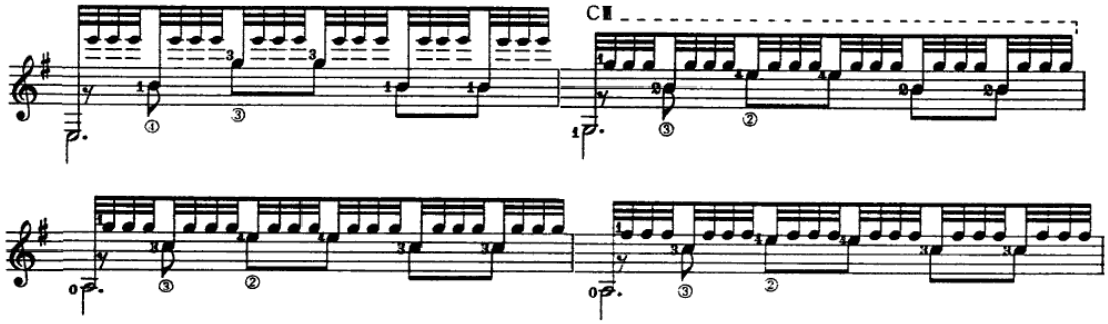

ห้องที่ 19 - 26 การเล่นมีลักษณะเป็นการนำห้องที่ 3 – 10 มาเล่นซ้ำก่อนจะเปลี่ยนแนวทำนองในห้องที่ 27

ห้องที่ 27 - 28 เริ่มมีการเล่นแนวทำนองที่สูงขึ้นโดยห้องที่ 27 เล่นคอร์ด E Major และห้องที่ 28 เล่นคอร์ด E7 (ตัวอย่างที่ 12)

ตัวอย่างที่ 12 Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 27 – 28

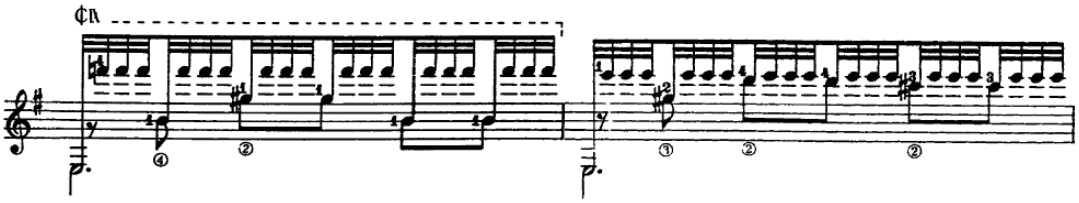

ห้อง 30 - 33 มีการเล่นคอร์ดประเภท Secondary Dominant โดยห้องที่ 30 เล่นคอร์ด A# Fully diminished 7 / C# ซึ่งเป็นนอกกุญแจเสียงมาใช้เพื่อทำให้บทเพลงสื่อสารอารมณ์ที่เป็นลักษณะ Tension และมีความแตกต่างใน Tone color มากยิ่งขึ้นห้องที่ 32 จังหวะที่ 2 มีการเล่นโน้ตนอกคอร์ด และ Resolveเข้าหาโน้ตในคอร์ดในจังหวะถัดไป (ตัวอย่างที่ 13)

ตัวอย่างที่ 13 Una Limosna por el Amor de Diosประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้อง 30 - 33

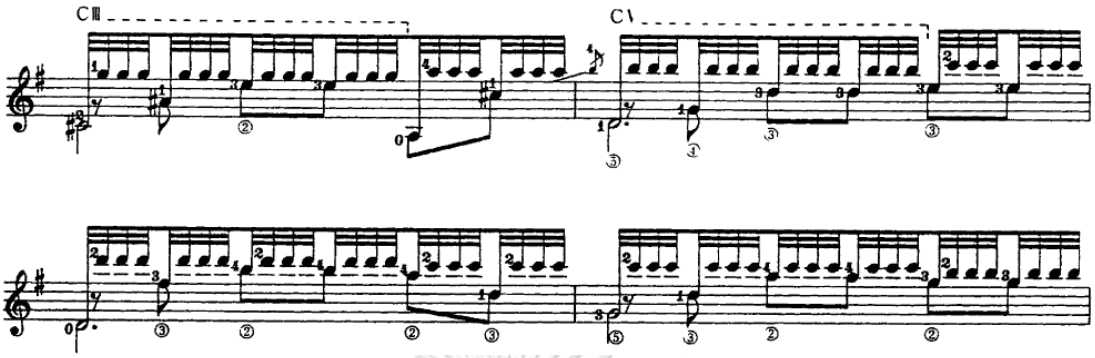

ห้องที่ 39 - 43 ทำนองในแนวเสียงโซปราโนมีทิศทางค่อยๆ สูงขึ้นที่ละเล็กน้อย โดยห้องที่ 40 - 41 เล่นคอร์ด B Major (ตัวอย่างที่14) ห้องที่ 42 - 43 เล่นคอร์ด B minor (ตัวอย่างที่ 15)

ตัวอย่างที่ 14 Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 40 – 41

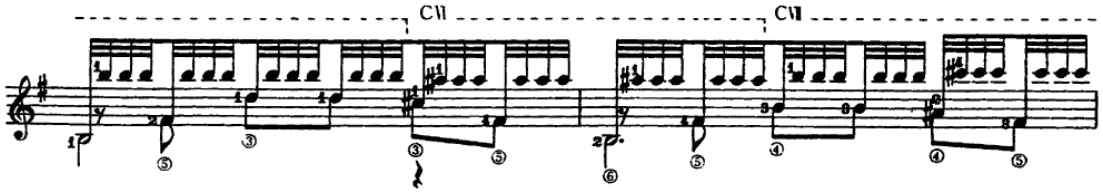

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 15 Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 42 – 43

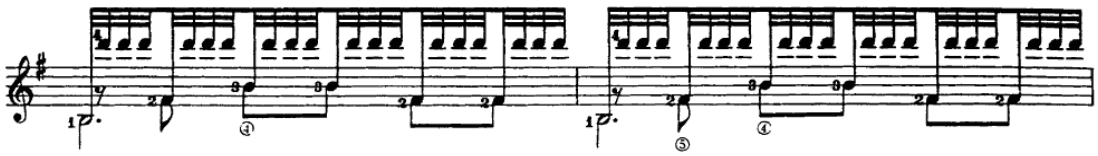

ห้องที่ 44 - 46 เป็นการเล่นคอร์ด B Major ค้างยาวเนื่องจากใกล้เปลี่ยนกุญแจเสียงไป E Major ดังนั้นคอร์ด B Major จึงเป็น Dominant Preparation (ตัวอย่างที่ 16)

ตัวอย่างที่ 16 Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 44 - 46

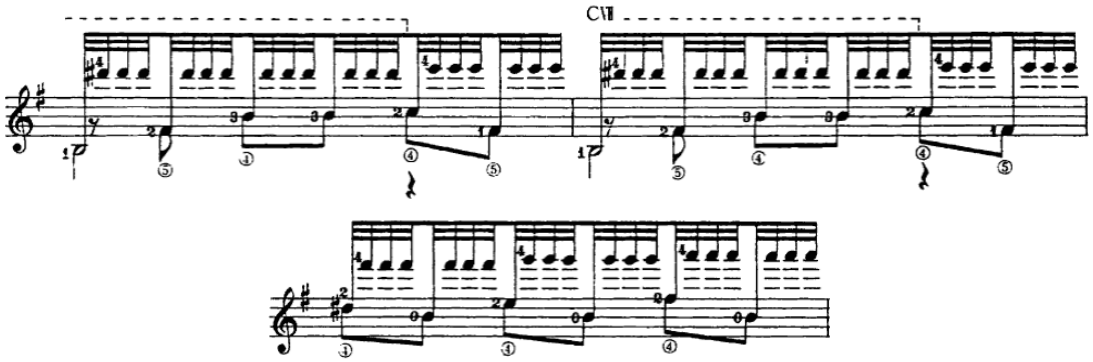

ตอน B

ห้องที่ 56 - 59 อยู่ในกุญแจเสียง E Major โดยห้องที่ 56 – 57 เล่นคอร์ด E Major (ตัวอย่างที่ 17) และห้องที่ 58 - 59 (ตัวอย่างที่ 18) เล่นคอร์ด A Major ซึ่งเป็นการย้ำ Tonic และ Dominant ในกุญแจเสียง E Major แต่ยังคงลักษณะ Texture ของบทเพลงในรูปแบบเดิม

ตัวอย่างที่ 17 Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 56 - 57
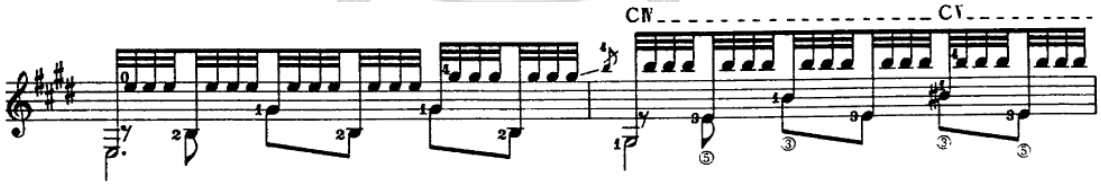
ตัวอย่างที่ 18 Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 58 - 59

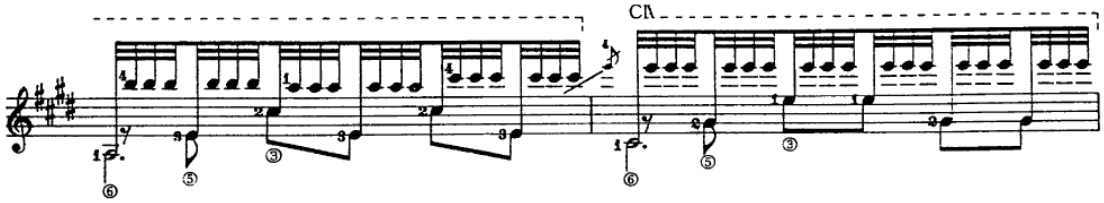

ห้องที่ 60 - 61 ทำนองมีทิศทางค่อยๆ ไล่จากเสียงต่ำ – สูง โดยห้องที่ 60 เล่นคอร์ด A# Half diminished 7 ซึ่งเป็นคอร์ดประเภท Secondary Dominant และตามด้วยคอร์ด B7 / D# ในห้องที่ 61 (ตัวอย่างที่ 19)

ตัวอย่างที่ 19 Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 60 - 61

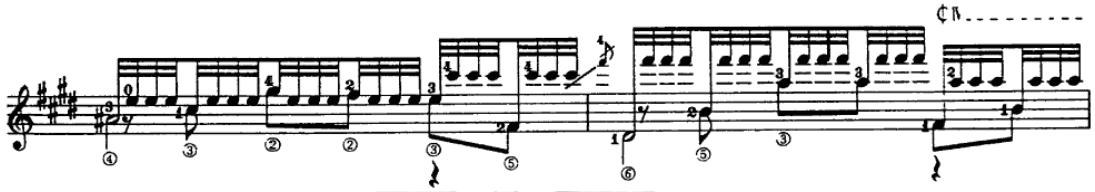

ห้องที่ 75 - 76 โน้ตในแนวเบสและเสียงประสานได้นำโมทีฟหลักของบทเพลงมาเล่นซ้ำ เพื่อย้ำโมทีฟที่สำคัญของบทเพลงในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และจบบทเพลงด้วย Perfect Authentic Cadence (ตัวอย่างที่ 20)

ตัวอย่างที่ 20 Una Limosna por el Amor de Diosประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore ห้องที่ 75 - 76
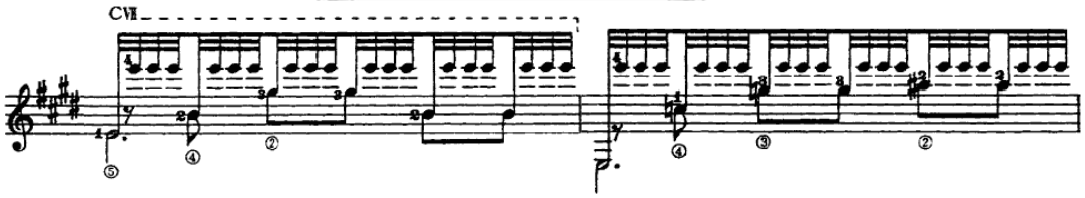
2.2 บทเพลง Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach

2.2.1 ประวัติผู้ประพันธ์

โยฮันน์ เซบาสเตียน บาค (Johann Sebastian Bach) นักประพันธ์และนักออร์แกนชาวเยอรมัน เกิดเมื่อวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ.1685 ที่เมืองไอเซนนัคประเทศเยอรมัน บาคเกิดในครอบครัวนักดนตรี ต้นตระกูลบาคเป็นนักดนตรีเก่าแก่ประจำเมือง โดยในวัยเด็กบาคได้ศึกษาการเล่นไวโอลินกับพ่อของเขา แต่เมื่อบาคอายุได้ 10 ปีเขาก็ได้สูญเสียทั้งพ่อและแม่ในเวลาที่ไม่ห่างกันมากนัก ทำให้บาคต้องอยู่ในความอุปการะของพี่ชายคนโตที่มีอาชีพเป็นนักเล่นออร์แกน และในเวลานี้เองทำให้บาคได้ศึกษาการเล่นเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดกับพี่ชายของเขา ต่อมาเมื่อบาคอายุได้ 14 ปี บาคได้เดินทางเพื่อไปเรียนดนตรีที่เมืองลูนเบิร์กไปพร้อมๆ กับการเป็นนักร้องประจำโบสถ์ จนกระทั่งเมื่ออายุได้ 18 ปี เขาก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นนักออร์แกนและหัวหน้าวงประสานเสียงตามโบสถ์หลายแห่ง และโบสถ์สุดท้ายที่บาคทำหน้าที่นักออร์แกนประจำคือโบสถ์เซนต์โธมัส ณ เมืองไลพ์ซิค ซึ่งวันที่ 28 กรกฎาคม ค.ศ.1750 บาคได้เสียชีวิตลง ณ โบสถ์แห่งนี้ ในขณะที่บาคยังมีชีวิตอยู่เขามีชื่อเสียงในฐานะนักออร์แกนที่มีฝีมือและนักดนตรีประจำโบสถ์ แต่ยังไม่เป็นที่รู้จักในฐานะนักแต่งเพลงหลังจากบาคเสียชีวิตลงผลงานของบาคถูกลืมไปร่วม 100 ปี จนกระทั่งลิสต์ (Liszt) ผู้ประพันธ์ชื่อดังในยุคโรแมนติกนำผลงานของบาคมารื้อฟื้น บาคจึงเป็นที่รู้จักในฐานะผู้ประพันธ์ชั้นเยี่ยมของยุคบาโรก บาคได้ประพันธ์บทเพลงประเภทต่างๆ ไว้เกือบทุกประเภทยกเว้นโอเปร่า บทประพันธ์ของบาคแบ่งได้ 3 ประเภทหลักๆ คือ 1.ผลงานสำหรับออร์แกน 2.ผลงานสำหรับออร์เคสตราและเครื่องดนตรีอื่นๆ 3. เพลงชุด โดยลักษณะเด่นของผลงานการประพันธ์ของบาคได้แก่ การมีรูปแบบกฎเกณฑ์ในการประพันธ์ซึ่งทำให้บทเพลงมีแนวทำนองที่ไพเราะและแนวเสียงประสานที่กลมกลืน มีการดำเนินเนื้อหาทางดนตรีได้อย่างสมบูรณ์โดยใช้องค์ประกอบทุกอย่างทางดนตรีมาช่วยสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ผลงานของบาคควรค่าแก่การศึกษาและควรค่าแก่การฟังเป็นอย่างยิ่ง

2.2.2 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Fugue BWV 998

บทเพลง Fugue BWV 998 อยู่ในบันไดเสียง D Major โดยบทเพลงนี้คาดว่าประพันธ์ขึ้นในระหว่างช่วงกลาง - ปลาย ของยุคบาโรก บทเพลง Fugue BWV 998 เป็นหนึ่งในสามบทเพลงประเภท Fugue ที่บาคได้ประพันธ์อยู่ในสังคีตลักษณ์ Ternary form (ABA) ซึ่งวิธีการประพันธ์แบบฟิวก์นั้นมีลักษณะการสอดประสานทำนองหลายแนวที่ถือว่าเป็นวิธีที่สำคัญในการประพันธ์เพลงยุคบาโรกที่ต้องใช้เทคนิคขั้นสูงทั้งในการประพันธ์และการบรรเลง ซึ่งบาคถือได้ว่าเป็นผู้ประพันธ์ที่มีชื่อเสียงที่สุดในยุคบาโรกและมีผลงานการประพันธ์แบบฟิวก์สำหรับเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดและลูทไว้เป็นจำนวนมาก บทเพลง Fugue BWV 998 นั้นอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 โดยในตอนนำเสนอขึ้นบทเพลงมาด้วยทำนองเอกจำนวน 2 ห้อง ในสัดส่วนโน้ตเขบ็ต 1 ชั้น และทำนองเอกจะถูกเล่นซ้ำอีกครั้งหนึ่งแต่ใช้วิธีการเปลี่ยนแนวเสียงต่างๆ ตามที่ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ไว้ต่อมาในตอนกลางจะบรรเลงในลักษณะฟิวก์ 3 แนวในสัดส่วนโน้ตเขบ็ต 2 ชั้น ซึ่งในบางช่วงของบทเพลงผู้ประพันธ์ได้ใช้เทคนิคการซ้ำทำนองและการไล่เลียนทำนอง ในตอนท้ายของบทเพลงเป็นการนำท่อนนำเสนอกลับมาซ้ำอีกครั้งหนึ่งในการเล่นในลักษณะฟิวก์ 3 แนว ในแนวในสัดส่วนโน้ตเขบ็ต 1 ชั้น

<u>Exposition</u>

ห้องที่ 1 - 3 เป็น Subject ของบทเพลงในท่อน Exposition โดยเป็นทำนองแนวเดียวเล่นอยู่ในบันไดเสียง D Major ในอัตราจังหวะตัวดำ (ตัวอย่างที่ 21)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

<u>ตัวอย่างที่ 21</u> Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 1 - 3
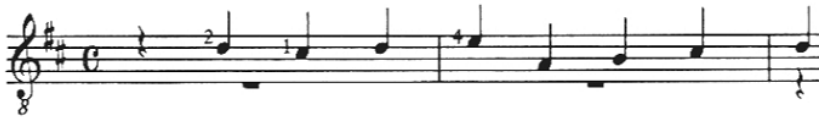
ห้องที่ 3 - 6 แนวเบสเป็น Answer ประเภท Real answer ในอัตราจังหวะเขบ็ตหนึ่งชั้นที่ตอบรับกับ Subject ในห้องที่ 1 - 3โดยเล่นคอร์ดในกุญแจเสียง D Major เป็นทำนอง 2 แนวเสียง (ตัวอย่างที่ 22)

ตัวอย่างที่ 22 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 3 - 6
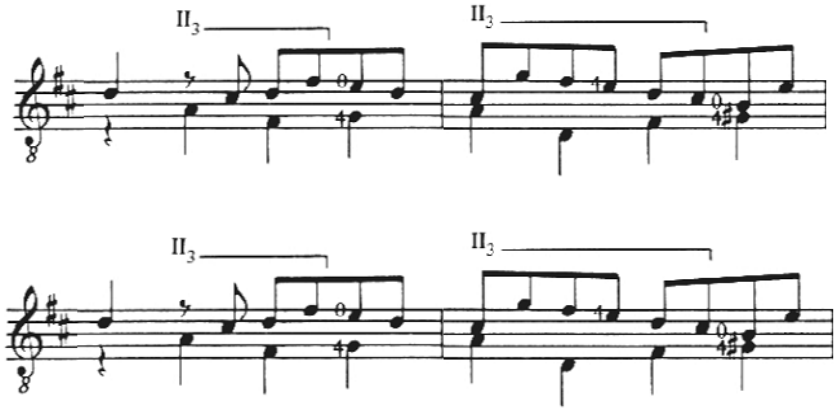
ห้องที่ 7 - 9 Subject ของบทเพลงกลับมาอีกครั้งในแนวเบส ในอัตราจังหวะโน้ตตัวดำ โดยแนวเสียงโซปราโนมีลักษณะการเล่นโน้ตแนวเดี่ยว และขั้นคู่ 3 ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 23)

ตัวอย่างที่ 23 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 7 - 9
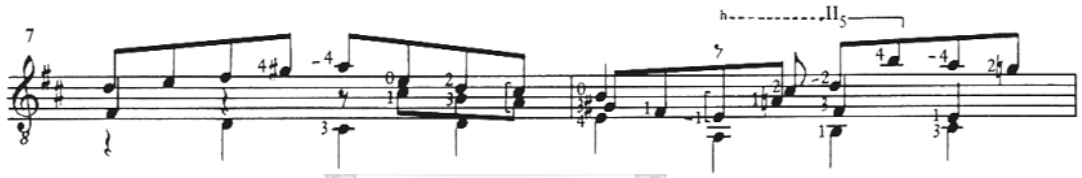
ห้องที่ 9 ในจังหวะที่ 1 , 2 และ 3 เล่น Sequence ระหว่างแนวเสียง เบส , อัลโต และโซปราโนในคอร์ด G Major , E minor และ F# minor ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 24)

ตัวอย่างที่ 24 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 9
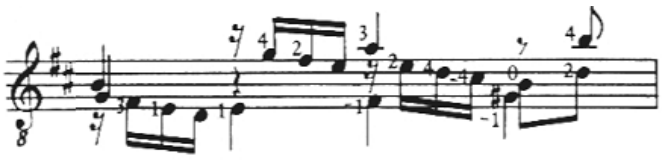
ห้อง 12 - 16 เริ่มเข้า Transition ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้นโดยทุกแนวเสียงจะมีบทบาทเท่าๆ กัน และในห้องที่ 12 จังหวะที่ มีการเล่นคอร์ด C Major (Secondary Dominant) เพื่อประดับแนวเสียงให้มีความแตกต่างจากคอร์ดในกุญแจเสียงหลักมายิ่งขึ้น (ตัวอย่างที่ 25)

ตัวอย่างที่ 25 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 12
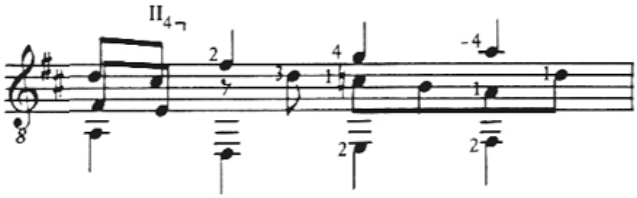
ห้องที่ 17 - 20 มีการเล่นโน้ตทั้ง 3 แนวเสียงพร้อมกัน โดยใช้รูปแบบโมทีฟที่มีลักษณะเป็นการเล่นตัวหยุดเขบ็ต 1 ชั้น และ โน้ตเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 26) โดยทำนองหลักอยู่ในแนวเสียงโซปราโน และแนวเสียงเบส (ตัวอย่างที่ 27)

ตัวอย่างที่ 26 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ลักษณะโมทีฟ

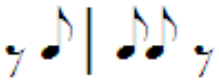

ตัวอย่างที่ 27 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 17 - 20
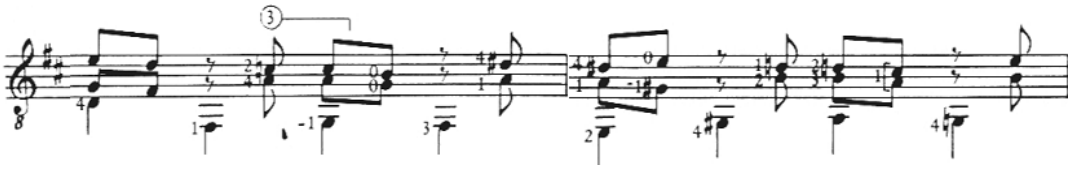
ห้องที่ 21 - 23 มีการเล่นโน้ต 2 - 3 แนวเสียง ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น โดยห้องที่ 21 แนวเสียงหลักอยู่ในบันไดเสียง A Major ห้องที่ 22 แนวเสียงหลักอยู่ในแนวเสียงอัลโตและเบส (ตัวอย่างที่ 28)

ตัวอย่างที่ 28 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 21 - 23
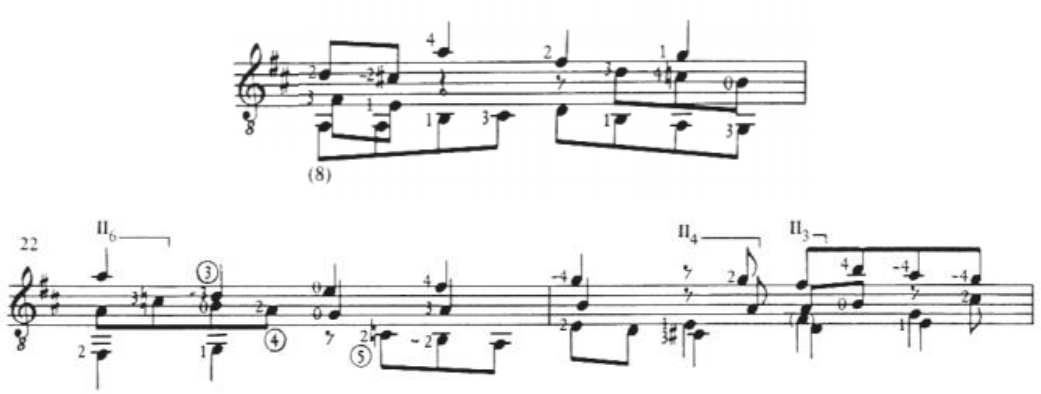
ห้อง 24 - 27 เล่นแนวเสียงหลักในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะตัวดำและเขบ็ต 1 ชั้น โดยแนวเสียงเบสเล่นโน้ตสูงขึ้นทีละ 1 เสียง ในอัตราจังหวะตัวดำ และห้องที่ 27 จังหวะที่ 4 ทำนองในแนวเสียงโซปราโนได้เปลี่ยนเป็นอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 29)

ตัวอย่างที่ 29 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 24 - 27

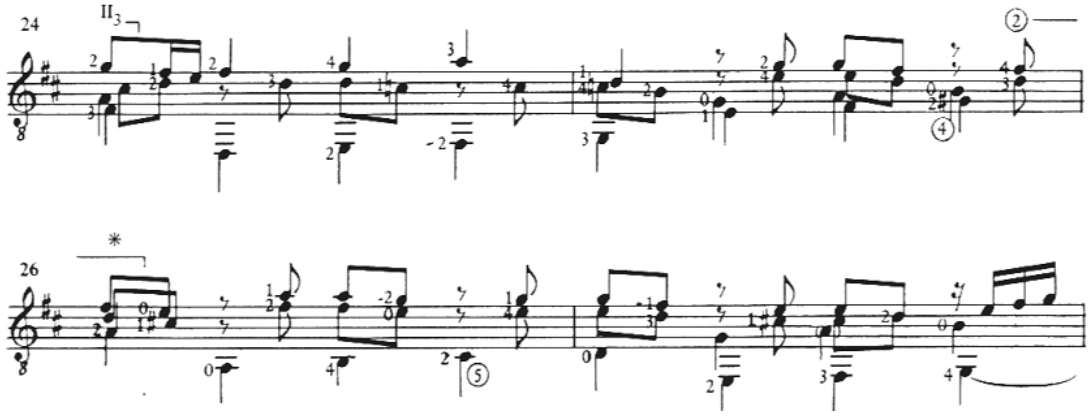

ห้องที่ 28 - 29 จังหวะที่ 1 และ 2 เป็นประโยคเพลงที่ต่อเนื่องจากห้องที่ 27 จังหวะที่ 3 และ 4 เล่นคอร์ด D Major / A , A Major จบประโยคเพลงในห้องที่ 29 จังหวะที่ 1 ด้วยคอร์ด D Major ซึ่งเป็นการจบประโยคเพลงด้วย Perfect Authentic Cadence (ตัวอย่างที่ 30)

ตัวอย่างที่ 30 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 28 - 29
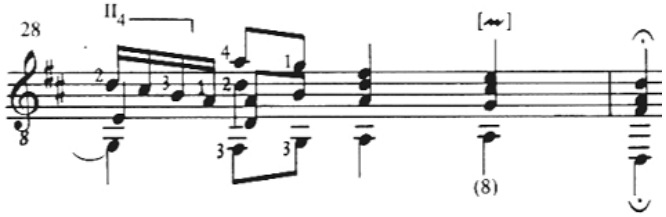
Middle section

ห้องที่ 29 - 32 ขึ้นต้น Middle Section ในห้องที่ 29 จังหวะที่ 2 ด้วยการเล่นโน้ต 3 แนวเสียง โดยคอร์ดที่เล่นนั้นเป็นคอร์ดในกุญแจเสียง D Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 (ตัวอย่างที่ 31)

ตัวอย่างที่ 31 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 29 - 32
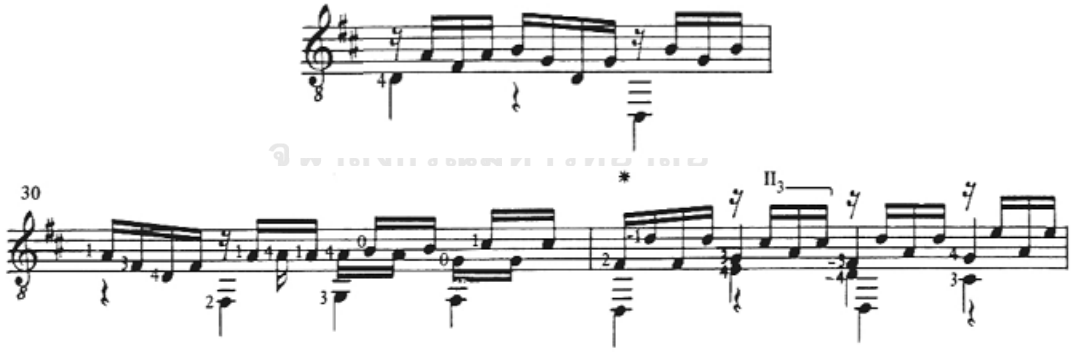
ห้องที่ 33 – 36 ขึ้นต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด A Major โดยแนวทำนองหลักอยู่ในแนวเสียงโซปราโนและแนวเสียงอัลโตเป็นลักษณะการเล่นคอร์ดในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น ห้องที่ 34 จังหวะที่ 2 มีการแยกเป็น 3 แนวเสียง โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนและแนวเสียงอัลโต (ตัวอย่างที่ 32) ห้องที่ 35 จังหวะที่ 2 ในแนวเสียงอัลโตเป็น Middle entry

ตัวอย่างที่ 32 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 33 - 34
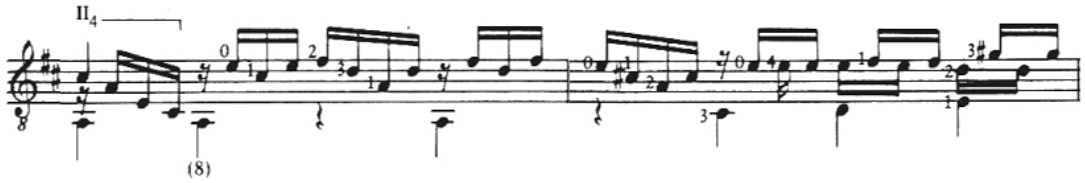
ห้องที่ 37 - 38 ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนและอัลโตในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น โดยแนวเบสเล่นโน้ตสูงขึ้นทีละ 1 เสียง ในอัตราจังหวะโน้ตตัวดำ (ตัวอย่างที่ 33)

ตัวอย่างที่ 33 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 37 - 38
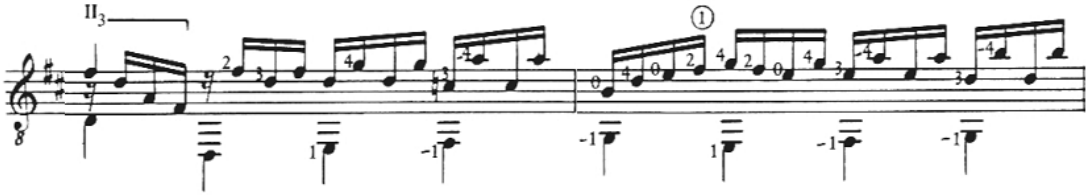
ห้องที่ 39 - 40 ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น โดยแนวเบสเล่น Root ของคอร์ดในอัตราจังหวะโน้ตตัวดำ (ตัวอย่างที่ 34)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างที่ 34 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 39 - 40
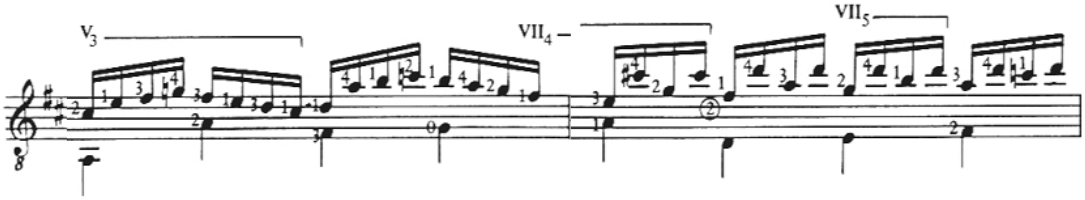
ห้องที่ 41 - 42 ทำนองอยู่ในแนวเสียงอัลโตและแนวเสียงเบสในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น โดยห้องที่ 41 เล่นคอร์ด G Major ห้องที่ 42 จังหวะที่ 1 และ 2 เล่นคอร์ด F# minor จังหวะที่ 3 และ 4 เล่นคอร์ด B7 (Secondary Dominant) (ตัวอย่างที่ 35)

ตัวอย่างที่ 35 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 41 - 42
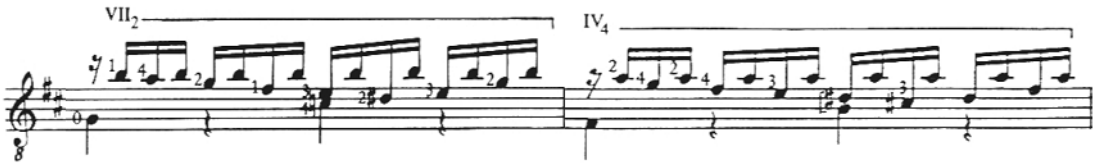
ห้องที่ 43 - 45 เป็นการเล่นคอร์ดและทำนอง โดยแนวทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราเขบ็ต 2 ชั้น และมีการเล่นคอร์ด diminished ซึ่งเป็นคอร์ดที่มี Tension ซึ่งสามารถสร้างความแตกต่างในกุญแจเสียงได้อย่างมาก (ตัวอย่างที่ 36)

ตัวอย่างที่ 36 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 43 - 45
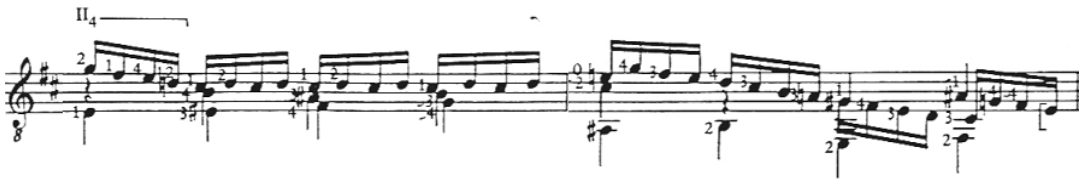
ห้องที่ 46 - 49 ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น ซึ่งแนวทำนองมีการเล่น Sequence ในจังหวะที่ 1 และ 3 โดยทิศทางของทำนองมีลักษณะเสียงต่ำ – สูง (ตัวอย่างที่ 37)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างที่ 37 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 46 - 49
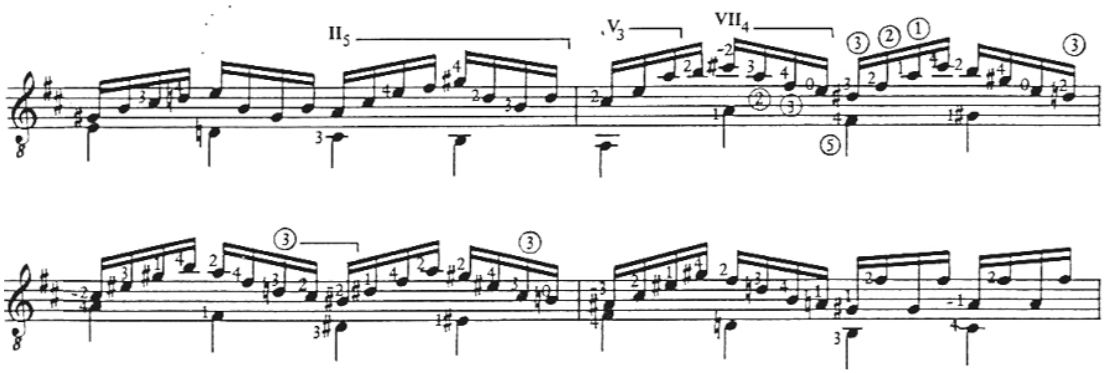
ห้องที่ 50 - 54 ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนและแนวเสียงอัลโต โดยมีการเล่นคอร์ด Secondary Dominant ในห้องที่ 50 จังหวะที่ 3 เล่นคอร์ด C# Major ห้องที่ 51 จังหวะที่ 3 และ 4 เล่นคอร์ด B7 และห้องที่ 52 จังหวะที่ 4 เล่นคอร์ด B7 (ตัวอย่างที่ 38)

ตัวอย่างที่ 38 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 50 - 54
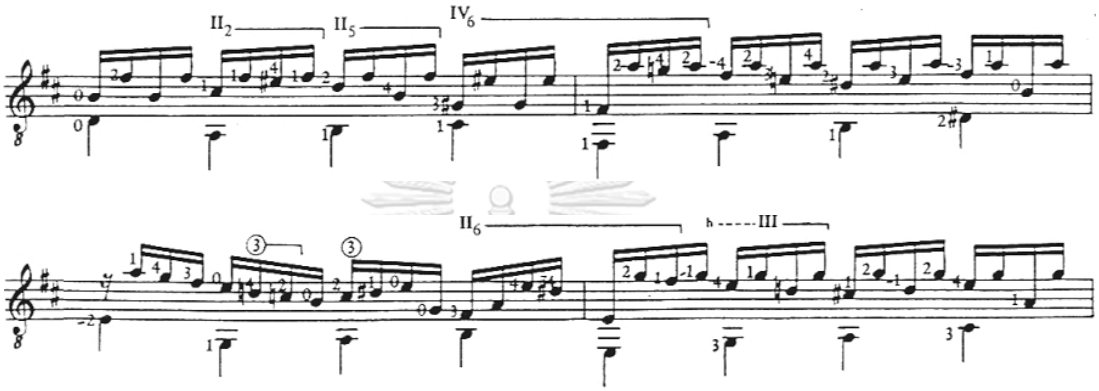
ห้องที่ 55 - 60 มีการเล่นโน้ต 3 แนวเสียง ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น ซึ่งในทุกแนวเสียงมีความสำคัญเท่ากัน โดยในจังหวะที่ 1 และ 3 เสียงมีทิศทางจาก สูง – ต่ำ (ตัวอย่างที่ 39)

ตัวอย่างที่ 39 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 55 - 60

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
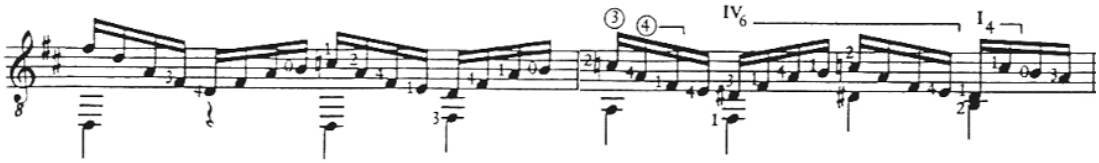
ห้องที่ 61 - 62 ทำนองอยู่ในแนวเสียงอัลโตในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น โดยในจังหวะตกเล่นคอร์ด 2 - 3 แนวเสียง และตามด้วยทำนองในแนวเสียงอัลโต (ตัวอย่างที่ 40)

ตัวอย่างที่ 40 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 61 - 62
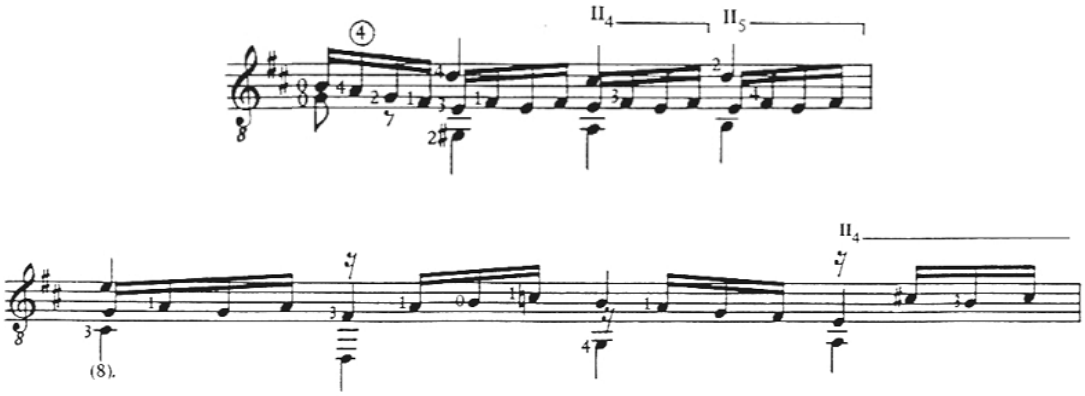
ห้องที่ 63 - 64 อยู่ในแนวเสียงโซปราโนและแนวเสียงอัลโต โดยเป็นการเล่นโน้ต 3 แนวเสียงในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น ซึ่งคอร์ดที่เล่นนั้นอยู่ใน Root Position ยกเว้นในห้องที่ 63 จังหวะที่ 4 เล่นคอร์ด G Major / D (ตัวอย่างที่41)

ตัวอย่างที่ 41 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 63
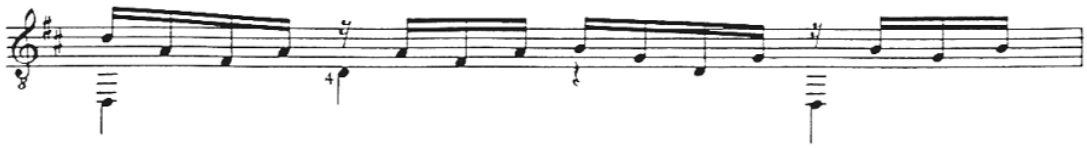
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ห้องที่ 65 - 68 ขึ้นต้นประโยคเพลงในห้องที่ 65 จังหวะที่ 2 โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนและแนวเสียงอัลโตที่มีลักษณะเล่นเป็นขั้นคู่ 3 , 4 และ 6 ต่อมาห้องที่ 67 จังหวะที่ 2 ได้เล่นเขบ็ต 2 ชั้นจนจบประโยคเพลงในห้องที่ 69 จังหวะที่ 1 (ตัวอย่างที่ 42)

ตัวอย่างที่ 42 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 67 - 68
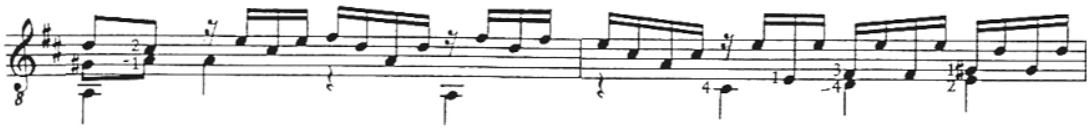
ห้องที่ 71 - 73 มีการเล่นโน้ต 3 แนวเสียง ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น ซึ่งในทุกแนวเสียงมีความสำคัญเท่ากัน โดยทั้ง 3 แนวเสียงมีลักษณะการถาม – ตอบ ขอประโยคเพลง และมีการเล่นขั้นคู่ 3 , 4 และ 5 ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 43)

ตัวอย่างที่ 43 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 72 - 73
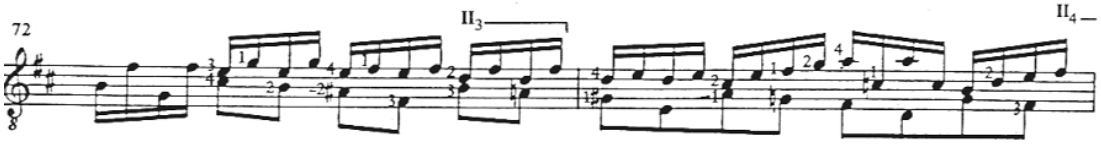
ห้องที่ 75 - 76 จังหวะที่ 1 และ 2 ห้องที่ 75 ทำนองอยู่ในแนวเสียงเบส โดยเล่นบันไดเสียง D Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น จังหวะที่ 3 และ 4 ทำนองได้ย้ายไปแนวเสียงอัลโตในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และจบ Middle section ในห้องที่ 77 จังหวะที่ 1 ด้วยคอร์ด D Major (ตัวอย่างที่ 44)

ตัวอย่างที่ 44 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 76 - 77
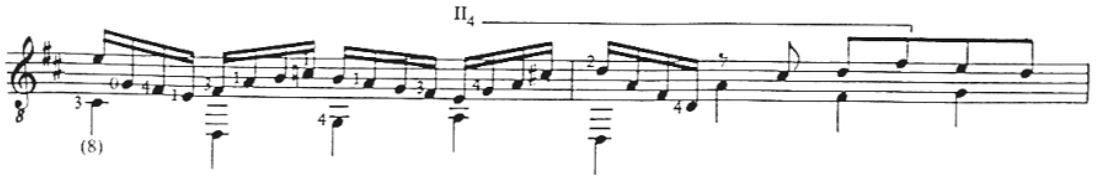
Final section

ห้องที่ 77 จังหวะที่ 2 เข้าสู่ Final section ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น โดยเป็นการนำท่อน Exposition กลับมาเล่นซ้ำทั้งหมด ซึ่งในลักษณะเช่นนี้อาจเรียกได้ว่า Recapitulation ได้เพราะเป็นแนวความคิดในทำนองเดียวกันกับตอน Exposition (ตัวอย่างที่ 45)

ตัวอย่างที่45 Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach ห้องที่ 77
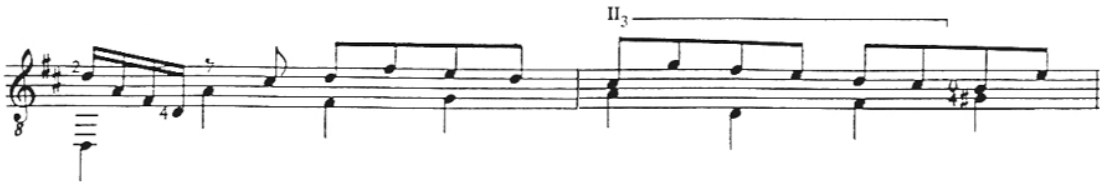
2.3 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley

2.3.1 ประวัติผู้ประพันธ์

เลนน็อกซ์ บาร์กลีย์ (Lennox Berkeley) นักประพันธ์เพลงในยุคศตวรรษที่ 20 ชาวอังกฤษ เกิดเมื่อวันที่ 12 มีนาคม ค.ศ.1903 ที่เมือง Oxford ประเทศอังกฤษโดยบาร์กลีย์นั้นจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีทางด้านบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัย Merton College หลังจากจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีในปี ค.ศ.1926 แล้ว ในปี ค.ศ.1927 บาร์กลีย์ได้เดินทางไปยังเมืองปารีสประเทศฝรั่งเศสเพื่อศึกษาด้านการประพันธ์เพลงกับ Nadia Boulanger และในขณะเดียวกันเขาได้พบกับนักประพันธ์เพลงหลายท่าน เช่น Francis Poulenc, Igor Stravinsky, Darius Milhaud, Arthur Honegger และ Albert Roussel ในเวลาต่อมาบาร์กลีย์ได้ศึกษาด้านการประพันธ์เพลงกับ Maurice Ravel ซึ่งถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างมากในการพัฒนาเทคนิคต่างๆ ของบาร์กลีย์ในฐานะนักแต่งเพลงหลังจากใช้ชีวิตอยู่ในประเทศฝรั่งเศสประมาณ 8 ปี ในปี ค.ศ.1936 บาร์กลีย์ได้เดินตัดสินใจกลับประเทศอังกฤษ จนกระทั่งในปีต่อมาเขาได้ทำงานร่วมกับ Benjamin Britten ในการทำงานให้กับวงออเคสตรา Mont Juic หลังจากนั้นในปี ค.ศ.1946 - 1968 บาร์กลีย์ได้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์สอนด้านการประพันธ์เพลงอยู่ที่ Royal Academy of Music ในประเทศอังกฤษ นอกจากนั้นแล้วบาร์กลีย์ยังเป็นประธานจัดงานเทศกาลดนตรี Cheltenham Festival ตั้งแต่ปี ค.ศ.1977 – 1983 อีกด้วย

ผลงานของบาร์กลีย์มีลักษณะโดดเด่นที่เนื้อหาดนตรีและมีท่วงทำนองที่ไพเราะ บาร์กลีย์มีผลงานทางด้านการประพันธ์เพลงในรูปแบบที่หลากหลายเช่น อุปรากรขับร้องเดี่ยว วงนักร้องประสานเสียง วงออร์เคสตรา เชมเบอร์มิวสิก เปียโน กีตาร์ คลาริเน็ต ฟลูท และไวโอลิน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.3.2 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1

บทเพลง Sonatina Op.52 ได้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ.1957 ให้กับนักกีตาร์ผู้ยิ่งใหญ่ Julian Bream โดยใช้สังคีตลักษณ์แบบโซนาตา และรอนโด ตามรูปแบบการประพันธ์ทั่วไป แต่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของลักษณะอัตราจังหวะและรูปแบบของเสียงประสาน ซึ่งรวมไปถึงการใช้คอร์ดที่มีลักษณะ Tension รวมไปถึงใช้ขั้นคู่ที่เป็น Dissonance อยู่ด้วย ในท่อนที่ 1 ใช้อัตราจังหวะค่อนข้างเร็ว (Allegretto) อยู่ในสังคีตลักษณ์แบบโซนาตาที่ประกอบด้วยท่อน Exposition , Development และ Recapitulation ซึ่งในท่อนที่ 1 นั้นมีการใช้ Time Signature ในหลากหลายรูปแบบ และมีทำนองที่สำคัญรวมถึงใช้ลักษณะโมทีฟเฉพาะ รวมไปถึงการนำเทคนิคของกีตาร์ฟลาเมงโกมาใช้ในบทเพลง เช่น Resgado โดยมีจุดประสงค์เพื่อเลียนแบบลักษณะเสียงในสไตล์ของกีตาร์ฟลาเมงโก อีกด้วย

Exposition

ห้องที่ 1 - 4 ขึ้นต้นบทเพลงด้วย Theme I อยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และเขบ็ต 2 ชั้น ซึ่งในจังหวะที่ 1 นั้นมีลักษณะการเล่นคอร์ด และเบส ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และโน้ตตัวดำตามลำดับ และได้ขยายทำนองในห้องที่ 4 จังหวะที่ 2 โดยนำทำนองเดิมจากห้องที่ 2 ที่เล่นด้วยอัตราเขบ็ต 1 ชั้น มาขยายเป็นเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 46)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 46 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 1 - 4

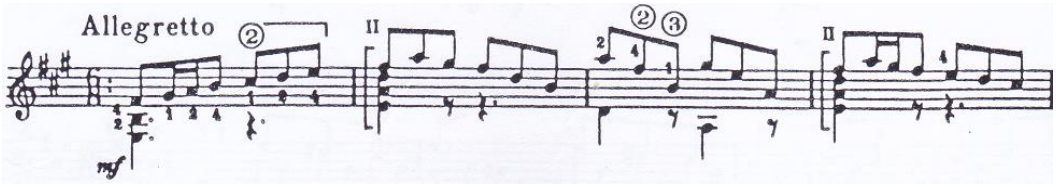

ห้องที่ 5 – 7 อยู่ในอัตราจังหวะ 9/8 ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และเขบ็ต 2 ชั้น โดยจังหวะที่ 1 - 3 เล่นกระจายคอร์ด จังหวะที่ 4 - 6 เล่นทำนองจากเสียงต่ำ – สูง และจังหวะที่ 7 - 9 เล่นคอร์ดสลับกับทำนอง (ตัวอย่างที่ 47)

ตัวอย่างที่ 47 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 5 - 7

ห้องที่ 8 - 9 อยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 โดยห้องที่ 8 จังหวะที่ 1 - 3 เล่นกระจายคอร์ดในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น จังหวะที่ 3 - 6 เล่นขั้นคู่และแนวทำนอง ห้องที่ 9 เล่นคอร์ดเล่นแนวทำนองในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 48)

ตัวอย่างที่ 48 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 8 – 9

ห้องที่ 10 - 11 อยู่ในอัตราจังหวะ 9/8 โดยจังหวะที่ 1 - 3 เล่นกระจายคอร์ดในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น จังหวะที่ 6 - 9 เล่นแนวทำนองในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 49)

ตัวอย่างที่ 49 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 10 – 11

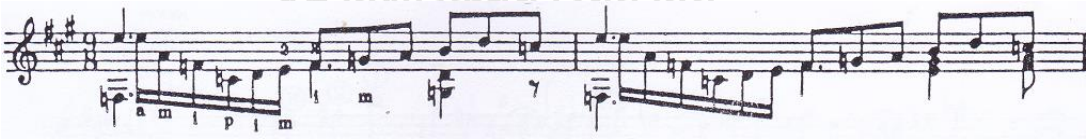

ห้องที่ 12 - 16 Theme II อยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 โดยห้องที่ 12 - 14 ทำนองอยู่ในจังหวะที่ 1 และ 4 ในแนวเสียงโซปราโนและอัลโตในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น ห้องที่ 14 จังหวะที่ 4 และห้องที่ 16 เล่นบันไดเสียงในแนวเสียงเบสในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 50)

ตัวอย่างที่ 50 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 12 - 16

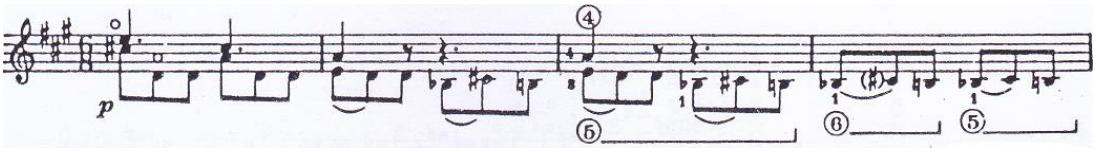

ห้องที่ 17 – 21 นำโมทีฟในห้องที่ 1 มาขยายเล็กน้อย (ตัวอย่างที่ 51) แต่ยังคงทำนองที่ชัดเจนไว้ และจบท่อน Exposition ด้วยโน้ต G# (leading tone) (ตัวอย่างที่ 52)

ตัวอย่างที่ 51 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 17 – 18
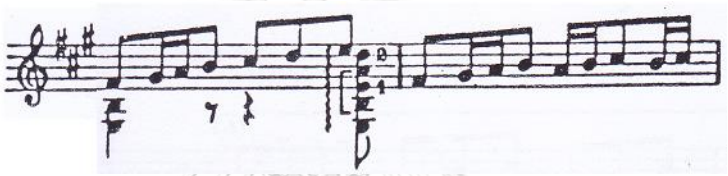
ตัวอย่างที่ 52 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 20 – 21
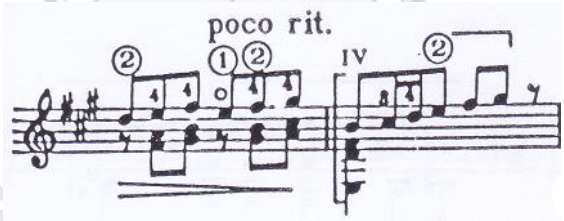
ห้องที่ 22 - 29 ขึ้นต้น Theme III ในห้องที่ 22 โดยทำนองอยู่ในจังหวะที่ 1 , 4 , 5 และ 6 ในแนวเสียงโซปราโน ด้วยอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และเขบ็ต 2 ชั้น แต่ในจังหวะที่ 2 เล่นโน้ตอัตราจังหวะ 3 พยางค์ ซึ่งการเล่นแนวทำนองตามด้วยโน้ตอัตราจังหวะ 3 พยางค์ จึงทำให้โมทีฟนี้เป็นโมทีฟหลักเช่นกันต่อมาในห้องที่ 23 อยู่ในอัตราจังหวะ 9/8 ชั่วคราว โดยขยายแนวทำนองในจังหวะที่ 7 - 9 ออกไปในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และห้องที่ 24 - 28 กลับมาใช้อัตราจังหวะ 6/8 ห้องที่ 22 - 29 (ตัวอย่างที่ 53)

<u>ตัวอย่างที่ 53</u> บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 22 – 29
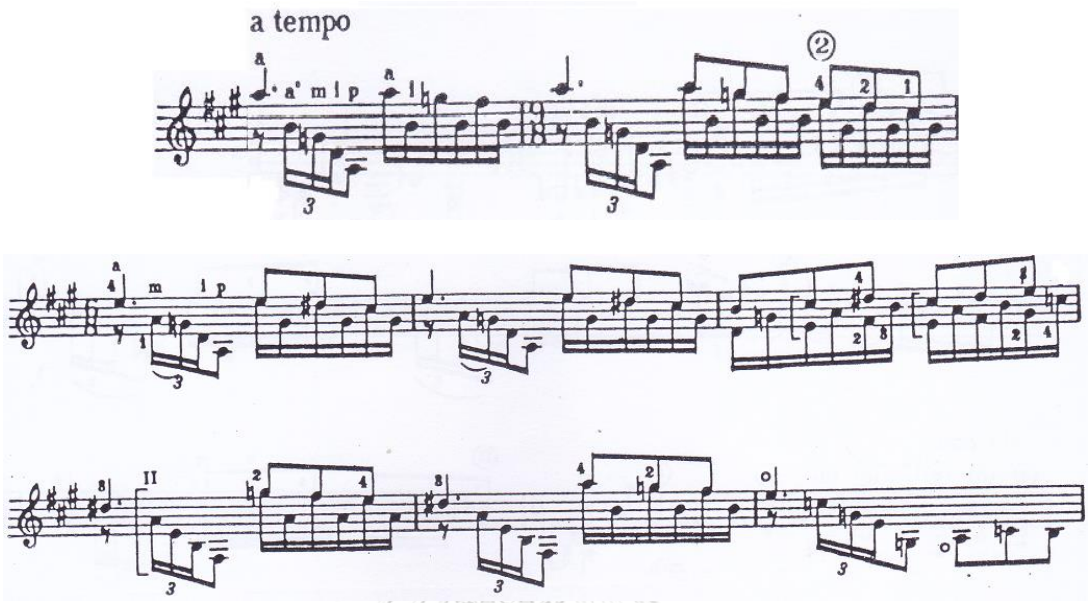
ห้องที่ 30 - 32 เล่นคอร์ดในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และโน้ตตัวดำ โดยคอร์ดที่เล่นนั้นมีทิศทางเสียงจาก ต่ำ - สูง (ตัวอย่างที่ 54)

<u>ตัวอย่างที่ 54</u> บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 30 – 32

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
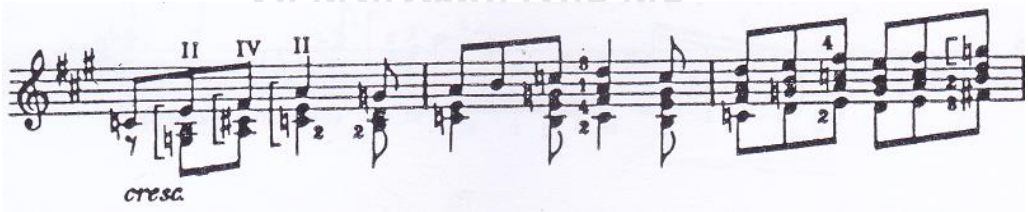
ห้องที่ 33 – 34 เล่นคอร์ดในอัตราจังหวะโน้ตตัวดำ ตามด้วยโน้ตในคอร์ดที่มีลักษณะเป็นทำนองแนวเดียวในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 55)

<u>ตัวอย่างที่ 55</u> บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 33 – 34

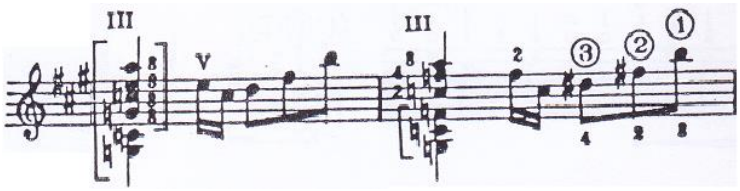

ห้องที่ 35 - 40 เล่นแนวทำนองในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น โดยในห้องที่ 35 - 37 มือซ้ายเป็นลักษณะการเล่นใน Pattern แบบเดิมแต่ค่อยๆ เปลี่ยน Position และจบท่อน Exposition ด้วยการเล่นบันไดเสียงที่ไล่จากเสียงต่ำ – สูง (ตัวอย่างที่ 56)

<u>ตัวอย่างที่ 56</u> บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 35 – 40
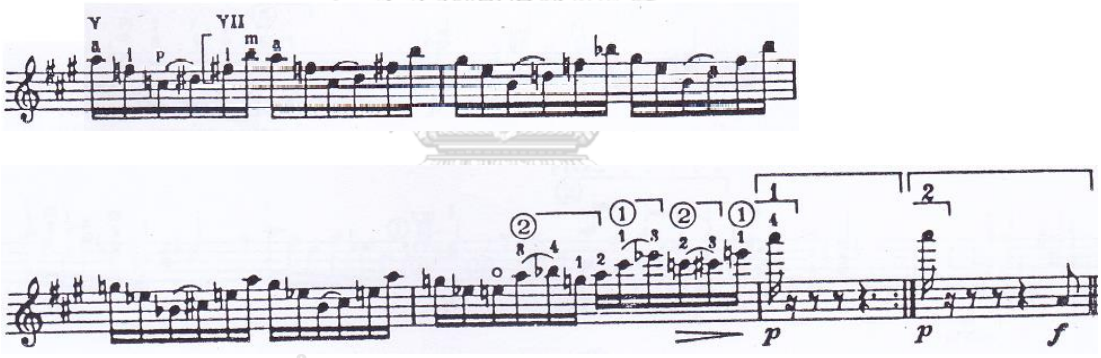
CHULALONGKORN UNIVERSITY

<u>Development</u>

ห้องที่ 41 - 43 มีลักษณะการเล่นคอร์ดและทำนองในช่วงคู่ 8 แต่มีการเปลี่ยน Time signature ตลอดทั้ง 3 ห้อง โดยห้องที่ 41 อยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 ห้องที่ 42 อยู่ในอัตราจังหวะ 12/8 และห้องที่ 43 อยู่ในอัตราจังหวะ 9/8 (ตัวอย่างที่ 57)

ตัวอย่างที่ 57 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 41 - 43
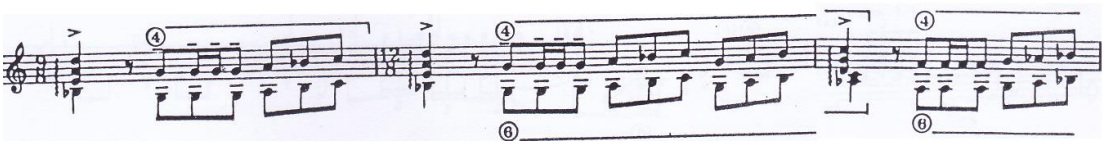
ห้องที่ 44 - 45 อยู่ในอัตราจังหวะ 3/4 โดยห้องที่ 44 เล่นคอร์ดและเบสในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และห้องที่ 45 อยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 เล่นบันไดเสียงในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 58)

ตัวอย่างที่ 58 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 44 – 45

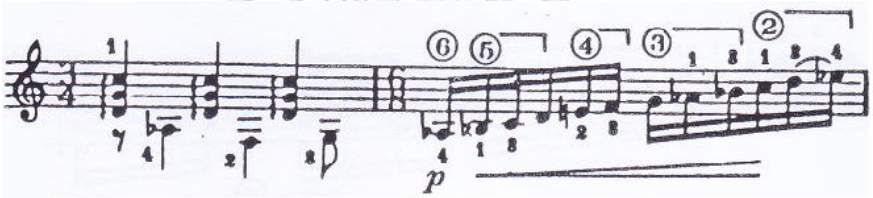

ห้องที่ 46 - 49 ได้นำโมทีฟจากท่อน Exposition มาใช้สลับกับการเล่นบันไดเสียง โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโน (ตัวอย่างที่ 59) และห้องที่ 49 อยู่ในอัตราจังหวะ 9/8 ซึ่งได้ขยายทำนองออกไปในอัตราเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 60)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 59 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 46 - 48

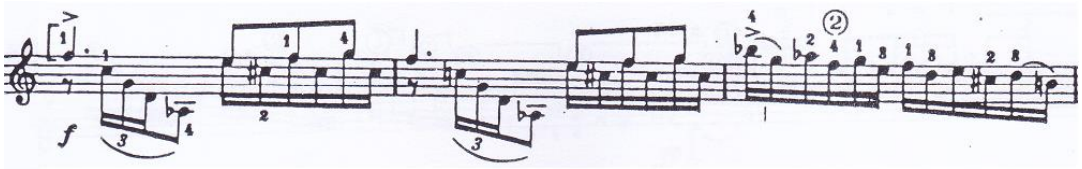

ตัวอย่างที่ 60 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 49
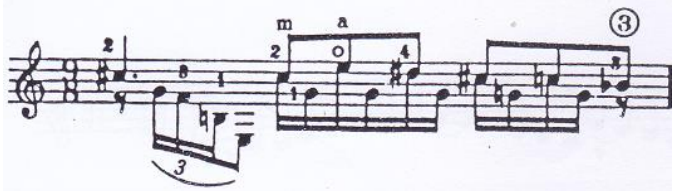
ห้องที่ 50 - 53 อยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 โดยแนวทำนองอยู่ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และในห้องที่ 53 เล่นขั้นคู่ m3 ในอัตราจังหวะโน้ตตัวดำประจุด (ตัวอย่างที่ 61)

ตัวอย่างที่ 61 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 50 - 53
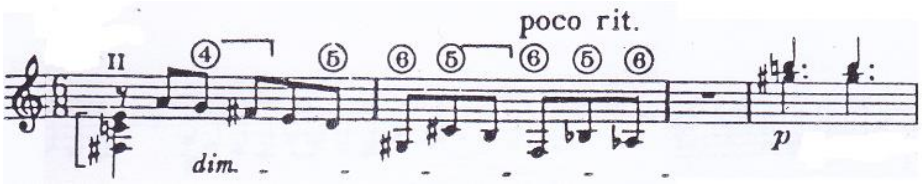
ห้องที่ 54 - 58 อยู่ในอัตราจังหวะ 12/8 โดยเป็นการเล่นขั้นคู่และบันไดเสียงที่มีระดับเสียงค่อนข้างเบา (ตัวอย่างที่ 62)

ตัวอย่างที่ 62 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 54 - 58
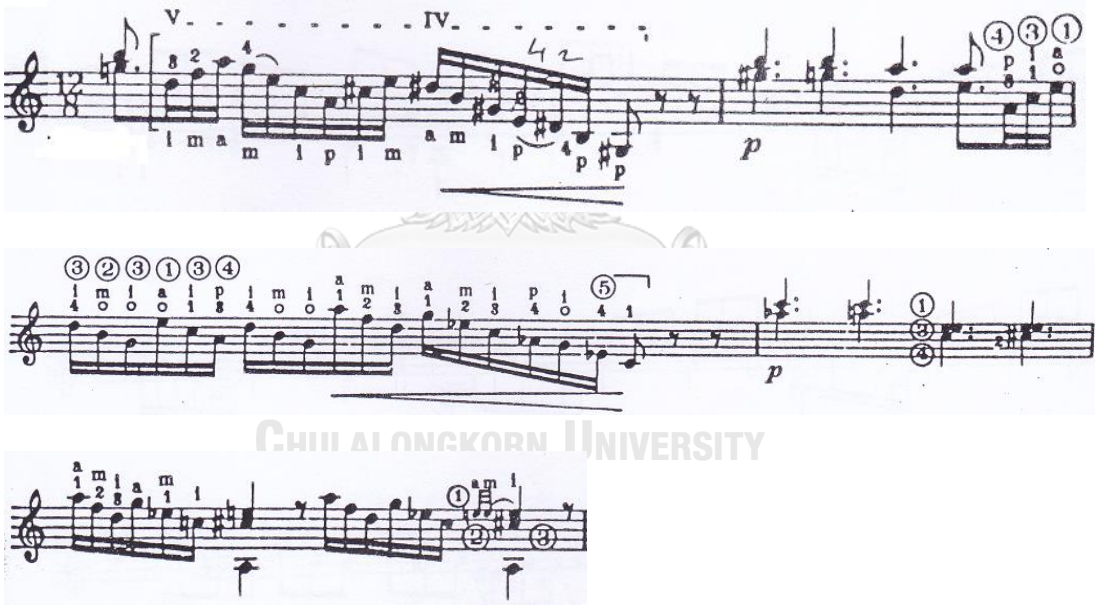
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ห้องที่ 59 - 64 มีการใช้อัตราจังหวะ 6/8 และ อัตราจังหวะ 3/4 สลับกันโดยห้องที่ 59 เล่นขั้นคู่ 8 ด้วยเทคนิค Pizzicato ห้องที่ 59 - 62 เป็นการเล่นคอร์ดและเบสสลับกัน ห้องที่ 63 - 64 ได้เล่นโน้ตอัตราจังหวะ 3 พยางค์ และบันไดเสียงในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่63)

ตัวอย่างที่ 63 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 59 - 64
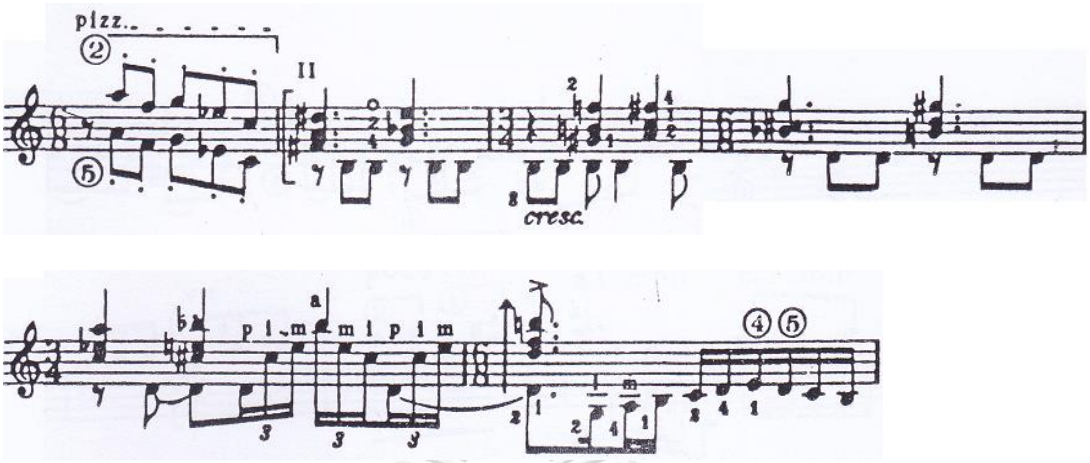
ห้องที่ 65 - 70 มีการใช้เทคนิค Resgado ในแนวคอร์ดที่เป็นเสียงสูง โดยในห้องที่ 67 - 69 เป็นการเล่นบันไดเสียงในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และห้องที่ 70 เปลี่ยนอัตราจังหวะ 3/4 (ตัวอย่างที่ 64)

ตัวอย่างที่ 64 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 65 - 70

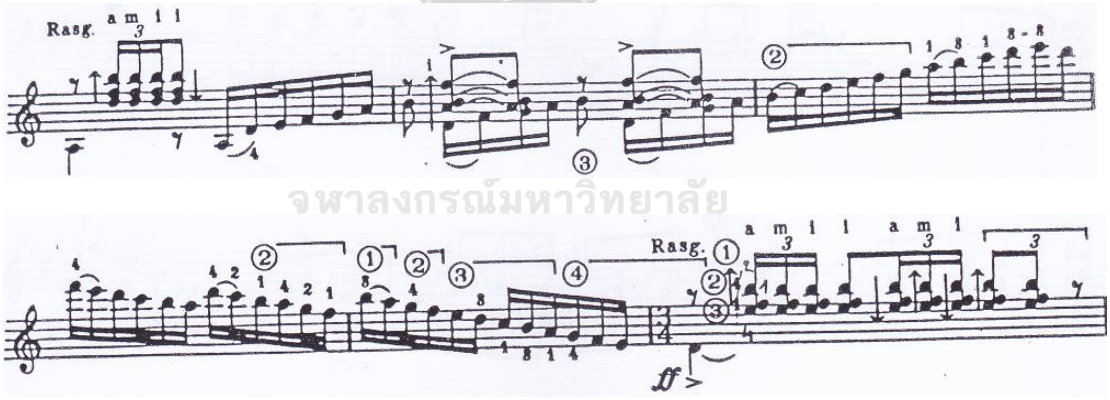

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ห้องที่ 71 - 73 เป็น Bridge ที่จะเชื่อมเข้าท่อน Recapitulation เป็นการเล่นบันไดเสียงในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น โดยห้องที่ 71 - 72 อยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 และห้องที่ 73 อยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 (ตัวอย่างที่ 65)

ตัวอย่างที่ 65 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeleyห้องที่ 71 – 73

Recapitulation

ห้องที่ 74 - 81 ได้นำTheme I จากท่อน Exposition ในห้องที่ 1 - 11 มาย้อนกลับต้นอีกครั้งหนึ่ง

ห้องที่ 82 - 89 ได้นำ Theme II จากท่อน Exposition ในห้องที่ 12 - 21 มาปรับระดับเสียงให้สูงขึ้นแต่ยังคงเล่นในโมทีฟเดิม (ตัวอย่างที่ 66)

ตัวอย่างที่ 66 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 82 – 88
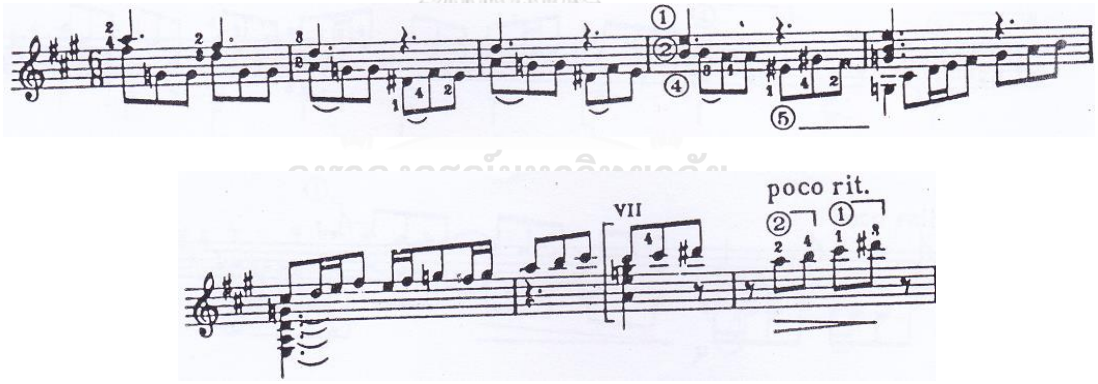
ห้องที่ 90 – 94 ได้นำ Theme III จากท่อน Exposition ในห้องที่ 22 - 29 โดย Transposition แนวทำนองขึ้นขั้นคู่ 5 Perfect (ตัวอย่างที่ 67)

ตัวอย่างที่ 67 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 90 – 94
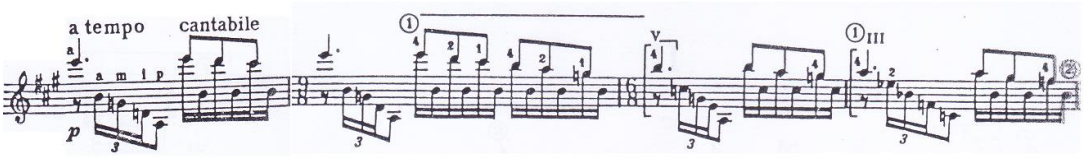
ห้องที่ 95 - 98 เล่นคอร์ดในอัตราจังหวะโน้ตตัวดำ ตามด้วยโน้ตในคอร์ดที่มีลักษณะเป็นทำนองแนวเดียวในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 68)

ตัวอย่างที่ 68 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 95 – 98

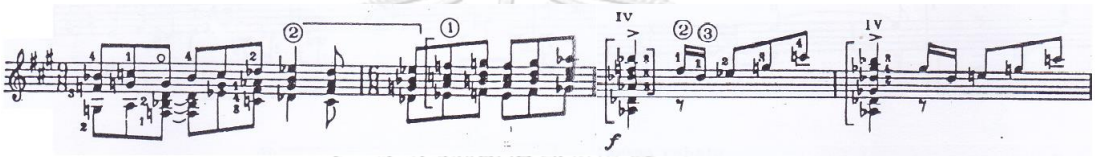

ห้องที่ 99 - 101 เล่นแนวทำนองในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น โดยในห้องที่ 99 - 100 มือซ้ายมีลักษณะการเล่นใน Pattern แบบเดิมแต่ค่อยๆ เปลี่ยน Position และห้องที่ 100 เล่นโน้ตในคอร์ดที่ไล่จากเสียงสูง – ต่ำ ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 69)

ตัวอย่างที่ 69 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 99 – 101

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ห้องที่ 102 - 104 มีลักษณะการเล่นคอร์ดและทำนองในขั้นคู่ 8 แต่ห้องที่ 104 เป็นลักษณะการเล่นขั้นคู่ตามลำดับ โดยเริ่มจากขั้นคู่ 3 , 6 และ 8 (ตัวอย่างที่ 70)

<u>ตัวอย่างที่ 70</u> บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 102 - 104

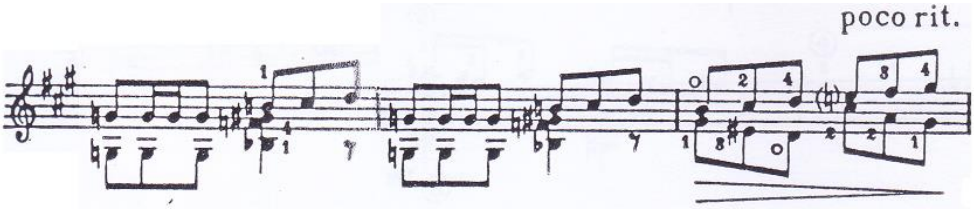

ห้องที่ 105 - 113 เป็นการโมทีฟของ Theme I มาดัดแปลงรูปแบบคอร์ดในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และเขบ็ต 2 ชั้น และห้องที่ 113 เล่นขั้นคู่ 8 ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 71)

<u>ตัวอย่างที่ 71</u> บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 105 - 113
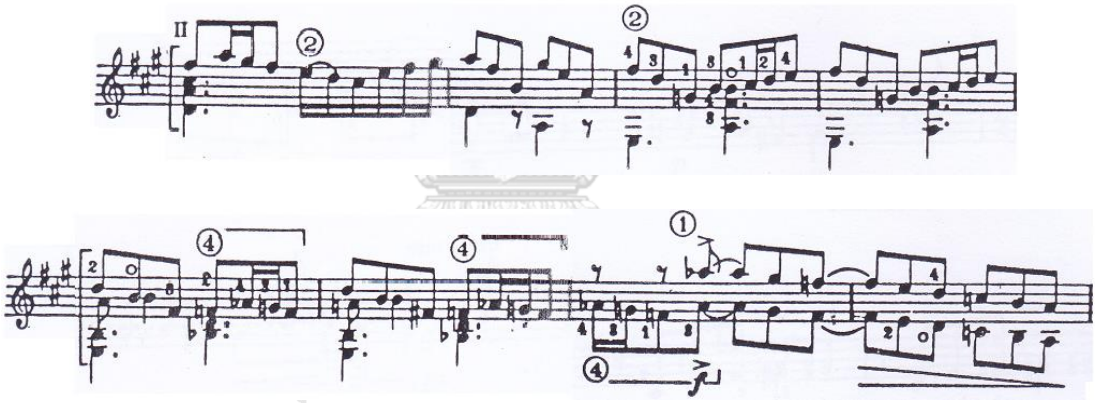
Chulalongkorn University

ห้องที่ 114 - 115 ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะโน้ตตัวดำและเขบ็ต 1 ชั้น และจบบทเพลงด้วยการเล่นคอร์ด A Major (ตัวอย่างที่ 72)

<u>ตัวอย่างที่72</u> บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley ห้องที่ 114 - 115
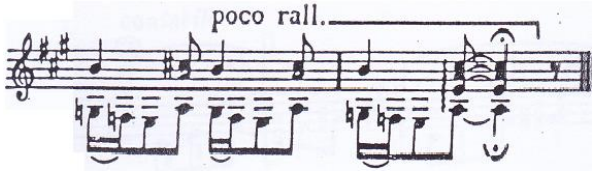
2.4 บทเพลง Sonata ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti

2.4.1 ประวัติผู้ประพันธ์

โดเมนิโก สการ์ลาตตี (Domenico Scarlatti) นักประพันธ์และนักดนตรีในยุคบาโรก ชาวอิตาเลียน เกิดเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ.1685 ที่เมืองเนเปิลส์ ประเทศอิตาลี ในวัยเด็กสการ์ลาตตีเริ่มเรียนดนตรีกับบิดาของเขาจนกระทั่งสการ์ลาตตีอายุได้ 10 ปี ก็สามารถประพันธ์บทเพลงได้ และเมื่ออายุ 17 ปี ได้รับตำแหน่งนักออร์แกนประจำโบสถ์ Royal Chapel หลังจากนั้นได้ทำงานให้กับเจ้าชาย Prince Ferdinando de Medici ต่อมาได้ไปเรียนกับ Francesco Gasparini และ Bernardo Pasquini ซึ่งบุคคลเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อสไตล์การเล่นดนตรีของสการ์ลาตตีทั้งสิ้นนอกจากนี้ยังได้รู้จักกับ George Frideric นักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงแห่งยุคบาโรกจนกลายเป็นเพื่อนสนิทกันซึ่งต่อมาได้เดินไปกรุงโรมด้วยกันเพื่อไปอยู่ในความอุปถัมภ์ของ Cardinal Pietro Ottoboni ในปี ค.ศ.1709 สการ์ลาตตีได้ไปกรุงโรมเพื่อทำงานให้กับราชินีMarie Casimire โดยทำหน้าที่เป็นนักแต่งเพลงประจำโรงละคร ซึ่งในขณะนั้นสการ์ลาตตีได้ชื่อว่าเป็น Harpsichord ที่มีความโดดเด่นมากถึงกับได้เคยมีการประลองฝีมือกับ Handel ซึ่งเล่ากันว่าสการ์ลาตตีน่าจะมีทักษะทางด้านเครื่องดนตรี Harpsichord ที่สูงกว่า ในปี ค.ศ.1719 - 1721 ทำหน้าที่เล่นเครื่องดนตรี Cembal (มีลักษณะคล้ายกับ Harpsichord) ที่ Italian Opara London และได้นำอุปรากรที่เขาแต่งเรื่อง Narciso ออกแสดงในปี ค.ศ.1720 จนกระทั่งปี 1725 - 1729 ได้กลับมาชีวิตที่เมืองเนเปิลส์ ประเทศอิตาลี และได้สอนดนตรีให้กับผู้ที่สนใจตามสถานที่ต่างๆทั่วยุโรป และได้เสียชีวิตเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม ค.ศ.1757 บทเพลงที่สการ์ลาตตีได้ประพันธ์ขึ้นนั้นส่วนใหญ่ได้ประพันธ์ให้กับเครื่องดนตรีประเภท Harpsichord ได้ประพันธ์ไว้ถึง 555 บท ซึ่งบทเพลงเหล่านี้ได้ส่งผลถึงนักดนตรีในรุ่นหลังเช่น Chopin, Liszt และ Mendelssohn หลังจากสการ์ลาตตีได้เสียชีวิตลงได้มีผู้รวบรวมผลงานของเขาคือ Alessando Longo ซึ่งได้มอบให้กับสำนักพิมพ์ Ricordi เป็นผู้จัดจำหน่าย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.4.2 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Sonata in A Major K.208

บทเพลง Sonata in A Major K.208 เป็นบทประพันธ์ให้กับเครื่องดนตรี Harpsichord และต่อมานิยมนำมาเล่นในเครื่องดนตรีเปียโน บทเพลง Sonata in A Major K.208 อยู่อัตราจังหวะ 4/4 ในระดับความเร็วปานกลาง (Andantino) และมี Texture แบบ Homophony โดยบทเพลงใช้สังคีตลักษณ์แบบ Binary Form (AB) โดยตอน A อยู่ในกุญแจเสียง A Major และตอน B อยู่ในกุญแจเสียง E minor ก่อนจะจบบทเพลงด้วยกุญแจเสียง A Major สำหรับบทเพลงนี้ถูกนำมาเรียบเรียงในแบบฉบับของกีตาร์คลาสสิกโดย Leo Brouwer ผู้ที่เป็นทั้งนักกีตาร์ นักประพันธ์ และผู้เรียบเรียงเสียงประสาน

<u>ตอน A</u>

ห้องที่ 1 - 3 ขึ้นต้นบทเพลงด้วยคอร์ด A Major ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโน โดยจังหวะที่ 1 และ 2 นั้นแนวทำนองอยู่ในอัตราจังหวะตัวดำ ต่อมาในจังหวะที่ 3 และ 4 อยู่ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และเขบ็ต 2 ชั้นตามลำดับ ห้องที่ 2 เป็นการเล่นคอร์ด D Major โดยมีโน้ตนอกคอร์ดอยู่ในจังหวะที่ 1 ก่อนจะ Resolve มาโน้ตในคอร์ดในจังหวะยก และเข้าห้องที่ 3 ด้วยคอร์ด C# minor ในจังหวะที่ 1 มีการใช้โน้ตสะบัดเข้ามาประดับ ต่อด้วยการใช้ขั้นคู่ m2 ซึ่งเป็นขั้นคู่ที่มีเสียงกระด้างเข้ามาใช้ในจังหวะที่ 4 (ตัวอย่างที่ 73)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

<u>ตัวอย่างที่ 73</u> Sonata in A Major K.208 ห้องที่ 1 - 3

ห้องที่ 4 - 5 เริ่มมีการใช้อัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้นมากขึ้น โดยในห้องที่ 4 จังหวะที่ 1 และ 2 เล่นคอร์ด D Major จังหวะที่ 3 และ 4 เล่นคอร์ด E Major ต่อมาในห้องที่ 5 กลับเข้าสู่คอร์ด A Major และมีการใส่ Ornament เล็กน้อย (ตัวอย่างที่ 74)

ตัวอย่างที่ 74 Sonata in A Major K.208 ห้องที่ 4 – 5
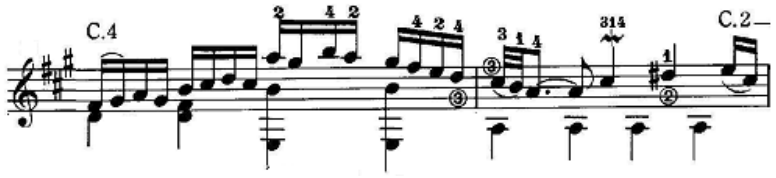
ห้องที่ 6 - 8 เป็นการเล่นคอร์ดในกุญแจเสียง A Major ที่เป็น Inversion จำนวนหลายคอร์ดต่อเนื่องกัน ก่อนที่จะเปลี่ยนกุญแจเสียงในห้องที่ 7 จังหวะที่ 1 โดยเล่นคอร์ด A / E เป็นคอร์ดเชื่อมระหว่างบันไดเสียง A Major และ E Major และตามด้วยคอร์ด B / D ในจังหวะที่ 3 และ 4 ซึ่งเป็นการย้ำ Dominant ในกุญแจเสียงใหม่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น หลังจากนั้นเข้าคอร์ด E Major ในห้องที่ 8 จังหวะที่ 1 จึงสรุปได้ว่าได้มีการเปลี่ยนกุญแจเสียงจาก A Major ไปยัง E Major อย่างชัดเจน (ตัวอย่างที่ 75)

ตัวอย่างที่ 75 Sonata in A Major K.208 ห้องที่ 6 – 8
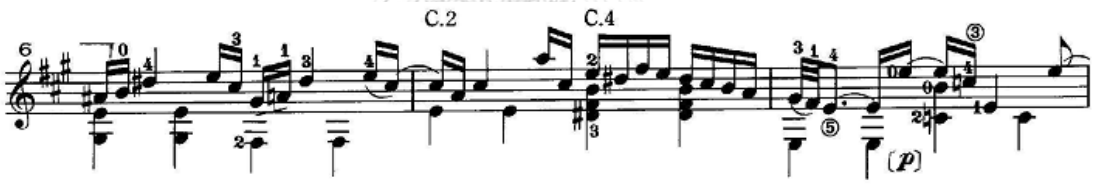
ห้องที่ 10 - 11 มีการเล่นคอร์ดประเภท Secondary Dominant ในห้องที่ 10 จังหวะที่ 1 และ 2 โดยคอร์ดที่เล่นนั้นคือคอร์ด F# Major (V6/V) และตามด้วยคอร์ด B Major ในจังหวะที่ 3 และ 4 ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และห้องที่ 11 เป็นประโยคเพลงต่อเนื่องจากคอร์ด B Major ในห้องที่ 10 จังหวะที่ 1 เล่นคอร์ด E7 จังหวะที่ 2 เล่นคอร์ด A Major จังหวะที่ 3 และ 4 เล่นคอร์ด B Major โดยในจังหวะที่ 4 นั้นใช้เทคนิคการ Trill ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของยุคบาโรก (ตัวอย่างที่ 76)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 76 Sonata in A Major K.208 ห้องที่ 10 – 11
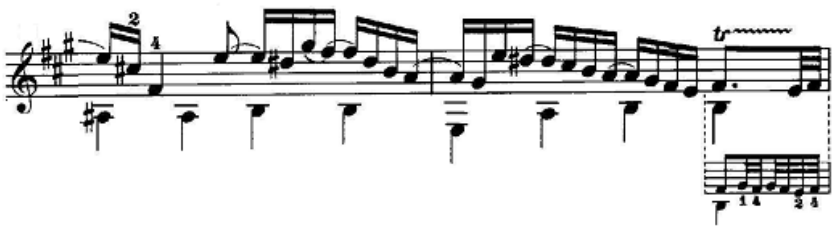
ห้องที่ 12 - 14 ยังคงเล่นด้วยอัตราจังหวะโน้ตเขบ็ต 2 ชั้น เพื่อตอบรับกับประโยคเพลงในห้องที่ 11 ซึ่งห้องที่ 12 เล่นคอร์ด C# minor , B Major / D# ต่อมาในห้องที่ 13 เล่นคอร์ด E Major , A Major , E Major / B , B Major และห้องที่ 14 จบด้วยคอร์ด E Major (ตัวอย่างที่ 77)

ตัวอย่างที่ 77 Sonata in A Major K.208 ห้องที่ 12 – 14
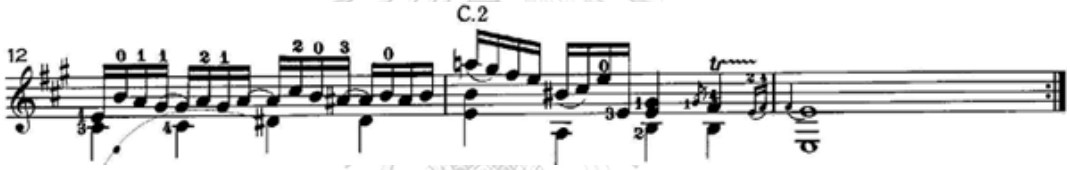
ตอน B

ห้อง 15 - 16 ขึ้นต้นตอน B ในกุญแจเสียง E minor ซึ่งเป็นกุญแจเสียงคู่ขนานกับ E Major โดยในห้องที่ 15 ขึ้นต้นด้วยคอร์ด Em7 / B ในอัตราจังหวะตัวดำ ต่อมาในห้องที่ 16 เล่นคอร์ด B / D ด้วยอัตราจังหวะตัวดำในจังหวะที่ 1 และ โน้ตเขบ็ต 2 ชั้น ในจังหวะที่ 2 , 3 และ 4 (ตัวอย่างที่ 78)

ตัวอย่างที่ 78 Sonata in A Major K.208 ห้อง 15 - 16

ห้องที่ 17 - 19 เป็นการเล่นแนวทำนองในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และมีการเล่นคอร์ดประเภท Secondary Dominant และ Borrowed Chord ดังนี้ ในห้องที่ 17 จังหวะที่ 1 และ 2 เล่นคอร์ด A# diminished / C# (Secondary Dominant) จังหวะที่ 3 และ 4 เล่นคอร์ด C# minor7 / B (Borrowed Chord) ในห้องที่ 18 จังหวะที่ 1 และ 2 เล่นคอร์ด A7 จังหวะที่ 3 และ 4 เล่นคอร์ด D minor / A ห้องที่ 19 จังหวะที่ 1 และ 2 เล่นคอร์ด G# diminished จังหวะที่ 3 และ 4 เล่นคอร์ด A7 (ตัวอย่างที่ 79)

ตัวอย่างที่ 79 Sonata in A Major K.208 ห้องที่ 17 – 19
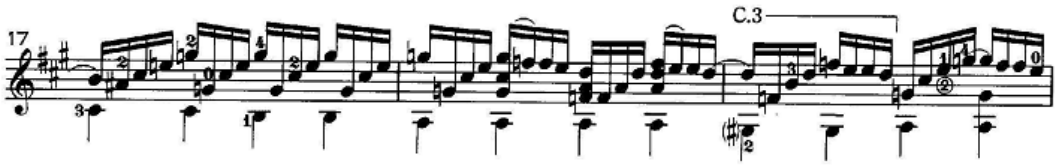
ห้องที่ 20 เล่นแนวทำนองในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น โดยจังหวะที่ 1 และ 2 เล่นคอร์ด D7 และจังหวะที่ 3 และ 4 เล่นคอร์ด D# diminished (ตัวอย่างที่ 80)

ตัวอย่างที่ 80 Sonata in A Major K.208 ห้องที่ 20

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ห้องที่ 21 - 22 จังหวะที่ 1 และ 2 เล่นคอร์ด E Major เพื่อเปลี่ยนไปยังกุญแจเสียง A Major ในจังหวะที่ 3 และ 4 ของห้องเดียวกัน ห้องที่ 22 เล่นคอร์ด D Major ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็น Sub - Dominant ของกุญแจเสียง A Major (ตัวอย่างที่ 81)

ตัวอย่างที่ 81 Sonata in A Major K.208 ห้องที่ 21 – 22
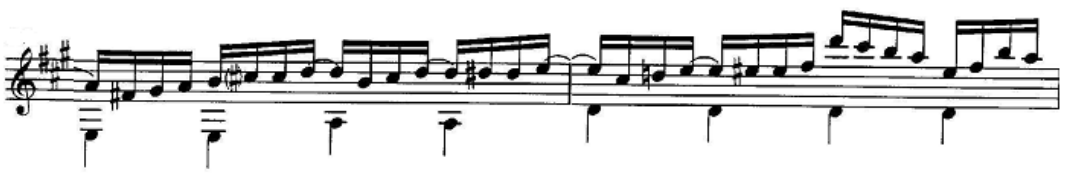
ห้องที่ 23 - 25 เป็นการเล่นคอร์ดในกุญแจเสียง A Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และโน้ต 5 พยางค์ และใช้เทคนิคการ Trill เข้ามาเล็กน้อย ก่อนจบบทเพลงด้วยคอร์ด A Major แบบ Perfect Authentic Cadence (ตัวอย่างที่ 82)

ตัวอย่างที่ 82 Sonata in A Major K.208 ห้องที่ 23 - 25

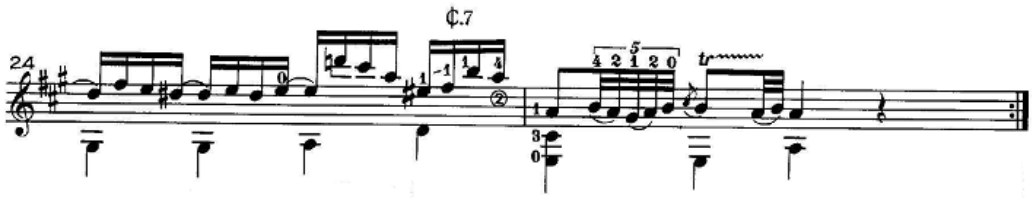

2.4.3 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Sonata in D minor K.1

บทเพลง Sonata in D minor K.1 เป็นบทประพันธ์ให้กับเครื่องดนตรี Harpsichord และต่อมานิยมนำมาเล่นในเครื่องดนตรีเปียโน บทเพลง Sonata in D minor K.1 อยู่อัตราจังหวะ 4/4 ในระดับจังหวะที่ค่อนข้างเร็ว (Allegro) และมี Texture แบบ Homophony โดยบทเพลงใช้สังคีตลักษณ์แบบ Binary Form (AB) โดยตอน A อยู่ในกุญแจเสียง D minor และตอน B อยู่ในกุญแจเสียง A Major ก่อนจะจบบทเพลงด้วยกุญแจเสียง D minor สำหรับบทเพลงนี้ถูกนำมาเรียบเรียงในแบบฉบับของกีตาร์คลาสสิกโดย Leo Brouwer ผู้ที่เป็นทั้งนักกีตาร์ นักประพันธ์ และผู้เรียบเรียงเสียงประสาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตอน A

ห้องที่ 1 จังหวะที่ 1 , 2 และ 3 เป็นการเล่นคอร์ด D minor โดยในจังหวะที่ 1 และ 2 ทำนองอยู่ในบันไดเสียง D minor ในแนวเสียงโซปราโนและในจังหวะที่ 3 ทำนองหลักได้ย้ายลงมาอยู่ในแนวเสียงเบส ซึ่งเป็นการซ้ำทำนองของจังหวะที่ 1 และ 2 ต่อมาในจังหวะที่ 4 ได้เล่นคอร์ด A Major (ตัวอย่างที่ 83)

ตัวอย่างที่ 83 Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 1

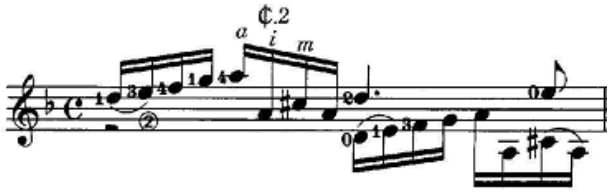

ห้องที่ 2 จังหวะที่ 1 และ 2 เล่นคอร์ด D minor ซึ่งทำนองอยู่ในแนวเสียงเบสบนบันไดเสียง D minor ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้นจากเสียงต่ำ – สูง และในจังหวะที่ 3 และ 4 เล่นคอร์ด A Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1ชั้น โดยในจังหวะที่ 4 ใช้เทคนิคการ Trill ในแนวเสียงโซปราโน (ตัวอย่างที่ 84)

ตัวอย่างที่ 84 Sonata in D minor K.1ห้องที่ 2
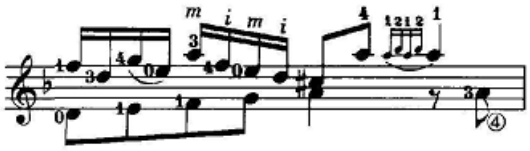
ห้องที่ 3 - 5 ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น ส่วนแนวเบสเป็นการย้ำ Root ของคอร์ดในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น จังหวะที่ 4 ใช้เทคนิคการ Trill ในแนวเสียงโซปราโน โดยคอร์ดที่เล่นมีดังนี้ ห้องที่ 3 เล่นคอร์ด F Major , G minor ห้องที่ 4 เล่นคอร์ด E diminished , F Major และห้องที่ 5 เล่นคอร์ด D minor และ E diminished (ตัวอย่างที่ 85)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างที่ 85 Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 3 – 5
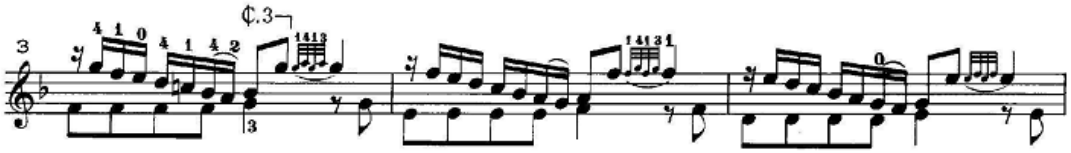
ห้องที่ 6 เป็นการเล่นคอร์ด A Major โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้นส่วนแนวเบสเป็นการเล่นย้ำ Root ของคอร์ดในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 86)

ตัวอย่างที่ 86 Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 6

ห้องที่ 7 ทำนองหลักอยู่ในแนวเสียงเบสซึ่งบนบันไดเสียง A Harmonic minor ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น ซึ่งเมื่อเล่นกับแนวเสียงโซปราโนจะมีลักษณะเป็นขั้นคู่ 3 โดยเสียงมีทิศทางค่อยๆ สูงขึ้นทีละเล็กน้อย (ตัวอย่างที่ 87)

ตัวอย่างที่ 87 Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 7
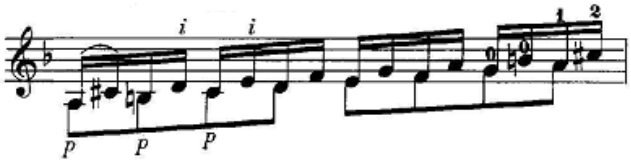
ห้องที่ 8 - 9 ในห้องที่ 8 จังหวะที่ 1 และ 2 เป็นประโยคเพลงที่ต่อเนื่องมาจากห้องที่ 7 และได้ขึ้นประโยคเพลงใหม่ในจังหวะที่ 3 ด้วยลักษณะการเล่นคอร์ด Bb Major / F สลับกับคอร์ด A7 โดยทำนองหลักอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และมีการประดับโน้ตด้วยเทคนิคการ Trill (ตัวอย่างที่ 88)

ตัวอย่างที่ 88 Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 8 - 9

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

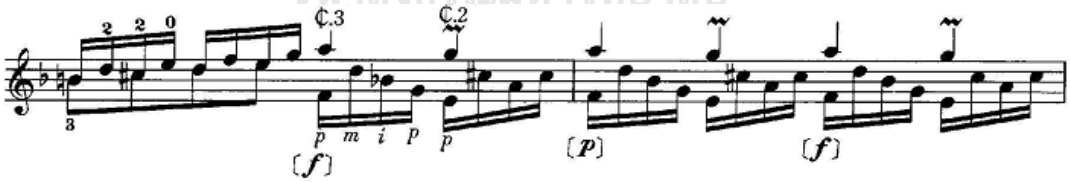

ห้องที่ 10 ลักษณะคอร์ดเหมือนกับห้องที่ 2 แต่ในจังหวะที่ 3 และ 4 มีการเปลี่ยนรูปแบบจังหวะ โดยแนวเบสอยู่บนบันไดเสียง A Major และแนวทำนองอยู่ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 89)

ตัวอย่างที่ 89 Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 10

ห้องที่ 11 ทำนองหลักอยู่ในแนวเบสในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้นซึ่งเมื่อเล่นกับแนวเสียงโซปราโนจะมีลักษณะเป็นขั้นคู่ 3 โดยเสียงมีทิศทางค่อยๆสูงขึ้นทีละเล็กน้อย (ตัวอย่างที่ 90)

<u>ตัวอย่างที่ 90</u> Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 11
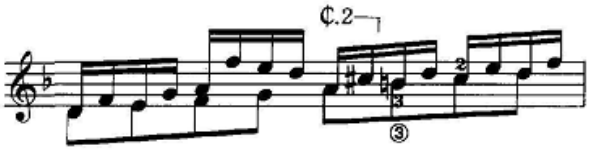
ห้อง 12 - 13 เป็นการเล่นลักษณะขั้นคู่สลับกับคอร์ดและมีการประดับโน้ตด้วยเทคนิคการ Trill ในห้องที่ 12 จังหวะที่ 3 เล่นคอร์ด G minor ก่อนจะจบตอน A ด้วยคอร์ด A Major (ตัวอย่างที่ 91)

<u>ตัวอย่างที่ 91</u> Sonata in D minor K.1 ห้อง 12 – 13

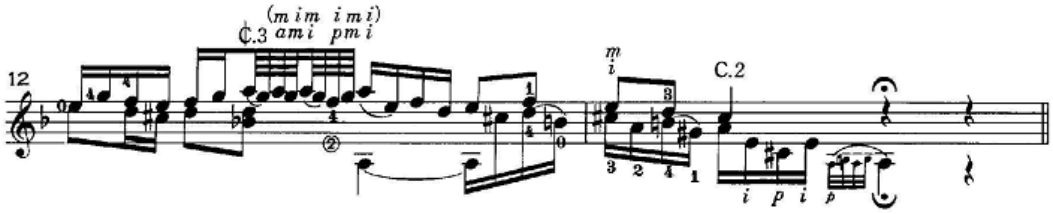

<u>ตอน B</u>

ห้องที่ 14 อยู่ในกุญแจเสียง A Major โดยจังหวะที่ 1 และ 2 ทำนองหลักอยู่ในแนวเสียงโซปราโน จังหวะที่ 3 และ 4 ทำนองได้ย้ายไปอยู่แนวเบส ซึ่งเป็นการเลียนแบบทำนองระหว่าง 2 แนวเสียง (ตัวอย่างที่ 92)

<u>ตัวอย่างที่ 92</u> Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 14
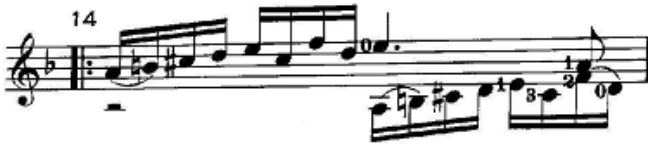
ห้องที่ 15 - 16 จังหวะที่ 1 และ 2 เป็นลักษณะการเล่นขั้นคู่ 3 ในกุญแจเสียง A Major จังหวะที่ 3 และ 4 เป็นการเล่นคอร์ด D Major และ F# minor โดยทำนองหลักอยู่ในแนวเสียงเบส (ตัวอย่างที่ 93)

<u>ตัวอย่างที่ 93</u> Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 15 - 16
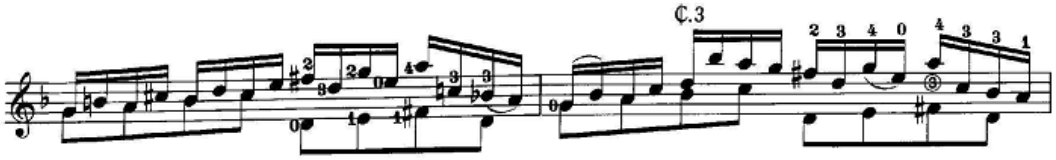
ห้องที่ 17 เป็นลักษณะการเล่นขั้นคู่ 3 โดยทำนองหลักอยู่ในบันไดเสียง G minor ในแนวเสียงเบส ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 94)

<u>ตัวอย่างที่ 94</u> Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 17
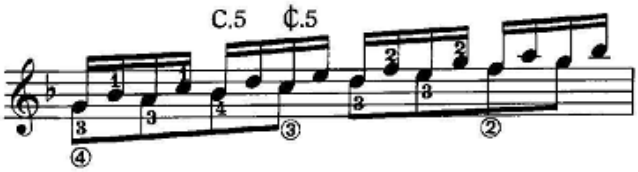
ห้องที่ 18 – 20 ได้เปลี่ยนกุญแจเสียงไปยัง F Major ในช่วงสั้นๆ โดยเล่นคอร์ด Bb9 สลับกับคอร์ด C7 ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้นทำนองหลักอยู่ในแนวโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และห้องที่ 19 จังหวะที่ 3 กลับมาเล่นคอร์ด F Major ห้องที่ 20 จังหวะที่ 1 เล่นคอร์ด C Major เพื่อเป็นการย้ำ Dominant ในกุญแจเสียง F Major (ตัวอย่างที่ 95)

ตัวอย่างที่ 95 Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 18 – 20
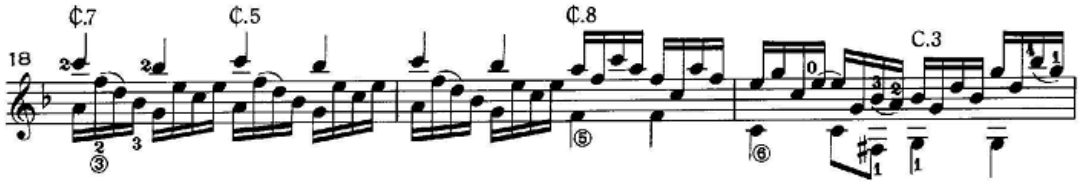
ห้องที่ 21 - 22 จังหวะที่ 1 และ 2 เป็นการเล่นคอร์ด D minor จังหวะที่ 3 และ 4 เป็นการเล่นคอร์ด A minor ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น ก่อนจะกลับเข้าสู่กุญแจเสียง A Major ในห้องที่ 22 ด้วยการเล่นคอร์ด E Major ซึ่งเป็น Dominant ในกุญแจเสียง A Major (ตัวอย่างที่ 96)

ตัวอย่างที่ 96 Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 21 – 22
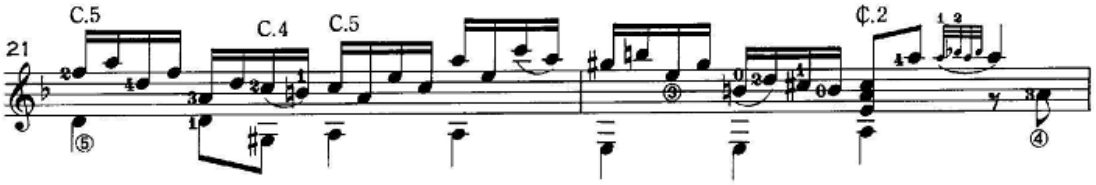
ห้องที่ 23 - 25 ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น ส่วนแนวเบสเป็นการย้ำ Root ของคอร์ดในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น ส่วนจังหวะที่ 4 ใช้เทคนิคการ Trill ในแนวเสียงโซปราโน โดยคอร์ดที่เล่นมีดังนี้ ห้องที่ 23 เล่นคอร์ด F Major , G minor ห้องที่ 24 เล่นคอร์ด E diminished , F Major และห้องที่ 25 เล่นคอร์ด D minor และ E diminished (ตัวอย่างที่ 97)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 97 Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 23 - 25

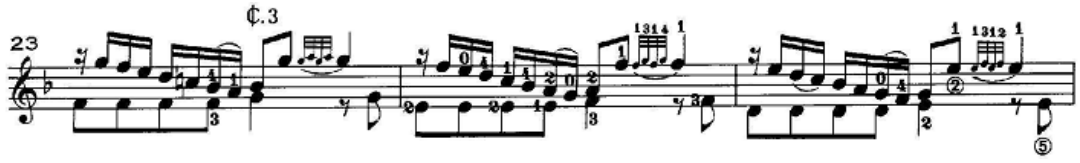

ห้องที่ 26 - 28 ในห้องที่ 26 จังหวะที่ 1 และ 2 เล่นคอร์ด A Major โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น ส่วนแนวเบสเป็นการเล่นย้ำ Root ของคอร์ดในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น จังหวะที่ 3 และ 4 เป็นการเล่นขั้นคู่ 3 ของบันไดเสียง D minor และห้องที่ 27 จังหวะที่ 1 และ 2 เปลี่ยนบันไดเสียงไป F# minor จังหวะที่ 3 และ 4 เปลี่ยนไปเล่นบันไดเสียง D minor และ

ขึ้นต้นประโยคเพลงในห้องที่ 28 ด้วยคอร์ด Bb / F และคอร์ด A7 ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 98)

ตัวอย่างที่ 98 Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 26 – 28
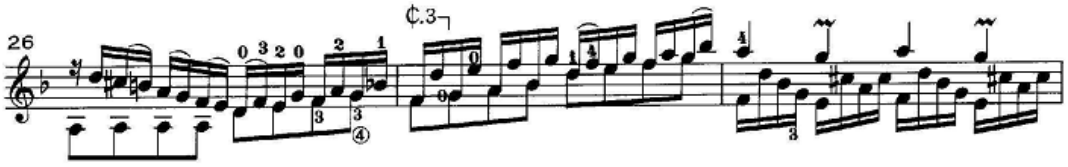
ห้องที่ 29 – 31 ในห้องที่ 29 จังหวะที่ 1 และ 2 เป็นประโยคเพลงที่ต่อเนื่องมาจากห้องที่ 28 และขึ้นประโยคใหม่ในจังหวะที่ 3 และ 4 โดยเป็นการเล่นขั้นคู่ 3 บนบันไดเสียง D minor ห้องที่ 30 เล่นคอร์ด A Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และจบบทเพลงด้วยคอร์ด D minor (ตัวอย่างที่99)

ตัวอย่างที่99 Sonata in D minor K.1 ห้องที่ 29 – 31

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.4.4 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Sonata in D Major K.491

บทเพลง Sonata in D Major K.491 เป็นบทประพันธ์ให้กับเครื่องดนตรี Harpsichord และต่อมานิยมนำมาเล่นในเครื่องดนตรีเปียโน บทเพลง Sonata in D Major K.491 อยู่อัตราจังหวะ 3/4 ในระดับจังหวะที่ค่อนข้างเร็ว (Allegro) และมี Texture แบบ Homophony โดยบทเพลงใช้สังคีตลักษณ์แบบ Binary Form (AB) โดยตอน A อยู่ในกุญแจเสียง D Major และตอน B อยู่ในกุญแจเสียง A Major ก่อนจะจบบทเพลงด้วยกุญแจเสียง D Major สำหรับบทเพลงนี้ถูกนำมาเรียบเรียงในแบบฉบับของกีตาร์คลาสสิกโดย David Russell

ตอน A

ห้องที่ 1 - 3 ขึ้นต้นบทเพลงด้วยโน้ต D ในแนวเสียงโซปราโน ในห้องที่ 2 เริ่มเข้าทำนองบนบันไดเสียง D Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และห้องที่ 3 ได้นำทำนองมาเล่นซ้ำในแนวเสียงเบส ซึ่งขณะเล่นทำนองในแนวเสียงเบสนั้น ในแนวเสียงโซปราโนได้มีการเล่นเทคนิค Trill ไปพร้อมๆ กับแนวทำนองอีกด้วย (ตัวอย่างที่ 100)

ตัวอย่างที่ 100 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 1 - 3

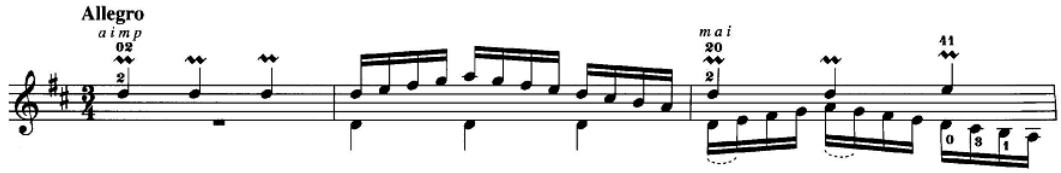

ห้องที่ 4 - 5 เป็นการเล่นทำนองในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และเขบ็ต 1 ชั้นตามลำดับ ส่วนแนวเบสเล่นในอัตราจังหวะตัวดำ ห้องที่ 4 เล่นคอร์ด D Major และห้องที่ 5 เล่นคอร์ด E minor / G และ A7 (ตัวอย่างที่ 101)

ตัวอย่างที่ 101 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 4 - 5
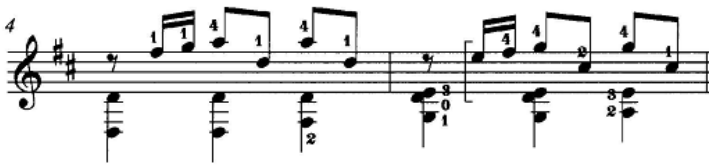
ห้องที่ 6 - 7 ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนโดยเล่นเป็นขั้นคู่ 3 ในอัตราจังหวะตัวดำและแนวเบสมีลักษณะการถาม - ตอบกับแนวทำนอง โดยเล่นคอร์ด D Major และ A7 (ตัวอย่างที่ 102)

ตัวอย่างที่ 102 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 6 - 7
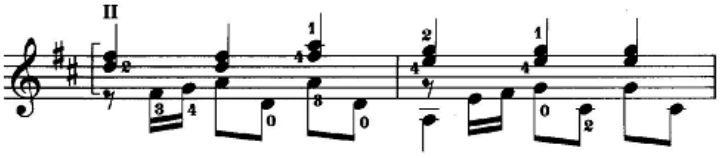
ห้องที่ 8 - 12 เล่นคอร์ด D Major ทำนองอยู่ในแนวเสียงเบสและแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น , เขบ็ต 2 ชั้นและเขบ็ต 3 ชั้น โดยในจังหวะที่ 1 มีการใช้รูปแบบจังหวะ Syncopation (ตัวอย่างที่ 103)

ตัวอย่างที่ 103 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 8 – 12
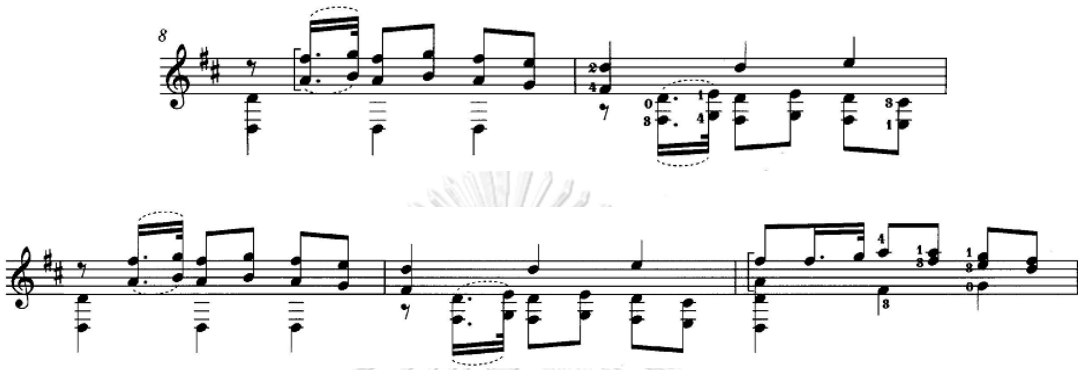
ห้องที่ 13 - 17 เล่นคอร์ด A Major ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนโดยเล่นเป็นขั้นคู่ 3 ห้องที่ 13 และ 14 จังหวะที่ 1 มีการใช้รูปแบบจังหวะ Syncopation และจบประโยคเพลงด้วย Half Cadence (ตัวอย่างที่ 104)

ตัวอย่างที่ 104 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 13 – 17
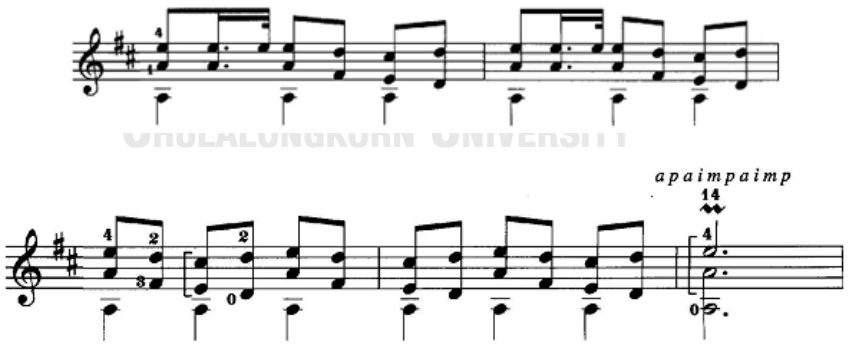
ห้องที่ 19 - 25 ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และเขบ็ต 2 ชั้น ห้องที่ 19 ขึ้นต้นประโยคเพลงด้วยการเล่นคอร์ด C Major (Secondary Dominant) และห้องที่ 20 เล่นคอร์ด G7 และห้องที่ 21 เล่นคอร์ด D Major (ตัวอย่างที่ 105)

<u>ตัวอย่างที่ 105</u> Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 19 - 25
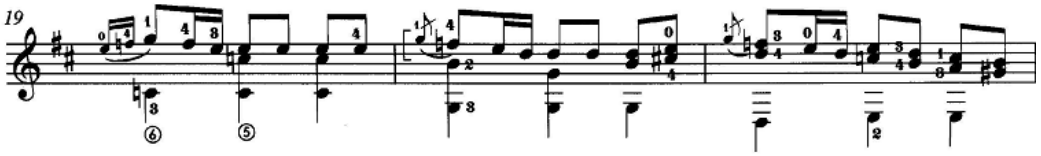
ห้องที่ 26 - 29 เปลี่ยนไปยังกุญแจเสียง A Major โดยห้องที่ 26 - 28 เล่นคอร์ด D Major สลับกับคอร์ด A Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และห้องที่ 29 จังหวะที่ 1 เล่นคอร์ด D Major จังหวะที่ 2 และ 3 เล่นคอร์ด E Major ซึ่งในแนวเสียงโซปราโนได้มีการเล่นเทคนิค Trill อีกด้วย (ตัวอย่างที่ 106)

<u>ตัวอย่างที่ 106</u> Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 26 – 29
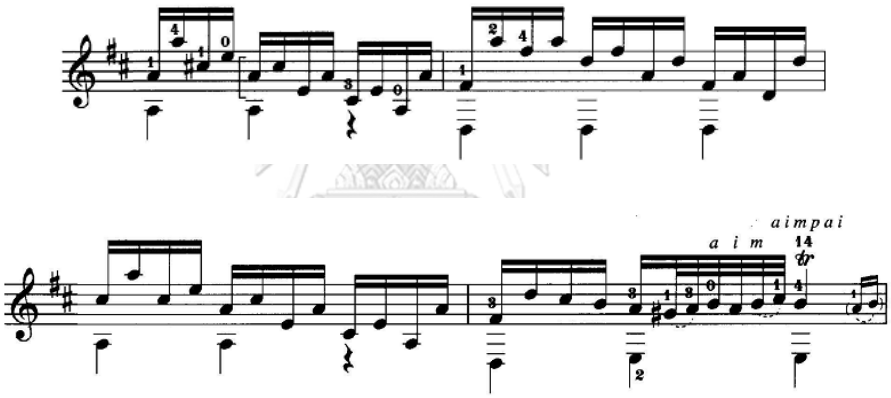
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ห้องที่ 30 - 32 เล่นคอร์ด D Major สลับกับคอร์ด A Major โดยทำนองหลักอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 107)

<u>ตัวอย่างที่ 107</u> Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 30 – 32

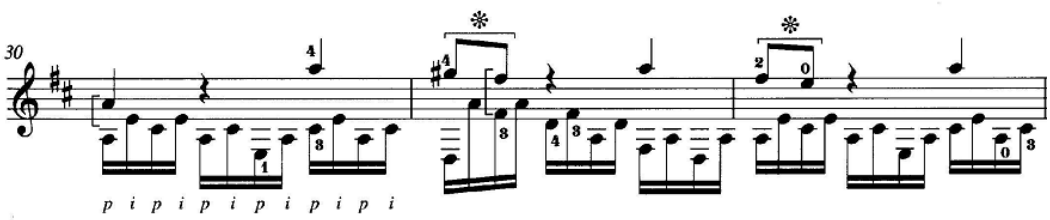

ห้อง 33 จังหวะที่ 1 เล่นคอร์ด D Major และจังหวะที่ 2 และ 3 เล่นคอร์ด E Major โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 108)

ตัวอย่างที่ 108 Sonata in D Major K.491 ห้อง 33
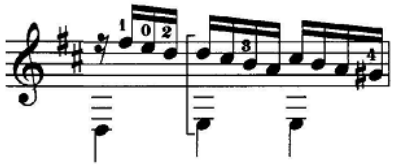
ห้องที่ 38 - 39 แนวทำนองเล่นขั้นคู่ 3 ด้วยคอร์ด A Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้นและเขบ็ต 2 ชั้น โดยในห้องที่ 39 จังหวะที่ 2 เปลี่ยนไปยังคอร์ด D Major และจังหวะที่ 3 เปลี่ยนไปยังคอร์ด E Major (ตัวอย่างที่ 109)

ตัวอย่างที่ 109 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 38 – 39
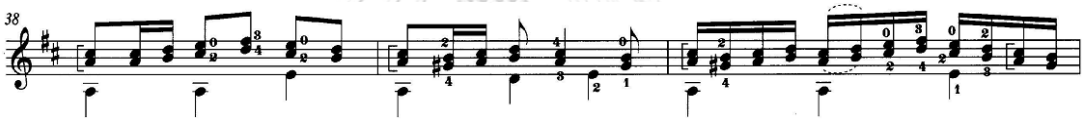
ห้องที่ 40 - 44 แนวทำนองเล่นขั้นคู่ 3 ด้วยคอร์ด A Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้นและเขบ็ต 2 ชั้น และห้องที่ 42 จังหวะที่ 2 เปลี่ยนไปเล่นคอร์ด D Major และจังหวะที่ 3 เปลี่ยนไปยังคอร์ด E Major ก่อนจบตอน A ในห้องที่ 44 ด้วยคอร์ด A Major (ตัวอย่างที่ 110)

Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 110 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 40 - 44
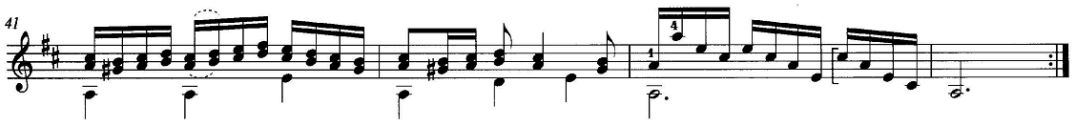
ตอน B

ห้องที่ 45 - 46 ขึ้นต้นตอน B ในห้องที่ 45 ด้วยการเล่นคอร์ด A Major และในห้องที่ 46 เล่นคอร์ด B / D (Secondary Dominant) โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้นและ เขบ็ต 2 ชั้น(ตัวอย่างที่ 111)

ตัวอย่างที่ 111 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 45 – 46
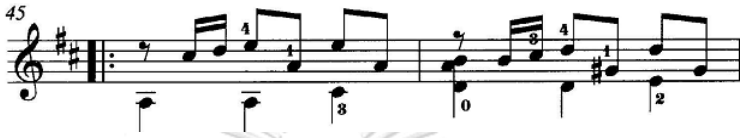
ห้องที่ 47 - 48 ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนโดยเล่นเป็นขั้นคู่ 3 ในอัตราจังหวะตัวดำและแนวเบสมีลักษณะการถาม – ตอบกับแนวทำนอง โดยเล่นคอร์ด A Major และ E Major (ตัวอย่างที่ 112)

ตัวอย่างที่ 112 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 47 – 48
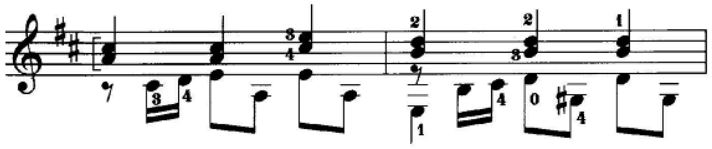
ห้องที่ 50 - 53 มีการเปลี่ยนไปยังกุญแจเสียง D Major ชั่วคราว โดยเป็นการเล่นทำนองในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และเขบ็ต 1 ชั้นตามลำดับ ส่วนแนวเบสเล่นในอัตราจังหวะตัวดำ โดยห้องที่ 50 เล่นคอร์ด D Major และห้องที่ 51 เล่นคอร์ด E minor / G (ตัวอย่างที่ 113)

ตัวอย่างที่ 113 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 50 – 53
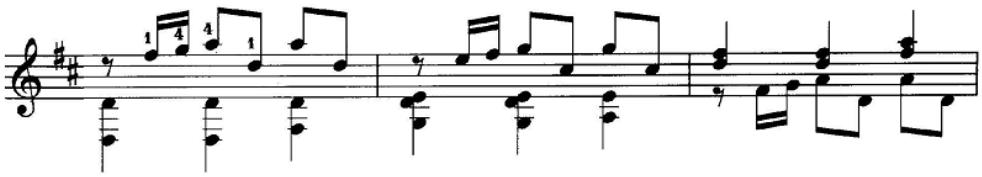
ห้องที่ 54 - 55 เป็นการเล่นทำนองในแนวเสียงเบสสลับกับแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 114)

ตัวอย่างที่ 114 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 54 – 55
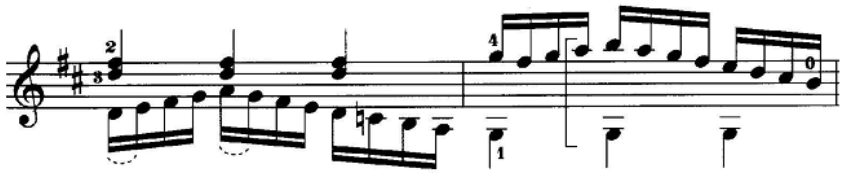
ห้องที่ 56 - 60 เล่นคอร์ด A Major ทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนโดยเล่นเป็นขั้นคู่ 3 โดยห้องที่ 13 และ 14 จังหวะที่ 1 มีการใช้รูปแบบจังหวะ Syncopation และจบประโยคเพลงด้วย Half Cadence (ตัวอย่างที่ 115)

ตัวอย่างที่ 115 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 56 - 60
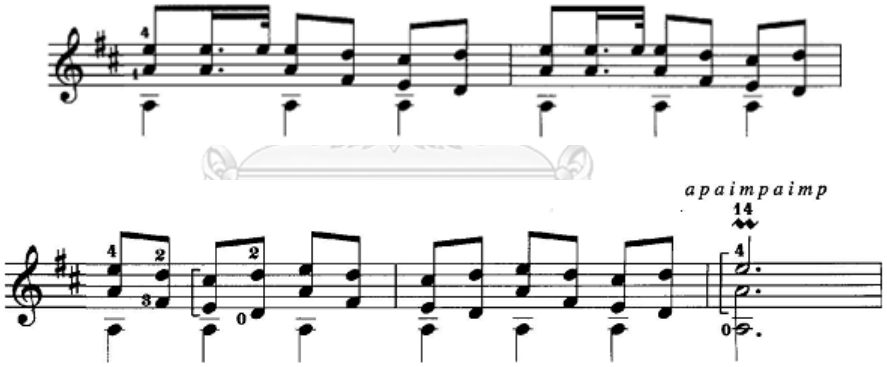
ห้องที่ 62 - 68 มีการเปลี่ยนกุญแจเสียงช่วงสั้นๆไปยัง F Major โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโน และมีการเล่นเทคนิค Trill ในแนวทำนองบางส่วนอีกด้วย (ตัวอย่างที่ 116)

ตัวอย่างที่ 116 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 62 - 68
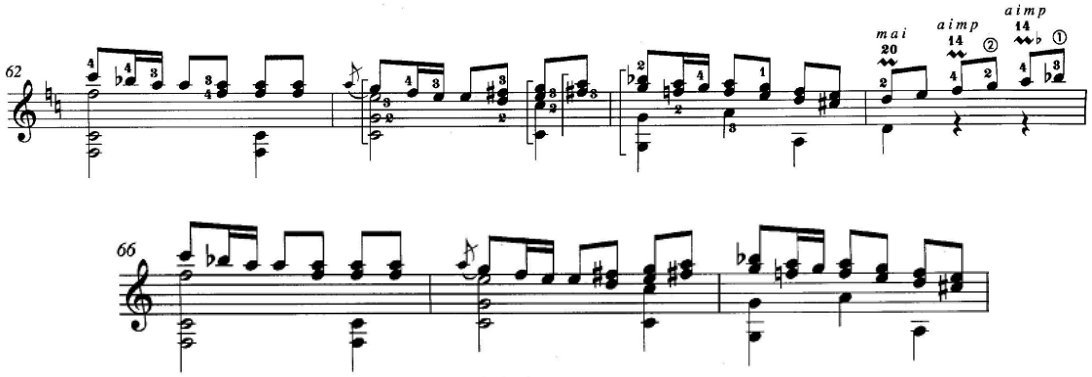
ห้องที่ 69 - 72 เปลี่ยนไปยังกุญแจเสียง D Major โดยห้องที่ 69 - 71 เล่นคอร์ด D Major สลับกับคอร์ด G Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น และห้องที่ 72 จังหวะที่ 1 เล่นคอร์ด G Major จังหวะที่ 2 และ 3 เล่นคอร์ด A Major ซึ่งในแนวเสียงโซปราโนได้มีการเล่นเทคนิค Trill อีกด้วย (ตัวอย่างที่ 117)

ตัวอย่างที่ 117 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 69 – 72
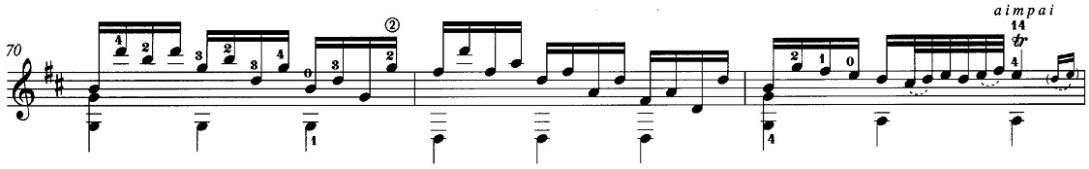
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ห้องที่ 73 - 75 เล่นคอร์ด D Major สลับกับคอร์ด G Major โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 118)

ตัวอย่างที่ 118 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 73 – 75

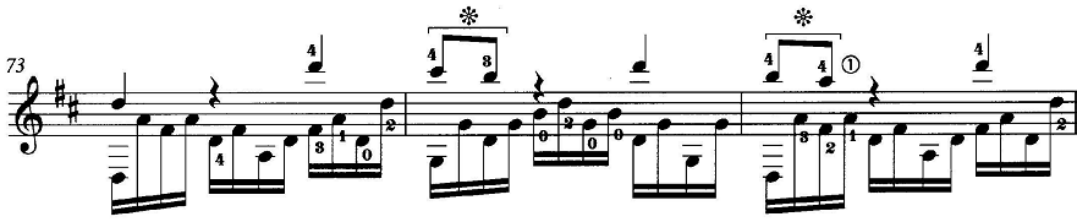

ห้องที่ 76 จังหวะที่ 1 เล่นคอร์ด G Major และจังหวะที่ 2 และ 3 เล่นคอร์ด A Major โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโนในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 119)

ตัวอย่างที่ 119 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 76

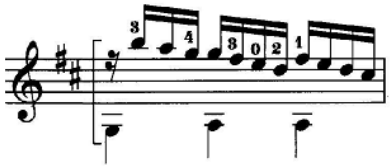

ห้องที่ 81 - 82 แนวทำนองเล่นขั้นคู่ 3 ด้วยคอร์ด D Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้นและเขบ็ต 2 ชั้น โดยห้องที่ 82 จังหวะที่ 2 เปลี่ยนไปเล่นคอร์ด G Major และจังหวะที่ 3 เปลี่ยนไปเล่นคอร์ด A Major (ตัวอย่างที่ 120)

ตัวอย่างที่ 120 Sonata in D Major K.491 ห้องที่ 81 - 82
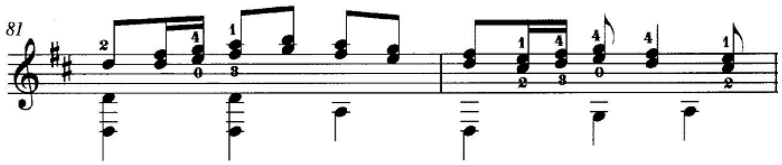
ห้องที่ 83 - 87 แนวทำนองเล่นขั้นคู่ 3 ด้วยคอร์ด D Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้นและเขบ็ต 2 ชั้น และห้องที่ 85 จังหวะที่ 2 เปลี่ยนไปยังคอร์ด G Major และจังหวะที่ 3 เปลี่ยนไปยังคอร์ด A Major ก่อนจบบทเพลงในห้องที่ 87 ด้วยคอร์ด D Major (ตัวอย่างที่ 121)

ตัวอย่างที่ 121 ห้องที่ 83 – 87
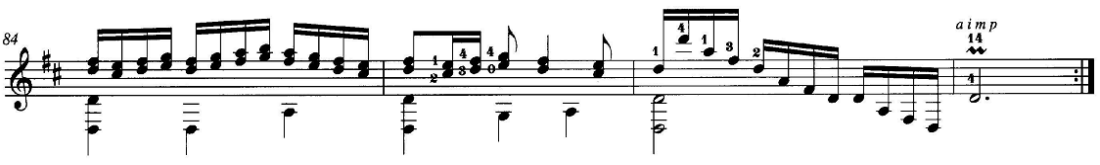
2.5 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor

2.5.1 ประวัติผู้ประพันธ์

แฟร์นานโด ซอร์ (Fernando Sor) นักประพันธ์และนักกีตาร์ชาวสเปนในยุคคลาสสิก เกิดเมื่อวันที่14 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1778 ที่เมืองบาเซโลน่าประเทศสเปน ซอร์เกิดในตระกูลทหารที่มีฐานะร่ำรวยโดยในวัยเด็กเขามีความต้องการที่จะเป็นทหารตามบิดาของเขา จนกระทั่งเมื่ออายุ 17 ปี ซอร์ได้เข้าศึกษาที่โรงเรียนเตรียมทหารและได้เริ่มศึกษาด้านการประพันธ์เพลงควบคู่ไปด้วยและในขณะเดียวกันซอร์เริ่มฉายแววการเป็นนักกีตาร์คอนเสิร์ตโดยได้ตระเวนทำการแสดงที่เมืองบาเซโลน่าและเมืองใกล้เคียงจนมีผู้ชมชื่นชอบเป็นจำนวนมาก เมื่ออายุ 21 ปี ซอร์จึงได้เดินทางไปยังเมืองมาดริดเพื่อไปเป็นนักกีตาร์คอนเสิร์ตอาชีพควบคู่กับการประพันธ์เพลง แต่ในปี ค.ศ.1808 กองทัพนโปเลียนได้เข้ารุกรานประเทศสเปน ซอร์ในฐานะของผู้ที่เคยฝึกในโรงเรียนเตรียมทหารจึงได้เข้าร่วมกับกองกำลังต่อต้านนโปเลียน แต่สุดท้ายไม่สามารถต่อต้านการรุกรานของนโปเลียนไว้ได้ สเปนจึงตกอยู่ภายใต้การปกครองของนโปเลียน หลังจากนั้นนักการเมืองในประเทศได้หันไปเข้ากับฝ่ายของนโปเลียนจึงเกิดมีการคอรัปชั่นภายในประเทศจำนวนมาก ซอร์และเพื่อนจึงได้จัดตั้งองค์กรลับเพื่อขับไล่นโปเลียนและต่อต้านคอรัปชั่น แต่ในปี ค.ศ.1810 เมื่อกองทัพของนโปเลียนถูกขับไล่ออกนอกประเทศส่งผลให้ซอร์และเพื่อนที่จัดตั้งองค์กรลับได้ถูกรัฐบาลออกหมายจับทำให้ต้องอพยพออกนอกประเทศเพื่อหนีการจับกุม ในปี ค.ศ.1813 ซอร์ตัดสินใจอพยพไปยังเมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งการใช้ชีวิตของซอร์ในเมืองปารีสนั้นเป็นไปด้วยความยากลำบากเนื่องจากบทเพลงที่เขาได้ประพันธ์ขึ้นไม่ได้รับความนิยมมากนัก หลังจากนั้นในปี ค.ศ.1815 ซอร์จึงได้เดินทางไปยังประเทศอังกฤษ หลังจากอยู่ประเทศอังกฤษได้ไม่นานซอร์ได้ทำให้กีตาร์กีตาร์คลาสสิกเป็นที่นิยมในประเทศอังกฤษ เขาจึงได้เปิดการแสดงคอนเสิร์ตและประพันธ์บทเพลงต่างๆ สำหรับกีตาร์คลาสสิกไว้มากมาย โดยบทเพลงที่สร้างชื่อเสียงให้กับเขาอย่างมากคือบทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op. 9ที่นำทำนองมากจากอุปรากรเรื่อง The Magic Flute ที่ประพันธ์โดยโมสาร์ท ผลงานต่อมาที่สร้างชื่อเสียงคือบัลเล่ต์เรื่อง Cendrillon ที่ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ.1822 ซึ่งได้รับความนิยมจนต้องนำไปแสดงในประเทศแถบยุโรปเช่น รัสเซีย เยอรมัน และโปแลนด์ นอกจากนี้ยังมีผลงานการประพันธ์ประเภทอื่นๆ เช่น อุปรากร ออร์เคสตรา สตริงควอร์เท็ต เปียโน ขับร้องเดี่ยว และบัลเล่ต์ อีกด้วย ใน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ปี ค.ศ.1826 ซอร์ได้เดินทางไปอาศัยอยู่เมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศส เป็นการถาวรและได้เสียชีวิตลงในวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ.1839

2.5.2 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์ Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9

บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ.1821 โดยนำทำนองหลักมาจาก “O Cara Armonia” ของอุปรากรเรื่อง The Magic Flute ที่โมสาร์ทได้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1791 เนื้อร้องเขียนโดยเอมานูเอล ชิคาเนเดอร์ The Magic Flute เป็นอุปรากรแบบที่เรียกว่า ละครผสมเพลง (Singspiel) ซึ่งเป็นรูปแบบของอุปรากรที่ได้รับความนิยม ประกอบด้วยบทร้องและบทพูด บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 อยู่ในบันไดเสียง E Major ในสังคีตลักษณ์แบบ Theme & Variations โดยในตอนขึ้นต้นบทเพลงจะมีท่อน Introductionก่อนจะตามด้วย Theme และ 5 Variations และปิดท้ายบทเพลงด้วย Coda โดยมีรายละเอียดแต่ละท่อนต่างๆ ดังนี้

Introduction

ห้องที่ 1 - 8 ขึ้นต้น Introduction อยู่ในกุญแจเสียง E minor ในอัตราจังหวะ 4/4 โดยมีการเล่นคอร์ด E minor และคอร์ด B7 สลับกับทำนองที่เลียนแบบลักษณะของเสียงร้องในอุปรากรในแนวเสียงโซปราโนโดยใช้โน้ตสะบัดเข้ามาประดับบ้างเล็กน้อย (ตัวอย่างที่ 122)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 122 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 1 - 8
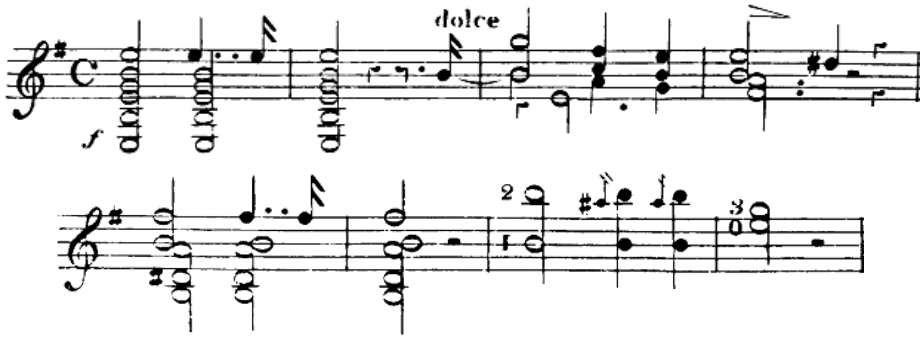
ห้องที่ 9 - 12 เป็นการเล่นแนวทำนอง เบส และเสียงประสานในอัตราจังหวะโน้ต 3 พยางค์ แนวทำนองอยู่ที่แนวเสียงโซปราโน โดยเริ่มจากโน้ตตัว E และมีทิศทางที่ค่อยๆ สูงขึ้น 1 เสียงเต็ม จนถึงโน้ตตัว A จากนั้นโน้ตในแนวทำนองมีการก้าวกระโดดไปจบประโยคเพลงที่โน้ตตัว C (ตัวอย่างที่ 123)

ตัวอย่างที่ 123 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 9 - 12
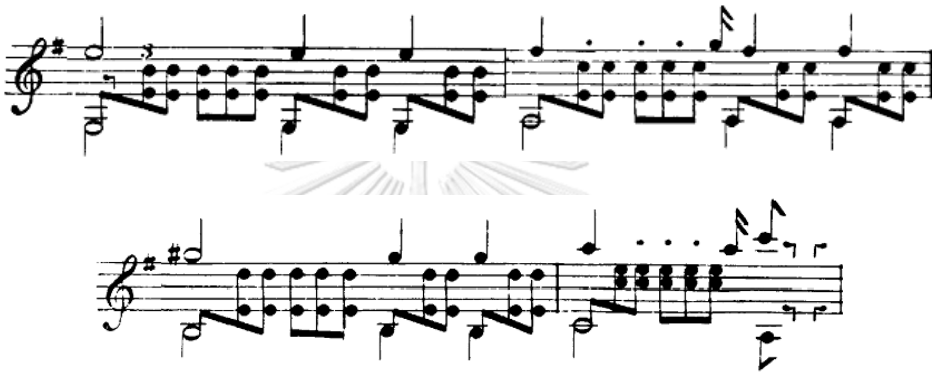
ห้องที่ 13 - 15 เป็นการเล่นทำนอง เบส และเสียงประสานในอัตราจังหวะโน้ต 3 พยางค์ โดยทำนองหลักอยู่ในแนวเสียงอัลโตโดยใช้รูปแบบของ Chromatic Scale เคลื่อนที่จากเสียง ต่ำ - สูง และ เสียงสูง - ต่ำ ก่อนกลับมาเล่นคอร์ด A minor 7 และ A# diminished ในลักษณะการเล่น Block Chord (ตัวอย่างที่ 124)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 124 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 13 – 15
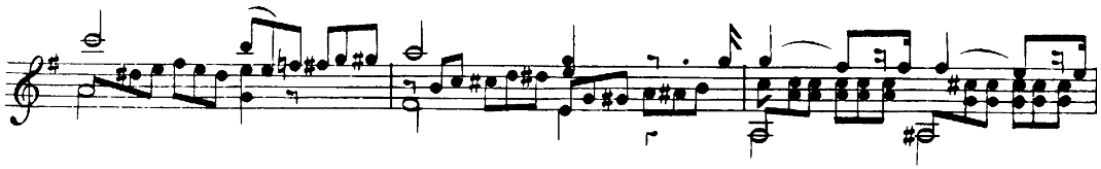
ห้องที่ 16 - 19 เล่นคอร์ด B7 โดยแนวทำนองหลักอยู่ในแนวเสียงโซปราโน ซึ่งในจังหวะที่ 2 และ 3 มีการใช้เทคนิคการเล่นโน้ตแบบ Natural Harmonic ในสายที่ 1 และ 2 ซึ่งเสียงที่ได้นั้นจะสูงกว่าค่าโน้ตที่บันทึก 2 Octave (ตัวอย่างที่ 125)

<u>ตัวอย่างที่ 125</u> บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 16 - 19
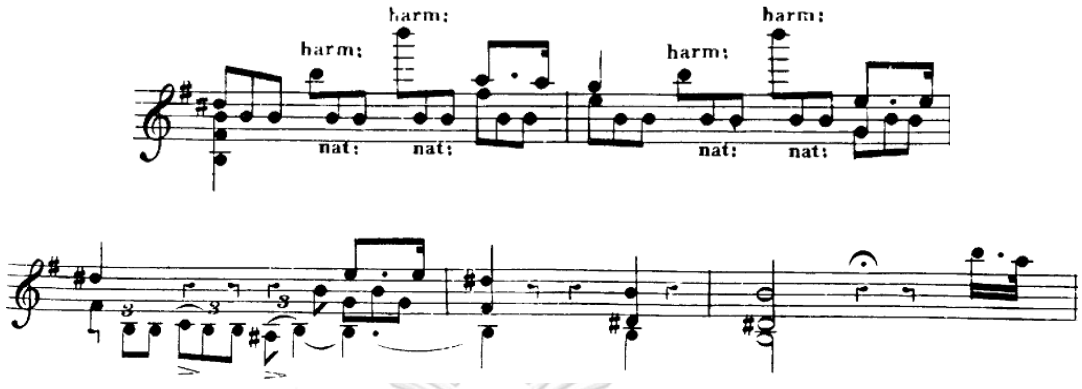
ห้องที่ 20 - 24 เล่นคอร์ด B7 โดยแนวทำนองหลักในเสียงอัลโตในอัตราจังหวะโน้ต 3 พยางค์ และในห้องที่ 21 - 22 มีลักษณะการถาม - ตอบระหว่างแนวเสียงอัลโตและเบส ก่อนจะจบท่อน Introduction ด้วยคอร์ด B Major ในรูปแบบ Half Cadence (ตัวอย่างที่ 126)

<u>ตัวอย่างที่ 126</u> บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 20 - 24
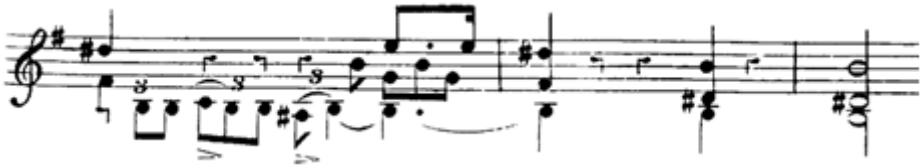
CHULALONGKORN UNIVERSITY

<u>Theme</u>

ห้องที่ 25 - 32 Theme I อยู่ในกุญแจเสียง E Major ในอัตราจังหวะ 2/4 ในท่อน Theme จะเล่นโน้ต 3 แนวเสียง โดยนำแนวทำนองมาจากท่อน “O Cara Armonia” ของอุปรากรเรื่อง The Magic Flute ที่โมสาร์ทได้ประพันธ์ขึ้นมาเป็น Theme I ของบทเพลงนี้ และมีลักษณะการเล่นโน้ตสะบัดเพื่อเลียนแบบลักษณะเสียงร้องของตัวละครในอุปรากรซึ่งในห้องที่ 29 - 32 เป็นลักษณะการเล่นคอร์ดและทำนองที่เป็นขั้นคู่ 3 (ตัวอย่างที่ 127)

ตัวอย่างที่ 127 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 25 - 32
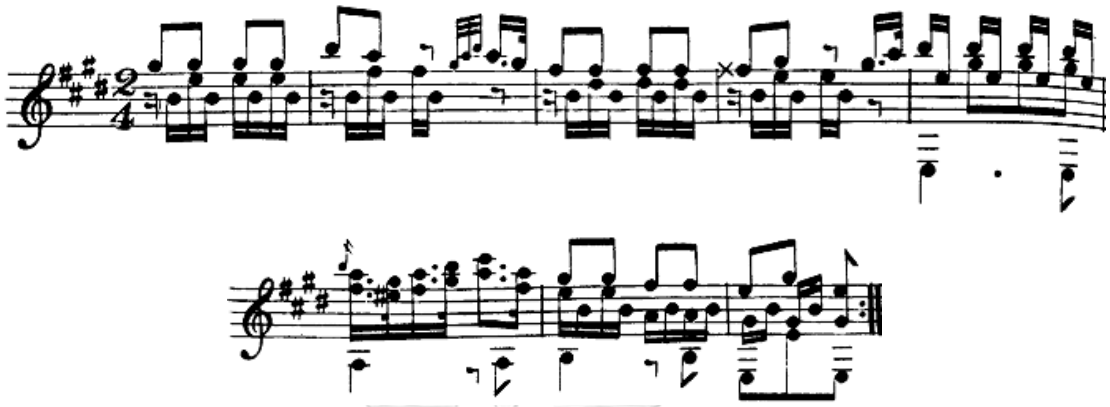
ห้องที่ 33 - 40 Theme II มีลักษณะคล้ายกับ Theme I ที่เล่นทำนองหลังอยู่ในบันไดเสียง E Major แต่แนวทำนองที่เสียงต่ำกว่า Theme I ขั้นคู่ M2 (ตัวอย่างที่ 128)

ตัวอย่างที่ 128 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 33 - 40
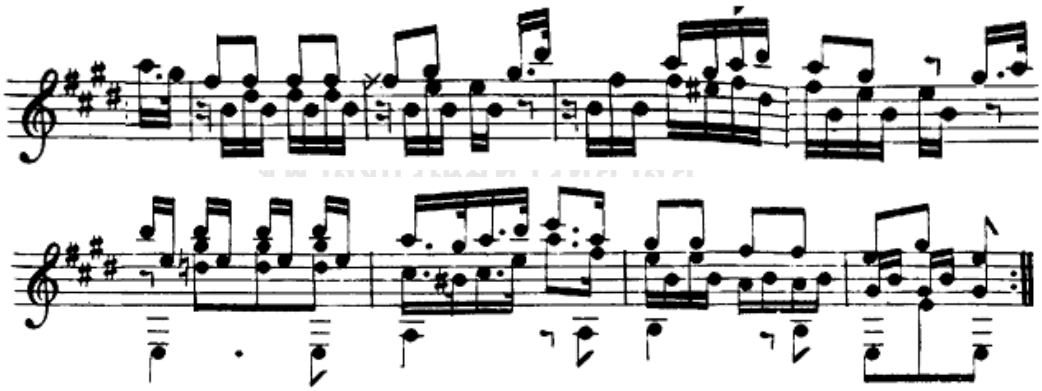
Variations I

ห้องที่ 41 - 48 Variations I Part A ได้นำทำนองของ Theme I มาขยายจากอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น เป็นอัตราจังหวะเขบ็ต 3 ชั้น โดยจังหวะตกเป็นการเล่นคอร์ด และจังหวะยกเล่นแนวทำนองในอัตราจังหวะเขบ็ตสามชั้น (ตัวอย่างที่ 129)

<u>ตัวอย่างที่ 129</u> บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 41 – 48
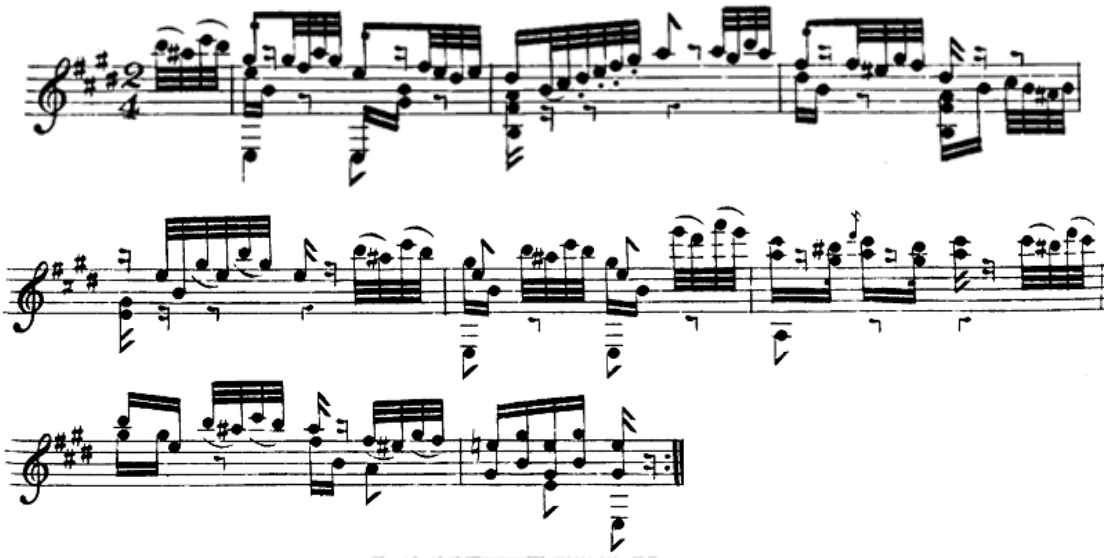
ห้องที่ 49 - 56 Variations I Part B ได้นำทำนองของ Theme II มาขยายจากอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น เป็นอัตราจังหวะเขบ็ต 3 ชั้น โดยจังหวะตกเป็นการเล่นคอร์ด และจังหวะยกเล่นแนวทำนองในอัตราจังหวะเขบ็ตสามชั้น (ตัวอย่างที่ 130)

<u>ตัวอย่างที่ 130</u> บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 49 – 56

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
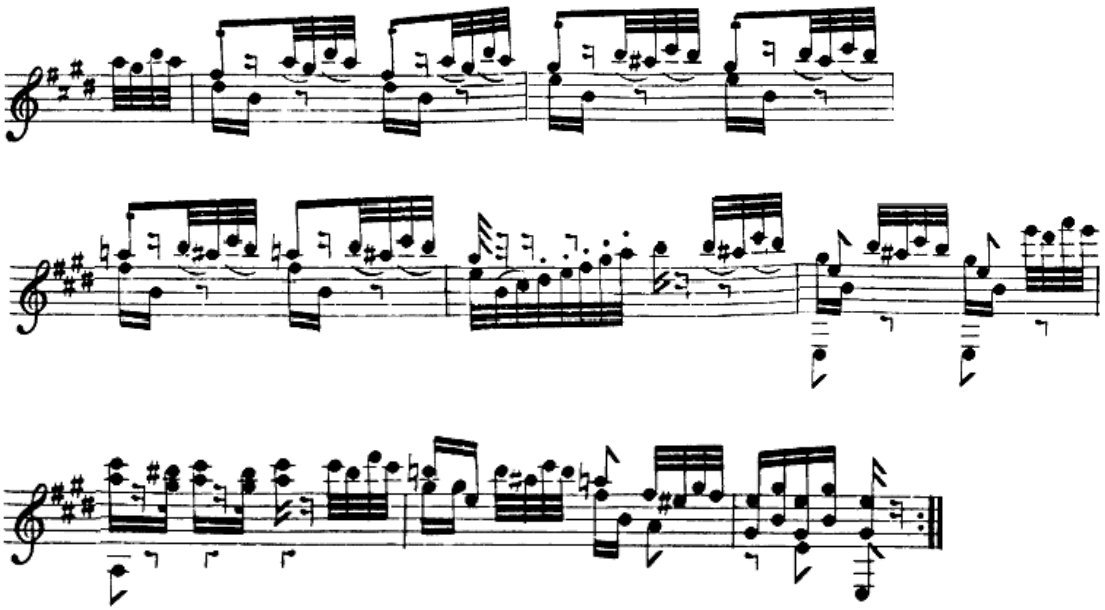
Variations II

ห้องที่ 57 - 65 Variations II Part A อยู่ในกุญแจเสียง E minor ในจังหวะความเร็วปานกลาง (Mineur) เป็นการเล่นทำนองหลักในแนวเสียงโซปราโนสลับกับคอร์ดในกุญแจเสียง E minor โดยในห้องที่ 57 จังหวะที่ 1 ยก ทำนองอยู่ในแนวเสียงเบส ซึ่งในห้องที่ 60 จังหวะที่ 2 ทำนองในแนวเสียงโซปราโนมีการเติม Ornament เพื่อเลียนแบบลักษณะการเอื้อนของนักร้อง (ตัวอย่างที่ 131)

ตัวอย่างที่ 131 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 57 – 65
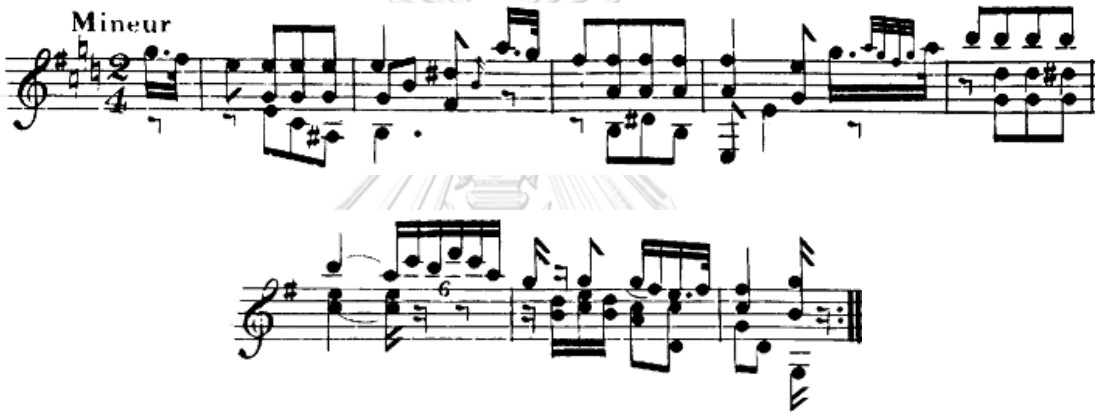
ห้องที่ 66 - 73 Variations II Part B ทำนองหลักในแนวเสียงโซปรา แต่มีเสียงที่สูงขึ้นกว่า Variations II Part A ขั้นคู่ M3 และยังคงเป็นการเล่นทำนองหลักในแนวเสียงโซปราโนสลับกับคอร์ดในกุญแจเสียง E minor โดยในห้องที่ 70 จังหวะที่ 1 และห้องที่ 71 จังหวะที่ 1 แนวทำนองมีการเล่นในลักษณะจังหวะ Syncopation (ตัวอย่างที่ 132)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

<u>ตัวอย่างที่ 132</u> บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 66 – 73
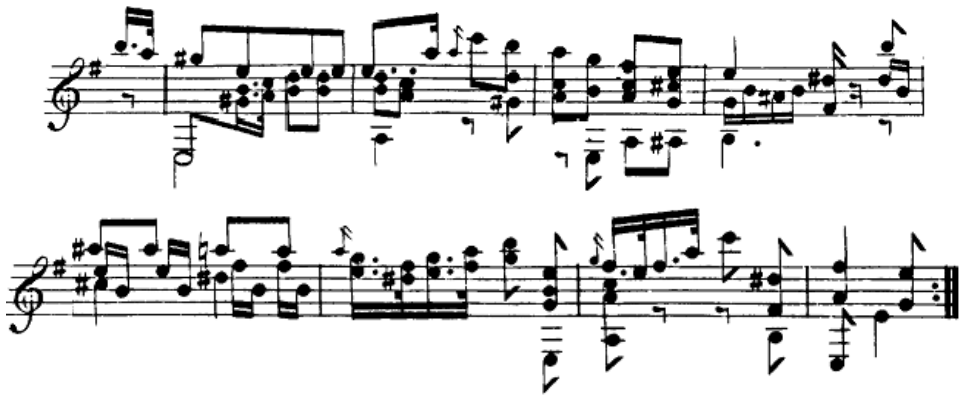
<u>Variations III</u>

ห้องที่ 74 - 81 Variations III Part A อยู่ในกุญแจเสียง E Major เล่นด้วยอัตราจังหวะที่มีความกระชับขึ้นมาเล็กน้อย แนวทำนองหลักยังคงอยู่ในแนวโซปราโน โดยมีลักษณะการเล่นแนวทำนองสลับกับคอร์ดมาขึ้น ในห้องที่ 73 - 77 จังหวะที่ 1 - 3 เล่นคอร์ดในอัตราจังหวะโน้ตตัวดำประจุด และเขบ็ต 1 ชั้น และในขณะเดียวกันได้เล่นทำนองในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น ห้องที่ 78 จังหวะที่ 2 ทำนองในแนวเสียงโซปราโนมีการเล่นอัตราจังหวะโน้ต 3 พยางค์ และจบท่อน Variations III Part A ด้วยการเล่นคอร์ดในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น (ตัวอย่างที่ 133)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

<u>ตัวอย่างที่ 133</u> บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 74 - 81
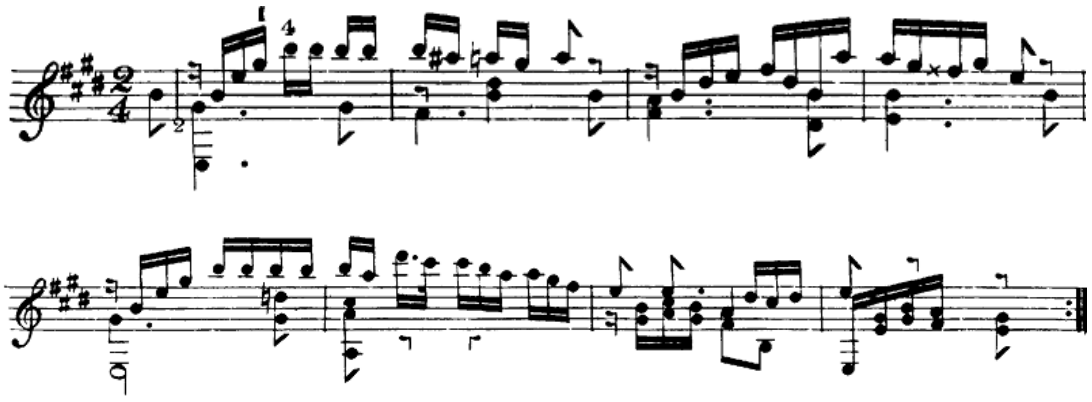
ห้องที่ 82 - 88 Variations III Part B มีลักษณะการเล่นแนวทำนองสลับกับคอร์ด ในห้องที่ 84 จังหวะที่ 2 และห้องที่ 87 จังหวะที่ 1 – 2 แนวทำนองมีการเล่นบันไดเสียง Chromatic และจบท่อน Variations III Part B ด้วยการเล่นคอร์ดในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และเขบ็ต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 134)

ตัวอย่างที่ 134 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 82 - 88
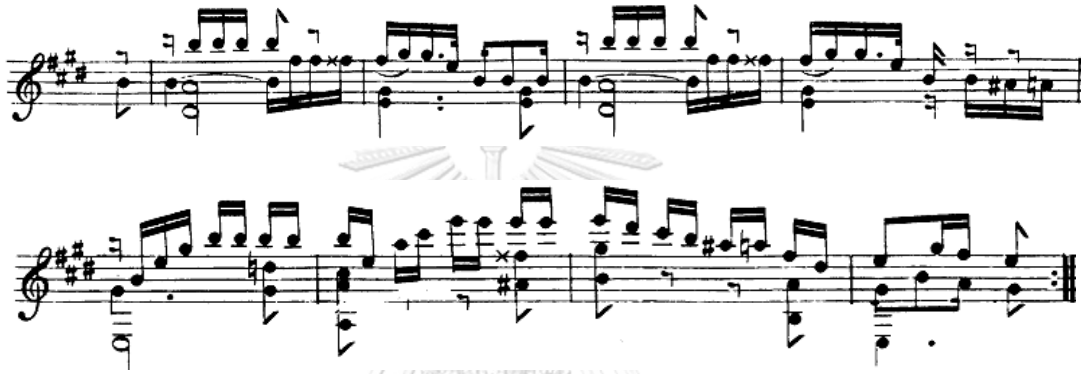
Variations IV

ห้องที่ 89 - 96 Variations IV Part A อยู่ในกุญแจเสียง E Major ในอัตราจังหวะที่เร็วขึ้นกว่าใน Variations III เล็กน้อย โดยลักษณะของการเล่นใน Variations นี้ เป็นลักษณะเหมือนการถาม - ตอบ ของตัวละครในอุปรากร ซึ่งจะใช้แนวเสียงโซปราโนในตอนขึ้นต้น Variations แทนเสียงของนักร้องผู้หญิงด้วยประโยคคำถาม และใช้ลักษณะของการเล่นคอร์ดที่เปรียบเสมือนประโยคคำตอบแทนเสียงของนักร้องผู้ชาย โดยรูปแบบของคอร์ดที่ใช้เป็นคอร์ดที่อยู่ในกุญแจเสียง E Major ประกอบด้วยคอร์ด E Major , A Major และคอร์ด B7 นอกจากนี้ในแนวเสียงอัลโตยังเล่น Sequence ซ่อนอยู่ใน Variations นี้ด้วย (ตัวอย่างที่ 135)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 135 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดยFernando Sor ห้องที่ 89 - 96
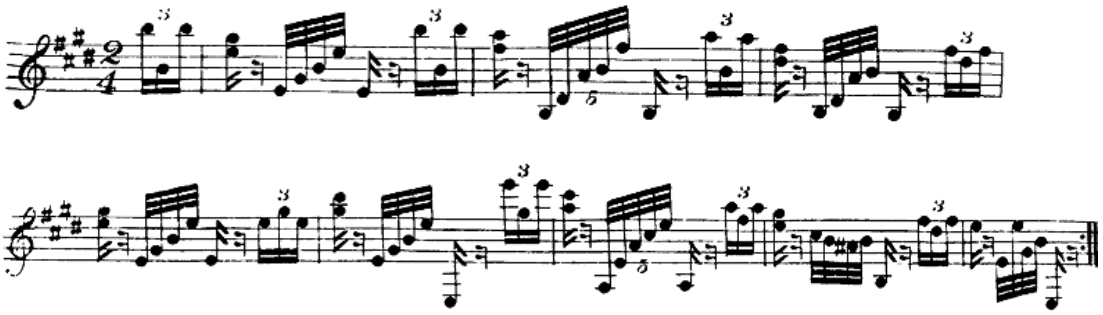
ห้องที่ 97 - 104 Variations IV Part B การเล่นยังคงมีลักษณะเหมือนการถาม - ตอบ ของตัวละครในอุปรากร เพียงแต่ในประโยคคำตอบมีลักษณะเป็นสเกลสลับกับคอร์ดมากยิ่งขึ้น(ตัวอย่างที่ 136)

ตัวอย่างที่ 136 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 97 – 104
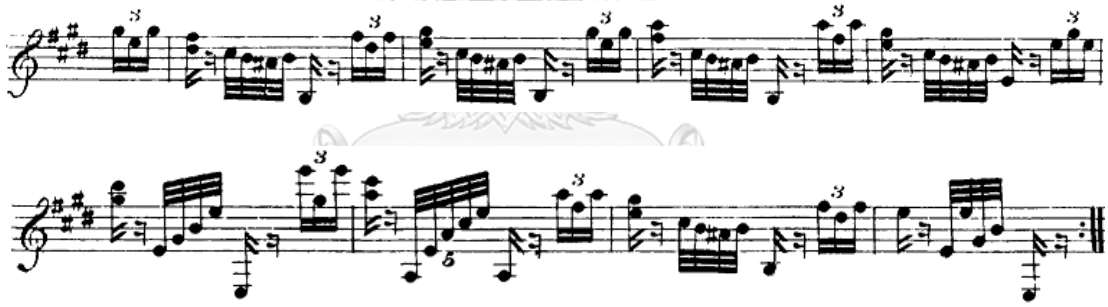
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Variations V

ห้องที่ 105 - 112 Variations V Part A ในอัตราจังหวะที่เร็วขึ้นกว่าใน Variations IV เล็กน้อย โดยในแนวเสียงโซปราโนเป็นการนำทำนองจากท่อน Theme A มาดัดแปลง และเพิ่มแนวเสียงอัลโตในอัตราจังหวะโน้ต 3 พยางค์ ซึ่งแนวเสียงอัลโตทำหน้าที่เป็น Accompaniment (ตัวอย่างที่ 137)

ตัวอย่างที่ 137 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 105 - 112

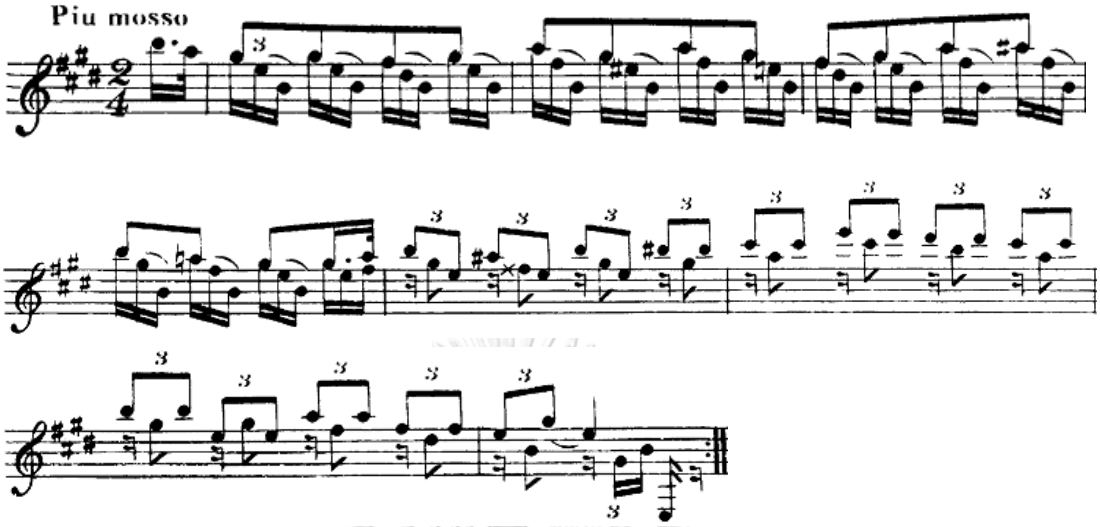

ห้องที่ 113 - 121 Variations V Part B ในแนวเสียงโซปราโนเป็นการนำทำนองจากท่อน Theme B มาดัดแปลง และเพิ่มแนวเสียงอัลโตในอัตราจังหวะโน้ต3 พยางค์ซึ่งแนวเสียงอัลโตทำหน้าที่เป็น Accompaniment (ตัวอย่างที่ 138)

ตัวอย่างที่ 138 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 113 - 121
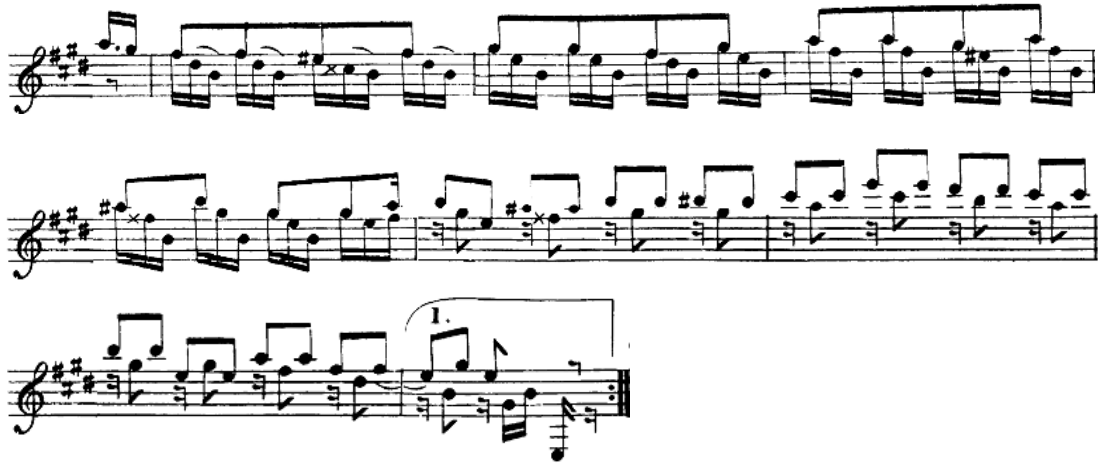
Coda

ห้องที่ 121 - 128 เข้าท่อน Coda ด้วยการเล่นโน้ตตัว E ในแนวเสียงโซปราโน และแนวเสียงเบสในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และห้องที่ 122 - 128 เล่นคอร์ด E Major และ B7 ในอัตราจังหวะโน้ต 3 พยางค์ โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโน แต่ห้องที่ 123 จังหวะที่ 2 ยก มีการเล่นโน้ตในอัตราจังหวะ 6 พยางค์ ในบันไดเสียง E Major (ตัวอย่างที่ 139)

ตัวอย่างที่ 139 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 121 - 128
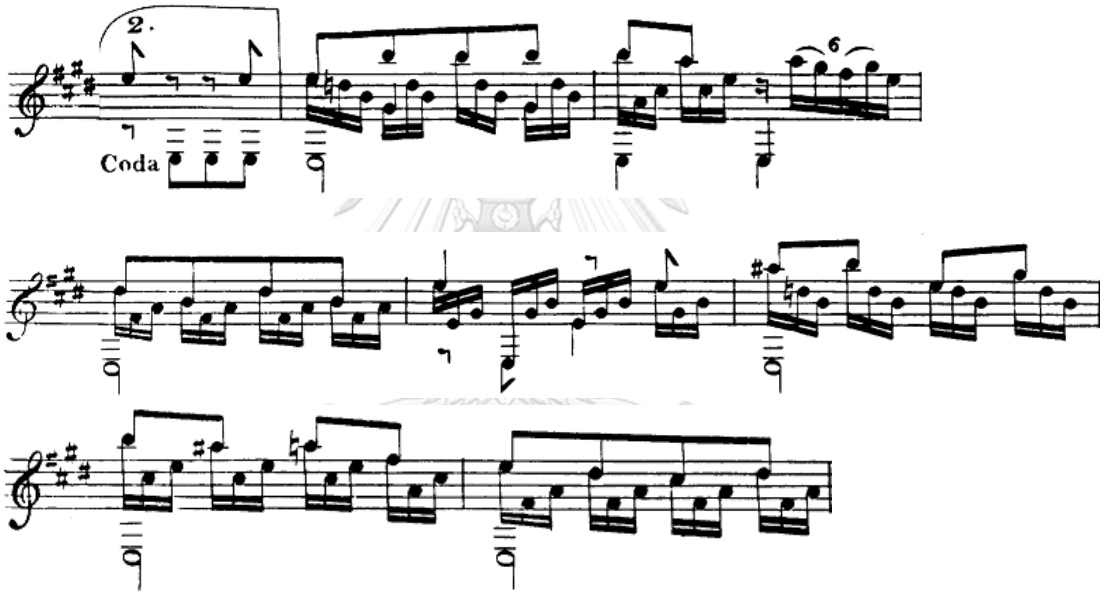
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ห้องที่ 129 - 133 เป็นการเล่น Arpeggio E Major สลับกับคอร์ด B7 ในอัตราจังหวะโน้ต 3 พยางค์ (ตัวอย่างที่ 140)

ตัวอย่างที่ 140 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 129 - 133
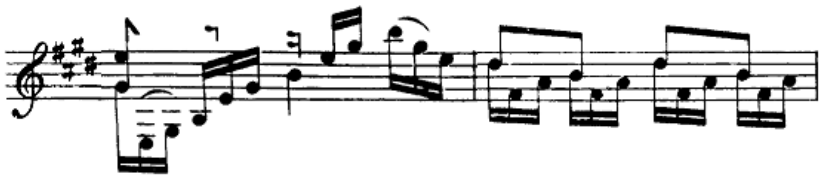
ห้องที่ 134 - 136 เป็นการเล่นคอร์ด E Major ในอัตราจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น และในห้องที่ 135 จังหวะที่ 2 เล่นคอร์ดประเภท Augmented 6 (German 6) จากนั้นเล่นคอร์ด B7 โดยทำนองหลังอยู่ในแนวเสียงโซปราโน (ตัวอย่างที่ 141)

<u>ตัวอย่างที่ 141</u> บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 134 – 136
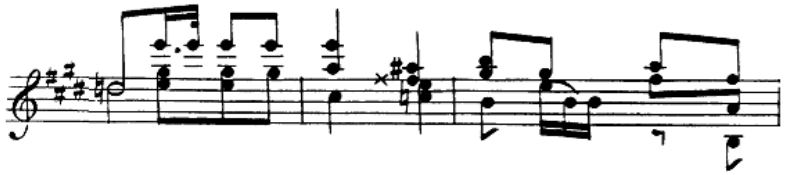
ห้องที่ 137 - 143 เป็นการเล่นบันไดเสียง E Major ในอัตราจังหวะโน้ต 3 พยางค์ โดยมีลักษณะ ตอบ - รับ กับคอร์ดในห้องที่ 138 และ 140 ซึ่งเล่นคอร์ด C# minor , F# minor / A และ B7 แบบ Staccato ก่อนจะจบบทเพลงด้วย Perfect Authentic Cadence (ตัวอย่างที่ 142)

<u>ตัวอย่างที่ 142</u> บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor ห้องที่ 137 - 143

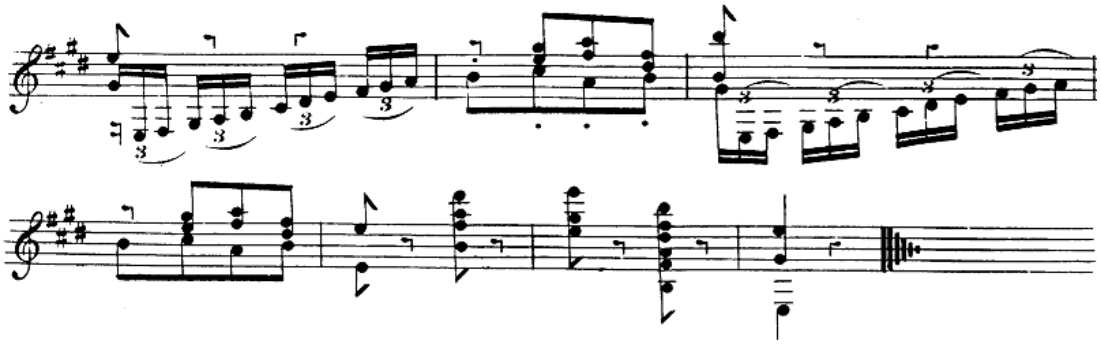

บทที่ 3

วิธีการซ้อมและการแก้ไขปัญหา

3.1 บทเพลง Vals No. 4 Op. 8 และ Una Limosnapor el Amor de Diosประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore

3.1.1 การฝึกซ้อมบทเพลง Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore

บทเพลง Vals No.4 Op.8 ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore เป็นบทเพลงที่ต้องใช้เทคนิคการบรรเลงในระดับสูง ไม่ว่าจะเป็นการเล่นการสร้างคุณภาพเสียงที่ดีในมือขวา หรือการเล่นบันไดเสียงและคอร์ดที่ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างมือซ้ายและมือขวาให้พร้อมกัน โดยผู้บรรเลงเริ่มฝึกจากการเลือกใช้นิ้วที่เหมาะสมทั้งในมือซ้าย และมือขวา โดยนิ้วที่เลือกใช้นั้นต้องเคลื่อนไหวนิ้วอย่างอิสระในการเล่นคอร์ด หรือบันไดเสียงต่างๆ ปัญหาแรกที่พบคือในห้องที่ 15 - 20 (ตัวอย่างที่ 143) และห้องที่ 23 – 26 (ตัวอย่างที่ 144) ขณะเล่นบันไดเสียงที่มีอัตราความเร็วมากๆ มือขวาเล่นบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับมือซ้าย ซึ่งวิธีแรกที่แก้ปัญหานั้นคือการซ้อมกับเครื่องนับจังหวะในอัตราจังหวะที่ช้ามากๆ เพื่อให้นิ้วได้เรียนรู้การเคลื่อนไหวที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด วิธีต่อมาในการแก้ปัญหานั้นจะพยายามให้นิ้วมือซ้ายในขณะที่กดสายนั้นอยู่บริเวณปลายนิ้ว และกดสายด้วยการใช้แรงที่น้อยที่สุด เพื่อให้การเคลื่อนไหวเป็นอิสระมากขึ้น หลังจากมือซ้าย และมือขวาเล่นได้อย่างสัมพันธ์กันสามารถเล่นในอัตราความเร็วที่ต้องการได้แล้ว จึงได้พัฒนาเรื่องคุณภาพเสียงให้มีความชัดเจน คมชัดและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยใช้วิธีการซ้อมในลักษณะการดีด Staccato ซึ่งจะทำให้นิ้วมือขวามากดสายก่อนที่จะเล่นโน้ตตัวถัดไป ทำให้หัวโน้ตมีความคมชัด และเสียงที่ออกมานั้นมีคุณภาพเสียงที่หนาขึ้นหลังจากที่ได้ทำการฝึกซ้อมเกี่ยวกับรายละเอียด และองค์ประกอบต่างๆ ของบทเพลงสมบูรณ์แล้ว สิ่งต่อมาที่ต้องทำคือการจำโน้ตเพลง โดยแบ่งรูปแบบการจำตามรูปแบบสังคีตลักษณ์ของบทเพลง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 143 ห้องที่ 15 - 20

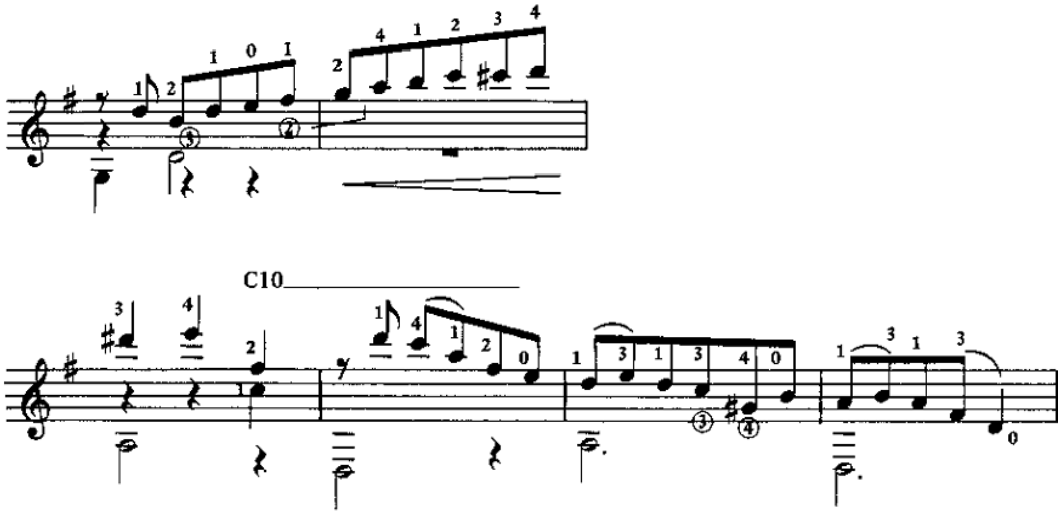

ตัวอย่างที่ 144 ห้องที่ 23 - 26

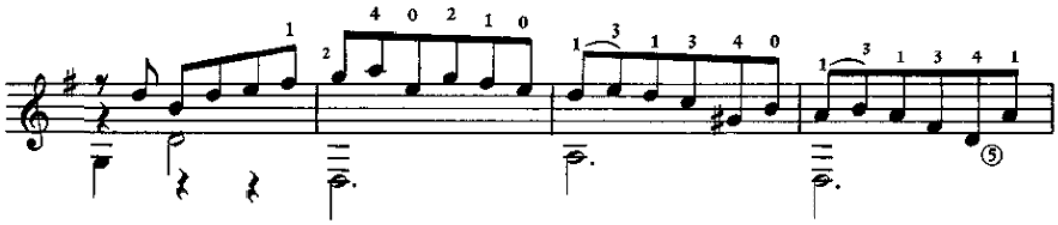

3.1.2 การฝึกซ้อมบทเพลง Una Limosna por el Amor de Dios ประพันธ์โดย Agustin Barrios Mangore

บทเพลง Una Limosna por el Amor de Dios มีการใช้เทคนิค Tremolo (การรัวนิ้ว) ซึ่งเป็นเทคนิคที่เรียกได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของกีตาร์คลาสสิกที่มีรูปแบบการบรรเลงทำนอง เบส และเสียงประสานเข้าไว้ด้วยกัน โดยนิ้วมือขวาที่ใช้คือ p , a , m , i (p = นิ้วโป้ง , a = นิ้วนาง , m = นิ้วกลาง , i = นิ้วชี้) การเล่น Tremolo ที่ดีนั้น ลักษณะโทนเสียงต้องมีลักษณะเสียงกลม เรียบ และเสียงเท่ากันทุกนิ้ว โดยต้องเริ่มจากวางมือขวาที่ถูกต้องและนิ้วควรมีการเคลื่อนไหวอย่างอิสระไม่มีมีอาการเกร็งควรวางมือขวาให้กล้ามเนื้อมีลักษณะผ่อนคลาย ข้อมือไม่บิดงอและข้อมือโค้งออกจากตัวกีตาร์เล็กน้อย (ตัวอย่างที่ 145)

ตัวอย่างที่ 145 การวางมือขวา

ต่อมาสิ่งที่ส่งผลต่อโทนเสียงอย่างมากคือมุมเล็บในการดีดเนื่องจากเล็บของนักกีตาร์เปรียบเสมือนกับเส้นเสียงของนักร้อง หากมีการแต่งเล็บที่ไม่ถูกรูปทรงก็จะส่งผลให้เสียงที่ออกมานั้นไม่ดีเท่าที่ควรซึ่งการแต่งมุมเล็บนั้นมีหลากหลายวิธี หลากหลายรูปทรง แต่เล็บไม่ควรยาวหรือสั้นจนเกินไปขึ้นอยู่กับความถนัดของแต่ละบุคคลในการเลือกใช้ (ตัวอย่างที่ 146)

ตัวอย่างที่ 146 ลักษณะมุมเล็บในการดีด

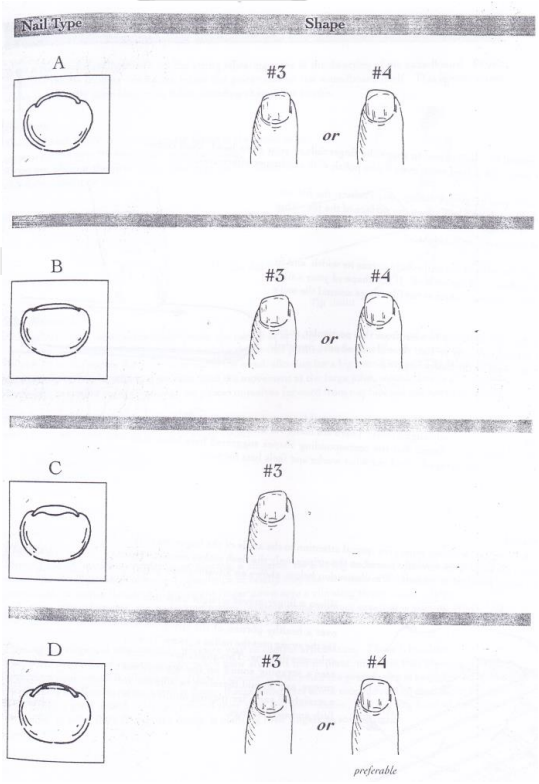

หลังจากการวางมือขวาและการทำมุมเล็บที่ถูกต้องนั้นอีกสิ่งหนึ่งที่เป็นเรื่องสำคัญคือต้องเข้าใจการใช้กล้ามเนื้อของแต่ละนิ้วให้ถูกต้องเสียก่อนเพราะการเล่นเทคนิค Tremolo ที่ถูกต้องนั้นต้องมาจากการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนิ้วและเล่นอยู่บน Reflection ของกล้ามเนื้อที่เป็นอิสระจึงจะทำให้ไม่เกิดอาการเกร็งหรือบาดเจ็บใดๆ ตามมาโดยได้มีแบบฝึกหัดที่ใช้ในการฝึกดังนี้

แบบฝึกหัดที่ 1 นิ้ว p ดีดบนสายที่ 2 และนิ้ว a , m , i ดีดบนสายที่ 1 ในอัตราจังหวะเขบ็ตสองชั้น : แบบฝึกหัดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นิ้วได้คุ้นเคยกับลักษณะการเล่นแบบ Tremolo (ตัวอย่างที่ 147)

ตัวอย่างที่ 147
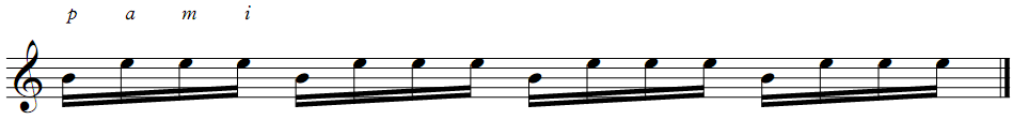
แบบฝึกหัดที่ 2 นิ้ว p ดีดบนสายที่ 2 และนิ้ว a , m , i ดีดบนสายที่ 1 ในอัตราจังหวะเขบ็ตสองชั้นโดยกำหนดให้นิ้ว a , m , i ดีดในลักษณะเสียง Staccato ดังนั้นก่อนดีดนิ้วจะต้องมาแตะสายเพื่อทำการเตรียมนิ้วก่อนทุกครั้ง : แบบฝึกหัดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้รู้จักการใช้แรงบนปลายนิ้วที่ถูกต้อง (ตัวอย่างที่ 148)

ตัวอย่างที่ 148
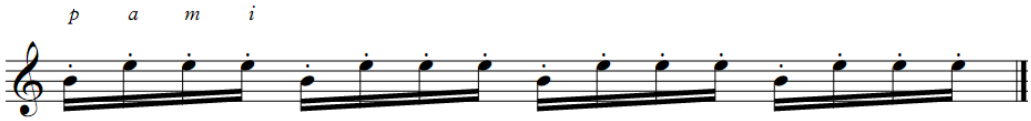
แบบฝึกหัดที่ 3 นิ้ว p ดีดบนสายที่ 2 , 3 , 4 , 5 , 6 ตามลำดับและนิ้ว a , m , i ดีดบนสายที่ 1 ในอัตราจังหวะเขบ็ตสองชั้นโดยให้นิ้ว a , m , i ดีดในลักษณะเสียง Staccato ดังนั้นนิ้วจะต้องมาแตะสายเพื่อทำการเตรียมนิ้วก่อนทุกครั้ง : แบบฝึกหัดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นิ้ว p ได้คุ้นเคยกับการเปลี่ยนสายซึ่งจะมีลักษณะคล้ายกับการเล่นในบทเพลงมากยิ่งขึ้น (ตัวอย่างที่ 149)

ตัวอย่างที่ 149
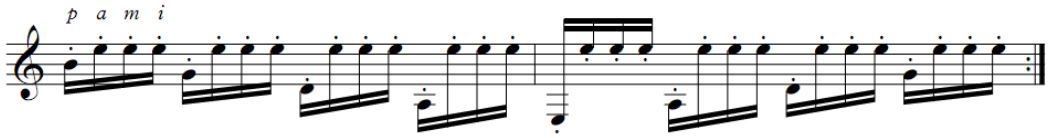
แบบฝึกหัดที่ 4 นิ้ว p ดีดบนสายที่ 2 , 3 , 4 , 5 , 6 ตามลำดับและนิ้ว a , m , i ดีดบนสายที่ 1 ในอัตราจังหวะเขบ็ตสองชั้น ในขณะที่มือซ้ายจะมีการจับคอร์ดตามที่กำหนดให้ดังนี้ : แบบฝึกหัดนี้มีจุดมุ่งหมายในการฝึกความสัมพันธ์ของมือซ้ายและมือขวา (ตัวอย่างที่ 150)

ตัวอย่างที่ 150
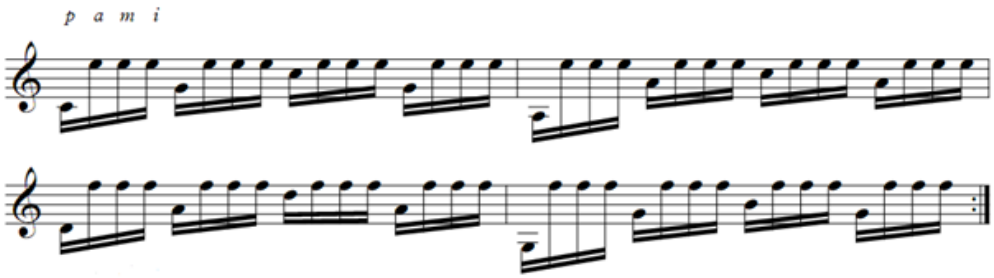
3.2 บทเพลง Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach

การฝึกซ้อมบทเพลง Fugue BWV 998 in D Major ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach เป็นบทเพลงที่ประกอบด้วยหลายแนวเสียง และมีเนื้อหาทางดนตรีที่ค่อนข้างซับซ้อน โดยการที่จะเล่นบทเพลงนี้ให้ดีได้นั้นต้องอาศัยความรู้ และความเข้าใจทางด้านดนตรีเช่น ความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรี ความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ดนตรี ระดับของการได้ยินที่สามารถแยกแนวเสียงต่างๆ ได้ และเทคนิคการเล่นที่ดี โดยการฝึกบทเพลงนี้เริ่มจากการเลือกนิ้วที่เหมาะสม ซึ่งในการเลือกใช้นิ้วนั้นต้องคำนึงถึงการเล่นทำนองที่ต่อเนื่อง และการรักษาแนวเสียงต่างๆ ที่สำคัญในช่วงนั้นๆ ของบทเพลงไว้ หลังจากนั้นต้องสร้างโทนเสียงให้มีคุณภาพที่ดี เช่นห้องที่ 1 – 3 (ตัวอย่าง 151) โดยวิธีการฝึกซ้อมต้องฝึกซ้อมกับเครื่องนับจังหวะ และซ้อมจากจังหวะช้า - เร็ว และหากสามารถทำให้เสียงต่อเนื่องกันได้แล้วนั้น สิ่งที่ต้องฝึกซ้อมต่อไปคือการแบ่งประโยคเพลงให้ชัดเจน โดยวิธีการแบ่งประโยคเพลงนั้นได้ทำการวิเคราะห์คอร์ด และ Chord Progression ในบทเพลง ในขณะเดียวกันได้ร้องแนวทำนอง

ควบคู่ไปด้วย หลังจากซ้อมองค์ประกอบต่างๆ ในดนตรีครบถ้วนแล้วนั้นสิ่งต่อมาคือการจำบทเพลง ซึ่งบทเพลงประเภท Fugue นั้นเป็นบทเพลงที่มีหลายแนวเสียง และมีความซับซ้อนมาก ดังนั้นการจดจำบทเพลงต้องจำทีละประโยคเพลง และอาศัยการฝึกซ้อมที่ค่อนข้างมาก

ตัวอย่างที่ 151 การสร้างโทนเสียง

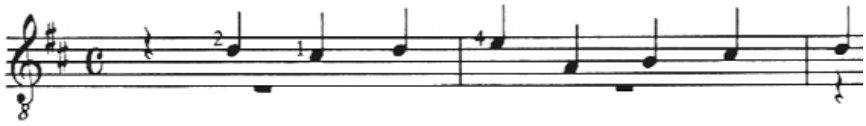

3.3 บทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley

การฝึกซ้อมบทเพลง Sonatina Op.52 ท่อนที่ 1 ประพันธ์โดย Lennox Berkeley เป็นบทเพลงในศตวรรษที่ 20 ที่มีอัตราจังหวะเร็ว โดยวิธีการฝึกซ้อมบทเพลงนี้ต้องฝึกเทคนิคการเล่นบันไดเสียงให้มีความเร็ว และเสียงที่ชัดเจน โดยฝึกซ้อมการดีดมือขวาด้วยนิ้ว i , m และ นิ้ว p , i ในอัตราเขบ็ต 2 ชั้น และฝึกซ้อมกับเครื่องนับจังหวะจากความเร็ว 60 - 120 หลังจากนั้นจึงนำเทคนิคการเล่นบันไดเสียงนำไปใช้ในบทเพลงจึงพบปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนตำแหน่งไปใน Position ต่างๆ เนื่องจากบันไดเสียงที่เล่นในบทเพลงนั้นมีอัตราจังหวะเร็ว จึงแก้ปัญหาด้วยการเล่นโน้ตบางตัวในบันไดเสียงด้วยสายเปล่า และปัญหาต่อมาคือการเลือกใช้นิ้วในมือขวาในห้องที่ 67 - 69 ซึ่งปกตินั้นการเล่นบันไดมักใช้นิ้ว i , m (ตัวอย่างที่ 152) แต่เนื่องจากผู้เล่นมีความถนัดนิ้ว p , i มากกว่า การเล่นบันไดเสียงในบทเพลงนี้จึงได้ใช้ทั้งนิ้ว i , m และ นิ้ว p , i (ตัวอย่างที่ 153) ซึ่งผลลัพธ์ที่ออกมานั้นสามารถเล่นบันไดเสียงในอัตราจังหวะความเร็วที่ต้องการได้ดี และคุณภาพเสียงชัดเจนตามความต้องการของผู้ประพันธ์อีกด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างที่ 152 การเล่นบันไดเสียงด้วยนิ้ว i , m
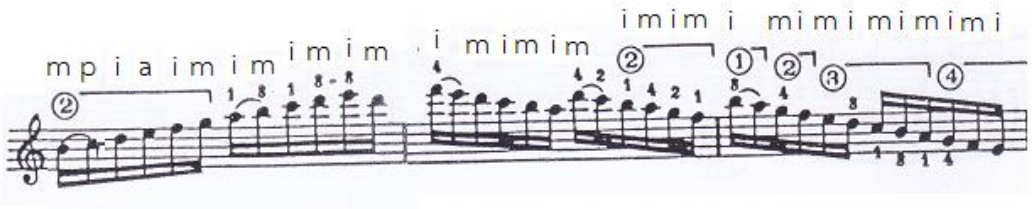
ตัวอย่างที่ 153 การเล่นบันไดเสียงด้วยนิ้ว p , i
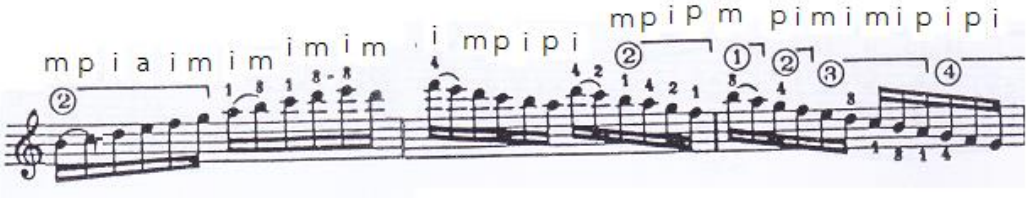
3.4 บทเพลง Sonata ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti

3.4.1 บทเพลง Sonata in A Major K.208 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti

บทเพลง Sonata in A Major K.208 ประพันธ์โดยDomenico Scarlatti เป็นบทเพลงในยุคบาโรก ที่ประพันธ์ให้กับเครื่องดนตรี Harpsichord และได้นำมาเรียบเรียงสำหรับกีตาร์คลาสสิกโดย Leo Brouwer ดังนั้นวิธีการบรรเลงจึงควรรักษาเอกลักษณ์บางอย่างของเครื่องดนตรี Harpsichord เอาไว้ เช่น การเล่น Ornament สายเดี่ยวในห้องที่ 25 โดยใช้มือซ้ายในการ Slur (ตัวอย่างที่ 154) และ การรักษาเสียง Sustain ของคอร์ดไว้ให้นานที่สุด ซึ่งการการเล่น Ornament และ การรักษาเสียง Sustain นั้นต้องเริ่มจากการเลือกใช้นิ้วมือซ้ายที่เหมาะสมกับการเล่นโน้ต และคอร์ดนั้นๆ โดยบทเพลงมีลักษณะการเล่นแนวทำนองแบบ Cantabile ซึ่งการฝึก Cantabile นั้นควรเริ่มจากการร้องโน้ตในแนวทำนองให้มีความคุ้นเคย หลังจากนั้นซ้อมโดยให้โน้ตในแนวทำนองมีเสียงที่ต่อเนื่องกันมากที่สุด ปัญหาที่พบในบทเพลงนี้คือ ด้วยลักษณะทำนองแบบ Cantabile ในขณะเล่นทำให้มีการ Rubato มากเกินไป จึงแก้ปัญหาด้วยการซ้อมกับเครื่องนับจังหวะ โดยขณะเล่นต้องร้องโน้ตตามไปด้วย แต่ให้คงจังหวะตามเครื่องนับจังหวะด้วย

ตัวอย่างที่ 154 การเล่น Ornament สายเดี่ยวในห้องที่ 25
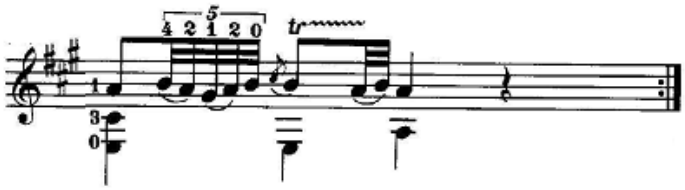
3.4.2 บทเพลง Sonata in D minor K.1 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti

บทเพลง Sonata in D minor K.1 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti เป็นบทเพลงในยุคบาโรก ที่ประพันธ์ให้กับเครื่องดนตรี Harpsichord และได้นำมาเรียบเรียงสำหรับกีตาร์คลาสสิกโดย Leo Brouwer ดังนั้นวิธีการบรรเลงจึงควรรักษาเอกลักษณ์บางอย่างของเครื่องดนตรี Harpsichord เอาไว้ เช่น การเล่น Ornament และ การรักษาเสียง Sustain ของคอร์ดไว้ให้นานที่สุด ซึ่งการเล่น Ornament บนสายเดี่ยวในห้องที่ 2 – 5 จังหวะที่ 4 โดยใช้มือซ้ายในการ Slur (ตัวอย่างที่ 155) และการรักษาเสียง Sustain นั้นต้องเริ่มจากการเลือกใช้นิ้วมือซ้ายที่เหมาะสมกับการเล่นโน้ต และคอร์ดนั้นๆ โดยบทเพลงมีลักษณะการเล่นในอัตราจังหวะที่ค่อนข้างเร็ว จึงแบ่งการฝึกซ้อมทีละประโยคเพลงและฝึกซ้อมกับเครื่องนับจังหวะด้วยจากจังหวะช้า - เร็ว และขณะซ้อมนิ้วมือขวาต้องมากดสายก่อนที่จะดีดโน้ตถัดไป เพื่อให้เสียงที่ออกมานั้นคมชัด และมีคุณภาพเสียงที่ดี และได้แยกการฝึกซ้อมสำหรับการเล่น Ornament ในประโยคต่างๆ ของบทเพลง หลักจากซ้อมรายละเอียดต่างๆ ของบทเพลงครบถ้วนแล้ว จึงปรับมือขวาเพื่อเลียนแบบลักษณะเสียงของเครื่องดนตรี Harpsichord โดยการขยับมือขวาไปเล่นใกล้บริเวณ Bridge ซึ่งเสียงที่ได้นั้นมีความใส และคมชัด ตามลักษณะเสียง Harpsichord มากยิ่งขึ้น

<u>ตัวอย่างที่ 155</u> การเล่น Ornament บนสายเดี่ยวในห้องที่ 2 – 5 จังหวะที่ 4
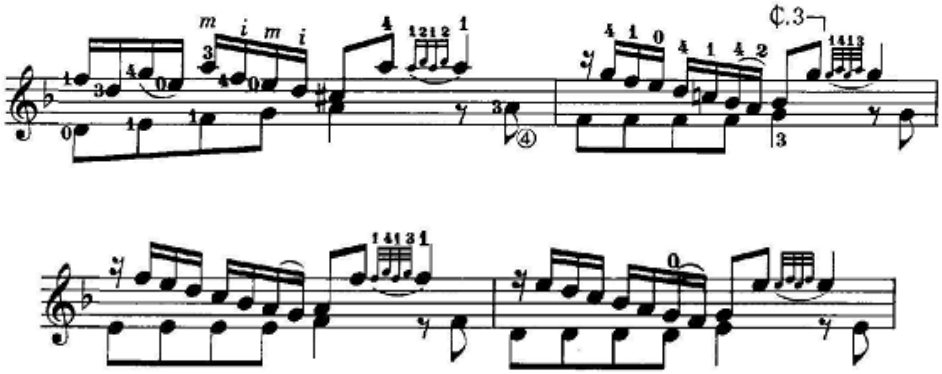
3.4.3 บทเพลง Sonata in D Major K.491 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti

บทเพลง Sonata in D Major K.491 ประพันธ์โดย Domenico Scarlatti เป็นบทเพลงในยุคบาโรก ที่ประพันธ์ให้กับเครื่องดนตรี Harpsichord และได้นำมาเรียบเรียงสำหรับกีตาร์คลาสสิกโดย David Russell ดังนั้นวิธีการบรรเลงจึงควรรักษาเอกลักษณ์บางอย่างของเครื่องดนตรี Harpsichord เอาไว้ เช่น การเล่น Ornament และ การรักษาเสียง Sustain ของคอร์ดไว้ให้นานที่สุด โดยบทเพลงนี้ใช้เทคนิคการปรับจูนสาย 6 เป็นโน้ตตัว D ซึ่งจะส่งผลให้มีช่วงเสียงที่กว้างขึ้น และสามารถเล่นคอร์ดในกุญแจเสียง D Major ได้อิสระมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นในบทเพลงนี้ได้ใช้เทคนิคการเล่น Ornament แบบข้ามสายในห้องที่ 1 (ตัวอย่างที่ 156) ห้องที่ 3 (ตัวอย่างที่ 157) และห้องที่ 17 (ตัวอย่างที่ 158) โดยต้องฝึกซ้อมมือขวาจากการเล่นสายเปล่าโดยใช้นิ้ว m , i , a , p และ m , i , p ซึ่งจากการฝึกซ้อมในระยะแรกนั้นมือขวายังไม่มีความคุ้นเคย จึงเริ่มจากการฝึกซ้อมจากอัตราจังหวะช้า - เร็ว ในอัตราจังหวะเขบ็ต 2 ชั้น จากนั้นได้นำเทคนิคนี้มาเล่นในบทเพลงได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 156 การเล่น Ornament แบบข้ามสาย ในห้องที่ 1

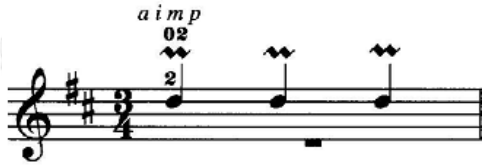

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 157 การเล่น Ornament แบบข้ามสาย ในห้องที่ 3

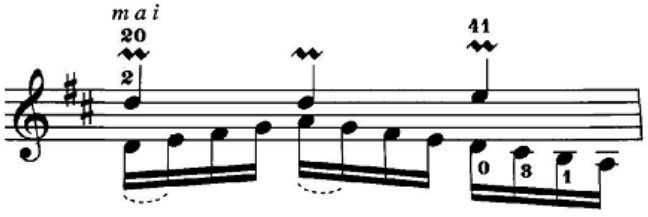

ตัวอย่างที่ 158 การเล่น Ornament แบบข้ามสาย ในห้องที่ 17
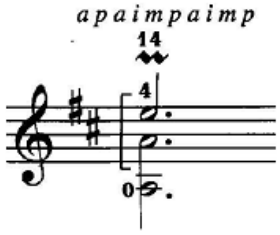
3.5 บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9 ประพันธ์โดย Fernando Sor

บทเพลง Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op. 9 ประพันธ์โดย Fernando Sor เป็นบทเพลงที่มีการใช้เทคนิคหลากหลายรูปแบบทั้งการเล่น Scale แบบข้ามสาย การเล่น Arpeggio แบบข้ามสาย และการเล่นแนว Accompaniment ที่ต้องหยุดสายเบส ซึ่งเทคนิคการเล่นต่างๆ ที่กล่าวมานั้นต้องเริ่มจากการเลือกใช้นิ้วที่ดีทั้งมือซ้ายและมือขวา โดยใน Variations I ห้องที่ 42 จังหวะที่ 1 (ตัวอย่างที่ 159) และห้องที่ 52 จังหวะที่ 1 (ตัวอย่างที่ 160) ใช้เทคนิคการเล่นบันไดเสียงแบบข้ามสาย ซึ่งเสียงที่ได้นั้นมีความ Sustain กว่าการเล่นบันไดเสียงแบบสายเดี่ยว ใน Variations IV ห้องที่ 89 – 104 มือขวามีลักษณะการเล่นที่ค่อนข้างยากเนื่องจากมีอัตราจังหวะที่เร็ว ดังนั้นมือขวาต้องเล่นจาก Reflection ของกล้ามเนื้อที่เป็นอิสระ และต้องมีการเลือกใช้นิ้วที่เหมาะสมกับการเล่นของแต่ละบุคคลอีกด้วย (ตัวอย่างที่ 161) โดยเริ่มฝึกซ้อมกับเครื่องนับจังหวะจากจังหวะช้า - เร็ว และในขณะฝึกซ้อมนิ้วทุกนิ้วไม่ควรมีอาการเกร็ง นอกจากนั้นแล้วยังต้องฟังผลงานอุปรากรเรื่อง The Magic Flute เพื่อวิเคราะห์การตีความในรูปแบบต่างๆ อีกด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างที่ 159 การเล่นบันไดเสียงแบบข้ามสาย ห้องที่ 42
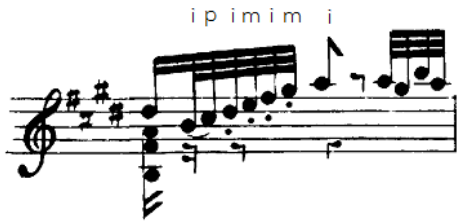
ตัวอย่างที่ 160 การเล่นบันไดเสียงแบบข้ามสาย ห้องที่ 52
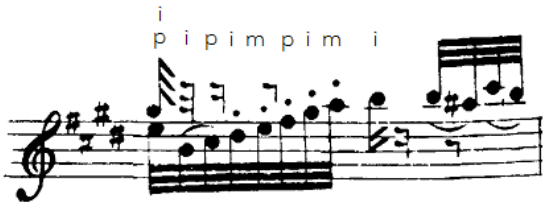
ตัวอย่างที่ 161 การเลือกใช้นิ้วมือขวาใน Variation IV ห้องที่ 89 – 104

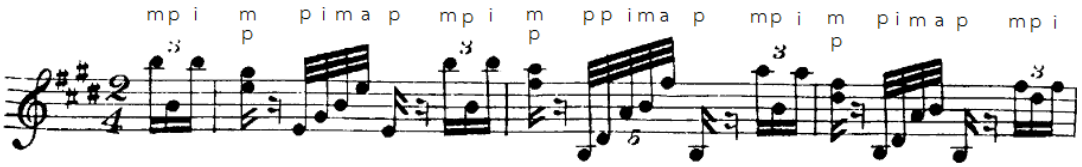

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทที่ 4

โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์และสูจิบัตรการแสดง

4.1 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

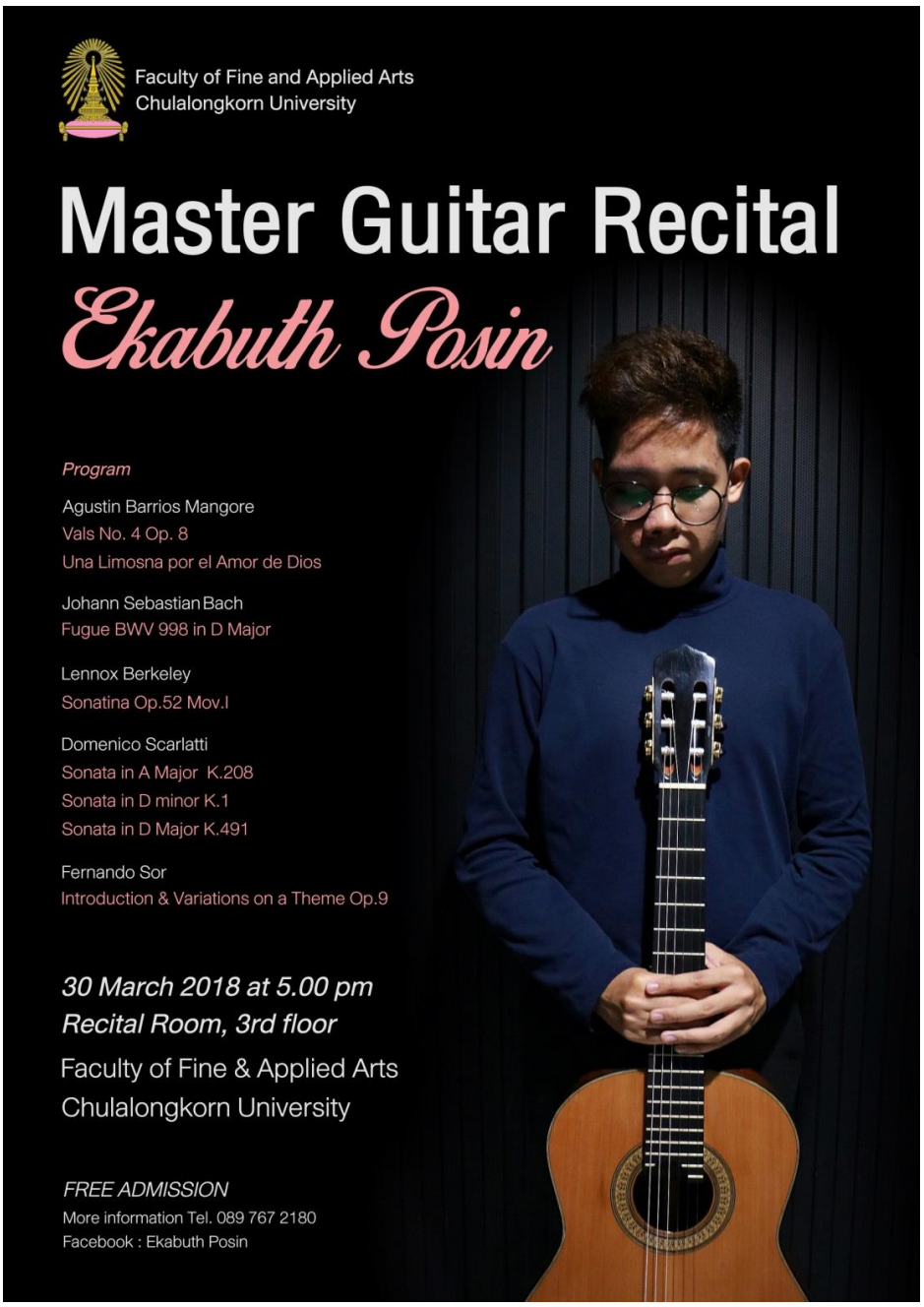

4.2 สูจิบัตรการแสดง

Chulalongkorn University

proudly presents

Guitar Recital

by

Ekabuth Posin

Wednesday 30 May 2018 5:00 pm

3nd floor , Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Programme

Vals No. 4 Op. 8	Agustin Barrios Mangore
Una Limosna por el Amor de Dios	
Fugue BWV 998 in D Major	Johann Sebastian Bach
Sonatina Op.52 Mov.I	Lennox Berkeley

---------- Intermission ----------

Sonata in A Major K.208	Domenico Scarlatti
Sonata in D minor K.1	
Sonata in D Major K.491	
Introduction & Variations on a Theme by Mozart Op.9	Fernando Sor

Agustin Barrios Mangore

ออกัสติน แบริออส มังโกเล่ นักประพันธ์และนักกีตาร์ชาวปารากวัย เกิดเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ.1885 โดยใช้ชีวิตเติบโตในครอบครัวศิลปินทางดนตรี แบริออสมีชื่อทางคริสเตียนว่า Agustin Pio Barrios แบริออสมีความสนใจในกีตาร์ตั้งแต่วัยเด็ก จนกระทั่งอายุ 13 ปีได้รับทุนไปเรียนที่ Colegio Nacional ในกรุง Asuncion หลังจากที่จบการศึกษาก็เริ่มประพันธ์เพลงและตระเวนแสดงคอนเสิร์ตจนมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศปารากวัย และในปี ค.ศ.1910 แบริออสได้จากบ้านเกิดเพื่อไปเริ่มต้นการแสดงคอนเสิร์ตอาชีพ ช่วงเวลาที่สำคัญช่วงหนึ่งของการเป็นนักกีตาร์อาชีพคือช่วงที่อาศัยอยู่ที่ประเทศอุรุกวัยเป็นเวลา 4 ปี เหตุที่สำคัญก็เพราะว่าช่วงที่อาศัยอยู่นั้น แบริออสได้ทำการบันทึกแผ่นเสียงผลงานการประพันธ์ของเขาเป็นจำนวนมาก ต่อมาในปี ค.ศ.1916 แบริออสได้ย้ายไปอาศัยอยู่ที่ประเทศบราซิลเป็นเวลา 6 ปี แบริออสประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็วในขณะที่แสดงคอนเสิร์ตมากมายในประเทศบราซิลแล้ว แบริออสยังได้ใช้เวลาส่วนหนึ่งในการไปอัดแผ่นเสียงที่ประเทศอาร์เจนตินา ซึ่งในขณะช่วงที่ตระเวนแสดงคอนเสิร์ตอยู่นั้น แบริออสได้เกิดอาการหัวใจวายเฉียบพลันจึงทำให้ต้องยุติการแสดงคอนเสิร์ตเพื่อรักษาตัว หลังจากที่รักษาตัวได้ไม่นานแบริออสก็ได้กลับมาตระเวนแสดงคอนเสิร์ตจนกระทั่งอาการหัวใจวายเฉียบพลันได้เกิดขึ้นอีกครั้ง และได้เสียชีวิตลงในวันที่ 7 สิงหาคม ค.ศ.1944

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

- Vals Op.4 No.8 อยู่ในสังคีตลักษณ์สามตอนในรูปแบบของจังหวะการเต้นรำแบบปารากวัย อัตราจังหวะ ¾ โดยช่วงแรกของบทเพลงแนวทำนองเป็นสเกลที่ค่อนข้างเร็ว แต่ในขณะเดียวกันแนวเบสก็ยังคงรักษาโมทีฟของเพลงเต้นรำ ในช่วงที่สองของบทเพลงที่มีการเปลี่ยนจังหวะเป็น Lento และอารมณ์ที่ต่างจากช่วงแรกเป็นอย่างมาก ก่อนที่

กลับไปในจังหวะเต้นรำอีกครั้งอย่างสง่างามและตามด้วยท่อน Finale ที่มีการเอาสเกลมาพัฒนาใหม่ด้วยจังหวะที่เร็วกว่าเดิมก่อนจะจบด้วย Perfect Authentic Cadence

- Una Limosna por el Amor de Dios บทเพลงนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากพระเจ้าซึ่งชื่อเพลงมีความหมายว่า “ ทานความรักของพระเจ้า ” โดยโมทีฟของ 2 ห้องแรกนั้นผู้ประพันธ์ได้สื่อถึงเสียงจากพระเจ้าซึ่งเพลงนี้ถือเป็นเพลงสุดท้ายที่แบริออสได้ประพันธ์ขึ้นอยู่ในบันไดเสียง E minor แต่จะมีการเปลี่ยนบันไดเสียงไป E Major ในตอนจบ โดยบทเพลงจะมีการใช้เทคนิค Tremolo ตลอดทั้งบทเพลง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Johann Sebastian Bach

โยฮันน์ เซบาสเตียน บาค นักประพันธ์และนักออร์แกนชาวเยอรมันที่สร้างผลงานในยุคบาโรกไว้มากมาย เกิดเมื่อวันที่ 21 มีนาคม ค .ศ.1685 บาคถือว่าเป็นบุคคลสำคัญที่สร้างดนตรีของเขาจนกลายเป็นเอกลักษณ์ของยุคบาโรกและมีอิทธิพลอย่างสูงต่อการพัฒนาดนตรีตะวันตกจนถึงปัจจุบัน บาคเกิดในตระกูลของนักดนตรีและได้รับการศึกษาทางดนตรีจากบิดาและญาติจนต่อมาเป็นที่รู้จักในฐานะนักออร์แกนและหัวหน้าวงนักร้องประสานเสียงตามโบสถ์หลายแห่ง หลังจากบาคเสียชีวิตลงผลงานของบาคถูกลืมไปร่วม 100 ปี จนกระทั่งลิสต์ ผู้ประพันธ์ชื่อดังในยุคโรแมนติกนำผลงานของบาคมารื้อฟื้น บาคจึงเป็นที่รู้จักในฐานะผู้ประพันธ์ชั้นเยี่ยมของยุคบาโรก บาคได้ประพันธ์

บทเพลงประเภทต่างๆ ไว้เกือบทุกประเภทยกเว้นโอเปร่า บทประพันธ์ของบาคแบ่งได้ 3 ประเภทหลักๆ คือ 1.ผลงานสำหรับออร์แกน 2.ผลงานสำหรับออร์เคสตราและเครื่องดนตรีอื่นๆ 3.เพลงชุด ลักษณะเด่นของผลงานการประพันธ์ของบาคได้แก่ การมีรูปแบบกฎเกณฑ์ในการประพันธ์ซึ่งทำให้บทเพลงมีแนวทำนองที่ไพเราะ และแนวเสียงประสานที่กลมกลืน การดำเนินเนื้อหาทางดนตรีได้อย่างสมบูรณ์ โดยใช้องค์ประกอบทุกอย่างทางดนตรีมาช่วย สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ผลงานของบาคควรค่าแก่การศึกษาและควรค่าแก่การฟังเป็นอย่างยิ่ง

Fugue BWV 998 เป็นบทพระพันธ์สำหรับเครื่องดนตรีลูท (Lute) โดยใช้วิธีการประพันธ์แบบฟิวก์ซึ่งมีลักษณะการสอดประสานทำนองหลายแนวที่ถือว่าเป็นวิธีที่สำคัญในการประพันธ์เพลงยุคบาโรกที่ต้องใช้เทคนิคขั้นสูงทั้งในการประพันธ์และการบรรเลง ซึ่งบาคถือได้ว่าเป็นผู้ประพันธ์ที่มีชื่อเสียงที่สุดในยุคบาโรกและมีผลงานการประพันธ์แบบฟิวก์สำหรับเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดและลูทไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งบทเพลง Fugue BWV 998 นั้นอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 โดยในตอนนำเสนอขึ้นบทเพลงมาด้วยทำนองเอกจำนวน 2 ห้อง ในสัดส่วนโน้ตเขบ็ต 1 ชั้น และทำนองเอกจะถูกเล่นซ้ำอีกครั้งหนึ่งแต่ใช้วิธีการเปลี่ยนแนวเสียงต่างๆ ตามที่ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ไว้ต่อมาในตอนกลางจะบรรเลงในลักษณะฟิวก์ 3 แนวในสัดส่วนโน้ตเขบ็ต 2 ชั้น ซึ่งในบางช่วงของบทเพลงผู้ประพันธ์ได้ใช้เทคนิคการซ้ำทำนองและการไล่เลียนทำนอง ในตอนท้ายของบทเพลงเป็นนำท่อนนำเสนอกลับมาซ้ำอีกครั้งหนึ่งในการเล่นในลักษณะฟิวก์ 3 แนว ในแนวในสัดส่วนโน้ตเขบ็ต 1 ชั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

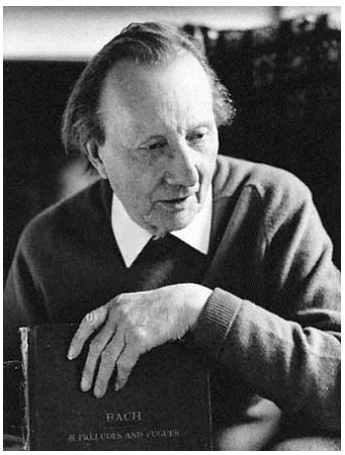

Lennox Berkeley

เลนน็อก เบิร์กลี นักประพันธ์เพลงในยุคศตวรรษที่ 20 ชาวอังกฤษ เกิดเมื่อวันที่ 12 มีนาคม ค.ศ.1903 ในปี 1927 เบิร์กลีเดินทางไปยังเมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศสเพื่อศึกษาดนตรีกับ Nadia Boulanger และได้พบกับนักประพันธ์เพลงอย่างเช่น Francis Poulenc, Igor Stravinsky, Darius Milhaud, Arthur Honegger และ Albert Roussel เบิร์กลีต่อมาได้ศึกษากับ Maurice Ravel ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเทคนิคของเบิร์กลีในฐานะนักแต่งเพลง

เบิร์กลี มีผลงานทางด้านการประพันธ์เพลงในรูปแบบที่หลากหลายเช่น อุปรากร ขับร้องเดี่ยว วงนักร้องประสานเสียง วงออร์เคสตรา เชมเบอร์มิวสิก เปียโน กีตาร์ คลาริเน็ต ฟลูท และไวโอลิน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทเพลง Sonatina Op.52 ได้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ.1957 ให้กับนักกีตาร์ผู้ยิ่งใหญ่ Julian Bream โดยในการประพันธ์ใช้รูปแบบสังคีตลักษณ์แบบโซนาตา และรอนโด ตามรูปแบบการประพันธ์ทั่วไป แต่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของลักษณะอัตราจังหวะและรูปแบบของเสียงประสาน ซึ่งรวมไปถึงการใช้คอร์ดที่มีลักษณะ Tension รวมไปถึงใช้ขั้นคู่ที่เป็น Dissonance อยู่ด้วย ในท่อนที่ 1 นั้นใช้สังคีตลักษณ์แบบโซนาตาที่มีทำนองสำคัญรวมถึงใช้ลักษณะโมทีฟเฉพาะ และได้นำเทคนิคของกีตาร์ฟลาเมงโกอย่างเช่น Resgado มาใช้เพื่อเลียนแบบลักษณะเสียงในสไตล์ของกีตาร์ฟลาเมงโก

Domenico Scarlatti

โดเมนีโค สคาร์ลัตตี คีตกวีและนักดนตรีชาวอิตาเลียน เกิดเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ.1685 สคาร์ลัตตีเริ่มศึกษาดนตรีจากพ่อของเขา ต่อมาสคาร์ลัตตี ได้ศึกษากับนักประพันธ์เพลงท่านอื่นๆ เช่น Gaetano Greco , Francesco Gasparini , และ Bernardo Pasquini ซึ่งบุคคลเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อสไตล์การเล่นดนตรีของ สคาร์ลัตตีทั้งสิ้น สคาร์ลัตตีได้เป็นนักประพันธ์เพลงและนักออร์แกนที่โบสถ์หลวงในเมืองเนเปิลประเทศอิตาลี จนกระทั่งปี ค.ศ.1709 สคาร์ลัตตีได้ไปกรุงโรมเพื่อทำงานให้กับราชินี Marie Casimire ซึ่งในขณะนั้นสคาร์ลัตตีได้ชื่อว่าเป็นนักฮาร์พซิคอร์ดที่มีความโดดเด่นมากถึงกับได้เคยมีการประลองฝีมือกับ George Frideric Handel ซึ่งเล่ากันว่าสคาร์ลัตตีน่าจะมีทักษะทางด้านเครื่องดนตรีฮาร์พซิคอร์ดที่สูงกว่า Handel และในขณะที่อาศัยอยู่กรุงโรม สคาร์ลัตตีได้ประพันธ์ดนตรีประเภทอุปรากรเพื่อจัดแสดงที่โรงละครให้กับพระราชินี Marie Casimire

- K.208 L.238 in A Major “Adagio Cantabile” เป็นบทเพลงที่มีอัตราจังหวะช้าคล้ายกับการเดินแต่ในขณะเดียวกันก็มีทำนองเหมือนการร้องเพลงและมีการใส่โน้ตประดับที่เป็นเอกลักษณ์ของยุคบาโรกที่เรียกว่า Ornament อย่างชัดเจนแต่ยังคงทำนองหลังที่สวยงามไว้อยู่

- K.1 L.366 in D minor “Allegro” เป็นบทเพลงที่มีอัตราจังหวะเร็ว และถือว่าเป็นเพลงที่ได้รับความนิยมของเครื่องดนตรีกีตาร์คลาสสิกทั้งในการแสดงคอนเสิร์ตและการแข่งขัน (ต้นฉบับเป็นของเครื่องดนตรีฮาร์พซิคอร์ด) ในบทเพลงมีการล้อของทำนองอยู่ชัดเจนอยู่ตลอดทั้งบทเพลง

- K.491 L.164 in D Major “Allegro” เป็นบทเพลงที่มีจังหวะเร็วโดยใช้เทคนิคการจูนสาย 6 เป็นโน้ต D เพื่อที่จะง่ายต่อการเล่นบทเพลงในบันไดเสียง D Major สำหรับเครื่องดนตรีประเภทกีตาร์

Fernando Sor

แฟร์นานโด ซอร์ นักกีตาร์และนักประพันธ์ชาวสเปนเกิดวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1778 ซอร์เป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญอย่างมากต่อวงการกีตาร์คลาสสิก ซอร์เกิดที่เมือง บาเซโลน่า ประเทศสเปน ในตระกูลทหารที่มีฐานะร่ำรวย โดยที่ตัวเขาเองมีต้องการที่จะประกอบอาชีพทหารตามบิดาของเขาอีกด้วย ภายหลังซอร์เริ่มมีความคิดที่เปลี่ยนไป เมื่อบิดาของเขาได้พาไปชมอุปรากรจึงทำให้เขาเริ่มมีความสนใจทางด้านดนตรี และล้มเลิกความตั้งใจที่จะเป็นทหาร ในเวลาต่อมาซอร์ได้มีผลงานการ

ประพันธ์เพลง และแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นกีตาร์ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญสำหรับนักกีตาร์ อีกทั้งยังเป็นที่นิยมจนกระทั่งปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีผลงานการประพันธ์ประเภทอื่นๆ เช่น อุปรากร ออร์เคสตรา สตริงควอร์เท็ต เปียโน ขับร้องเดี่ยว และบัลเล่ต์ อีกด้วย

บทเพลง Introduction and Variations on a Theme by Mozart Op.9 ได้นำทำนองหลักจากท่อน “O Cara Armonia” จากอุปรากรเรื่อง The Magic Flute ที่โมสาร์ทได้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1791 ซึ่งเนื้อร้องเขียนโดยเอมานูเอล ชิคาเนเดอร์ โดยแต่ละท่อนมีรายละเอียดดังนี้

- Introduction อยู่ในบันไดเสียง E minor เป็นการเล่นคอร์ด E minor สลับกับ B Major เป็นหลักสลับกับแนวทำนอง
- Theme อยู่ในบันไดเสียง E Major เป็นการนำเสนอทำนองหลักในแนวเสียงโซปราโน และมีการใส่โน้ตประดับเพื่อเลียนแบบลักษณะการร้องของตัวละครในอุปรากร
- Variations I ได้นำทำนองจากท่อน Theme มาขยายในอัตราจังหวะที่เร็วขึ้น
- Variations II อยู่ในบันไดเสียง E minor ในอัตราจังหวะช้า โดยมีลักษณะการเล่นทำนองสลับกับคอร์ด
- Variations III มีลักษณะการบรรเลงคล้ายกับ Variation II แต่แนวทำนองมีอัตราจังหวะที่เร็วกว่าเล็กน้อย
- Variations IV อยู่ในบันไดเสียง E Major ในอัตราจังหวะเร็ว โดยมีลักษณะการเล่นเปรียบเสมือนกับการถาม – ตอบ ระหว่างแนวเสียงสูง และแนวเสียงต่ำ
- Variations V ได้นำทำนองจากท่อน Theme มาขยายจากโน้ตเขบ็ต 1 ชั้นมาเป็นโน้ต 3 พยางค์ และเปลี่ยนอัตราจังหวะให้เร็วขึ้น
- Coda มีการใช้โน้ต 3 พยางค์เป็นหลัก โดยทำนองอยู่ในแนวเสียงโซปราโน และจบด้วย Perfect Authentic Cadence

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Profile

เอกบุตร โปสินธุ์ จบการศึกษาระดับมัธยมจากโรงเรียนสารวิทยา เริ่มเรียนกีตาร์คลาสสิกเมื่ออายุ 16 ปี กับอาจารย์พัชรา โกษะโยธิน ต่อมาเมื่ออายุ 17 ปีได้มาศึกษาการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกและทฤษฎีดนตรีกับอาจารย์นลิน โกเมนตระการ ในระดับปริญญาตรี เอกบุตร ได้รับทุน “ความสามารถพิเศษทางด้านดนตรี” สาขาการแสดงดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต โดยศึกษากีตาร์คลาสสิกกับอาจารย์บุปผวรรณ ธีระวรรณวิไล อาจารย์วรเทพ รัตนาอัมพวัลย์ และอาจารย์ดนุเชษฐ วิสัยจร ระหว่างที่ศึกษาอยู่นั้นเอกบุตรได้ร่วมแสดงคอนเสิร์ตมากมาย เช่น Rangsit University & Slipakorn University Classisal Guitar Friendship 2011, Mulan The Musical 2012, New Talents Go Classic Guitar Ensemble 2013 – 2014, TK Park Concert 2013,Cu Art Festival 2017 และเข้าแข่งขันในรายการ Burapha Guitar Festival & Competition 2012, Thailand International Guitar Competition 2012, Chonburi Guitar Festival & Competition 2013, International Guitar Festival & Competition For The King 2016, CGO Guitar Competition 2017, CGO Guitar Competition 2018 นอกจากนี้เอกบุตรได้ศึกษาการทำกีตาร์กับอาจารย์วิรุฬห์ ทรงบรรดิษฐ์ แห่ง Thai Guitar Maker Luthier

ปัจจุบันเอกบุตรได้ศึกษาในระดับปริญญาโทที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาการแสดงดนตรี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

<u>รางวัลที่ได้รับ</u>

- 2nd Korat International Guitar Festival & Competition For The King 2016

- 3rd Isan Guitar Festival & Competition 2017

- 4th CGO Guitar Competition 2018

- 5th Burapha Festival & Competition 2012

- 5th CGO Guitar Competition 2017

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณครอบครัวที่สนับสนุนด้านการเรียนและคอยให้กำลังใจเสมอมา ขอขอบคุณ อ.บุปผวรรณ ธีระวรรณวิไล อ.พัชรา โกษะโยธิน อ.วรเทพ รัตนอัมพวัลย์ อ.นลิน โกเมนตระการ และ อ.ดนุเชษฐ วิสัยจร สำหรับการให้ความรู้ในด้านการปฏิบัติกีตาร์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ขอบคุณ รศ.ดร.ศศี พงศ์สรายุทธ ศ.ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร ดร.จิรเดช เสตะพันธ์ ที่คอยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนในระดับปริญญาโทที่ดีเสมอมา ขอบคุณ อ.วิรุฬห์ ทรงบรรดิษฐ์ ที่สอนเกี่ยวกับการทำกีตาร์และคอยให้คำปรึกษาในทุกๆ ด้าน และขอบคุณอาจารย์อีกหลายๆท่านที่ไม่ได้กล่าวถึง ซึ่งอาจารย์ได้คอยสอน ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้โอกาสหลายๆอย่างกับผมมากมาย ขอบคุณกำลังใจจากเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ในระดับปริญญาโทที่คอยช่วยเหลือในทุกๆ ด้านเป็นอย่างดี ขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ Thai Guitar Maker ที่ให้ความรู้ คำแนะนำ และให้กำลังใจเสมอมา และที่ขาดไม่ได้คือขอบคุณคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ได้ให้โอกาสผมเข้ามาศึกษาตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา สุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้ชมทุกท่านที่เสียสละเวลามาชมคอนเสิร์ตในครั้งนี้

Special Thanks

Bonus Acoustic

visesnut

Wiroon Songbundit Thailand

Musicburi

NiM Express
DROP POINT
สาขา คลองสอง คลองหลวง (ตีเน็ต)
โทร.02-9016955 มือถือ 081-9341509

Thai Guitar Maker

จุฬาลง ย
CHULALO SITY

บทที่ 5

คำแนะนำและบทสรุป

5.1 คำแนะนำ

1.การคัดเลือกบทเพลงควรคัดเลือกจากรูปแบบของดนตรีหรือสไตล์ที่ผู้แสดงมีความถนัดและควรอยู่ในระดับความสามารถของผู้แสดงที่สามารถนำเสนอออกมาได้อย่างดี

2.ควรวางแผนวิธีการซ้อม หรือนำแบบฝึกหัดต่างๆ มาแก้ข้อบกพร่องเพื่อพัฒนาคุณภาพของการแสดงให้มีมาตรฐานที่ดีขึ้น

3.นอกจากการฝึกซ้อมกับเครื่องดนตรีแล้ว ผู้แสดงควรฝึกซ้อมจากจินตนาการด้วยการจำลองเหตุการณ์ในขณะทำการแสดง ซึ่งวิธีนี้สามารถสร้างความมั่นใจให้กับผู้แสดงได้เป็นอย่างมาก

4.ในขณะทำการแสดง ผู้แสดงควรเล่นให้เหมือนกับการซ้อมมากที่สุดและต้องควบคุมตนเองไม่ให้เกิดอาการตื่นเต้นมากเกินไป

5.สถานที่สำหรับจัดแสดง ควรเป็นสถานที่ที่เดินทางสะดวกและห้องที่ใช้ทำการแสดงต้องมีระบบเสียงที่ให้เหมาะสมกับเครื่องดนตรีนั้นๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

5.2 บทสรุป

การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิก โดย เอกบุตร โปสินธุ์ ผู้แสดงได้ศึกษาค้นคว้าชีวประวัติผู้ประพันธ์ ประวัติบทเพลง สังคีตลักษณ์ และการวิเคราะห์ นอกจากนี้ผู้แสดงได้นำเสนอวิธีการฝึกซ้อม และการแก้ปัญหาต่างๆ รวมถึงแนวทางการแก้ไขทำให้บทเพลงมีความไพเราะ และสื่ออารมณ์ให้กับผู้ฟังได้เป็นอย่างดี ซึ่งในการแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกในครั้งนี้ผู้แสดงได้เตรียมตัวมาเป็นเวลาประมาณ 1 ปี ตั้งแต่การเลือกบทเพลงที่จะใช้ในการแสดง การศึกษาเทคนิคเฉพาะในบทเพลงนั้นๆ การวางแผนการฝึกซ้อมและแก้ปัญหา การจัดทำโปสเตอร์เพื่อประชาสัมพันธ์ การจัดพิมพ์สูจิบัตร ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ในสื่อออนไลน์

รายการอ้างอิง

SCOTT TENNANT. (1998). PUMPING NYLON. USA, Alfred Publishing.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2547). ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก. กรุงเทพ, สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศ.ดร.ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2550). ดนตรีคลาสสิกศัพท์สำคัญ. กรุงเทพ, สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศ.ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. กรุงเทพ, สำนักพิมพ์เกศกะรัต.

ศ.ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2553). สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์. กรุงเทพ, สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

(DVD บันทึกการแสดง)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ - นามสกุล : เอกบุตร โปสินธุ์

วัน เดือน ปีเกิด : 23 เมษายน พ.ศ.2535

ประวัติการศึกษา :

ระดับประถม : โรงเรียนเพชราวุธวิทยา

ระดับมัธยมศึกษา : โรงเรียนสารวิทยา

ระดับบัณฑิตศึกษา : สาขาการแสดงดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

ระดับมหาบัณฑิตศึกษา : สาขาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University